

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 68 / 15 Aralık 1988 / 2.50 DM

BOTAN'DA SAVAŞ ŞİDDETLENDİ!

ARGK Birlikleri Partimizin 11. Mücadele Yılını Görkemli Bir Eylemle Selamladı

- **Cudi Dağı'nda pusu:** En az 1 üsteğmen, 2 astsubay, 5 asker ölü, onlarca yaralı!
- **Herekol Dağı'nda çatışma:** En az 1 asker ölü, 1 üsteğmen ve 1 er yaralı.
- Sömürgeci güçler alarmda. Askeri birlikler, özel timler, kar komandoları helikopterler ve savaş uçakları eşliğinde, Cudi, Herekol ve Gabar dağlarında operasyona girişti.
- Şu ana kadar ARGK gerillalarından kayıp yok.

5 Aralık 1988 gecesi, Siirt'in Şırnak ve Mardin'in Silopi ilçeleri arasında yeralan Cudi Dağı'nda operasyon yapan TC'nin özel timleri ARGK gerilla grubunca pusuya düşürülerek ağır kayıplar verdirildi. Bir ihbarı değerlendirerek gerilla güçlerimizin üslendiği alanları açığa çıkarmak ve darbe vurmak amacıyla operasyona girişen sömürgeci özel timler ava giderken avlandılar ve bir gerilla birliğimizin pususuna düştüler. Bir anda çapraz ateş altında kalarak neye uğradıklarını şaşıran sömürgeci kolluk kuvvetlerinden çok sayıda asker öldürülürken onlarcası da yaralandı. Sömürgeciler kayıplarını 1 üsteğmen, 2 astsubay ve 5 er olarak açıkladılar. Ancak yöreden ulaşan bilgilerde daha devam

Devamı 3. sayfada

Kahraman Hani Direnişçileri ölmediler... Onlar yaşıyorlar... Bugün Cudi zafer eyleminde, yarın kanlarıyla suladıkları bağımsız Kürdistan'da...

Cudi Eyleminde Dile Gelen Gerçekler '89 Yılının Zafer Sözüdür

Cudi Dağı'nda ARGK gerillalarının sömürgeci-faşist Türk devletine vurduğu darbe salt askeri alanda kazanılmış bir zafer değildir. Eylemin gerçekleştiği dönem ve koşullar, kazanılanın bir askeri zafer olmanın da ötesinde siyasal bir zafer olduğunu ortaya koymaktadır.

Eylem, Partimizin 11. yılına girişiyle birlikte gelişen en büyük ve anlamlı eylem niteliğindedir. 11. mücadele yılında geliştirilecek ulusal kurtuluş savaşımızın hangi ruh ve vuruş tarzıyla geliştirileceğini ortaya koymaktadır. Her koşul altında, her yerde ve her zaman düşmana karşı savaşı yürütmeyi, insiyatif ve eylem üstünlüğünü elde bulundurmayı, mücadelenin sürekliliği ve zaferini garantilemeyi ifade eden bu ruh ve vuruş tarzı düşmana karşı, sonuç aldıracak biricik ruh ve vuruş tarzıdır.

Cudi Dağı eylemi, 11. mücadele yılımızda da ulusal kurtuluş savaşımızın yükseltilerek sürdürüleceği yönündeki kararlılığı ortaya koymaktadır. Bu savaşın, Kürdistan'ın tüm

Devamı 3. sayfada

Partimizin 11. Savaş Yılına Girişi Coşkuyla Kutlanıyor

Partimiz PKK'nin 11. savaş yılına girişi, ülkede eylemlerle kutlanırken, Ortadoğu ve Avrupa alanlarında da binlerce yurtseverin katıldığı gecelerle kutlanıyor.

Kutlamalar henüz devam ederken, şimdiye kadar elimize geçen bilgiler temelinde yapılan gecelerle ilgili haberlerimize bu sayımızda yer veriyoruz. PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümünü kutlama gecelerine gelecek sayımızda da yer vermeye devam edeceğiz.

Bu sayımızda, Lübnan-Barlias ve Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'nde yapılan kutlamalar ile Danimarka ve Stuttgart'taki kutlamalara ilişkin haberler yer alıyor.

Haberi 5. sayfada

Barlias PKK 10. Yıldönümü Kutlama Gecesi

PKK-İstanbul Davası Sonuçlandı

● PKK'ye destek olmak, dağda savaşan gerillalar için maddi yardım toplamak ve kuryelik yapmak iddialarıyla tutuklanıp, 8 ila 12 yıl arası değişen hapis cezasına çarptırılan 7 yurtsever devrimci, sömürgeci mahkemenin kararını "Bijî PKK!", "Bijî Serok APO!" sloganlarıyla karşıladılar.

4. sayfada

Eski Polis Şefi Hans Holmer'in Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Karşı Yeni Bir Saldırısı

Stockholm muhabirimiz, Palme cinayetine ve skandal adam Hans Holmer'e ilişkin yeni bilgiler gönderdi. Palme cinayetinde aydınlanan gerçekler, bu yeni bilgiler ışığında daha da bir netlik kazanıyor. Türk MİT'i ve CIA ile ilişkileri açığa çıkmış olan Hans Holmer'in cinayette rol oynayan bu işbirlikçilerinin rolünü örtbas etmek için, yeni manevraları hakkında da bilgi gönderiyor muhabirimiz.

"Holmer'in arkasındaki güç ve kendisi hala uğraşlarından vazgeçmiyor. Holmer'e kitap yazdırdılar bu defa. Fakat bu da hem siyasi ve en önemlisi de hukuki bir skandala yol açtı. Holmer kitabının başından sonuna kadar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü PKK'ye saldırıyor. Diyor ki, 'PKK bir mafia ve terörist örgütdür. Eğer biz herhangi bir yerde mafiaya karşı savaş açmışsak, bunlara (PKK'ye) karşı da bu şekilde savaşmalıyız'..."

Haberi 15. sayfada

Ali Haydar KAYTAN: "KAMUOYUNA!

5 Aralık Pazartesi gününden itibaren açlık grevine başlamış bulunuyorum. 20 Aralık gününe kadar bu doğal ve insani istemlerim kabul edilmezse, eylemimi ölüm orucuna dönüştüreceğim. Ulusal kimliğim ve kişiliğim kararlılığımın kanıtı olacaktır."

Aylardır Federal Almanya cezaevlerinde tam bir tecrit ortamında, tüm insan hak ve özgürlüklerinden yoksun olarak ve siyasal tutuklu olmanın hiçbir koşulundan yararlanamadan tutuklu bulundurulan Kürt politikacı Ali Haydar KAYTAN'ın kamuoyuna yönelik duyurusunu yayınlıyoruz.

4. sayfada

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Yüksek yaylaları ve gölüyle tanınan bir beldemiz

W A N
(Van) —I

Şirin vatanımızı tüm beldeleriyle en iyi şekilde tanımak ve tanıtmak için, Kürdistan illerini tanıtmaya devam ediyoruz. Bu sayımızdan itibaren "Adım Adım Kürdistan" sayfamızı, stratejik konumu, turistik zenginlikleri, yaylaları ve gölüyle tanınan Van ilimize ayırdık.

10. sayfada

O, Olgun, Sade ve Fedakar Bir Yoldaş; Partiye ve Parti Önderliğine Bağlılığı Şahadetinde İspatlayan Eşsiz Bir Militandı

DİRENİŞ KAHRAMANLARIMIZ

Partimiz, halkımızın dünya insanlığı içinde şerefli bir aile olarak yer edinmesi için büyük bir direnme sergilemektedir. Kazanılan her mevzinin vazgeçilmezliğinin bedeli, Partimizin ve halkımızın en değerli evlatlarının bu uğurdaki şahadetleridir. Ülke toprakları üzerinde şehitlerimizin kıpkızıl kanları ile kazanılan mevzileri olduğu gibi, yurt dışında, ata topraklarından binlerce kilometre uzaklıkta yaşanan şahadetlerimiz de vardır. Bu şahadetlerimiz de yüce ve anlamlıdır. 23 Aralık 1985'te Fransa'nın başkenti Paris'te sosyal şoven örgütler ve reformist Kürt küçük-burjuva örgütlerinin bir komplosunda şehit düşen M. Nazif AKTAŞ (Celal) yoldaş, şehitler zincirimizin böyle bir halkasıdır.

M. Nazif AKTAŞ (Celal) yoldaşı tanımak ve anısını yaşatmak, Partimize karşı açık ve gizli yürütülen karşı-devrimci savaşı boşa çıkarmakla mümkündür. Çünkü O'ndan şekillenen kişilik ve mücadele ruhu, Partimizin kanıtlanan militan özellikleridir. Ve bu özellikler, karşı-devrimin her türlü saldırısına karşı savaşta edinilmiş özelliklerdir.

M. Nazif AKTAŞ yoldaş, 1960 yılında Diyarbakır'ın Ergani kazasında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Daha küçük yaşlarda çalışarak yaşama katılır. İlk ve ortaokulu Ergani'de okur. Onun mücadelemizle tanışması Diyarbakır'da liseyi okurken gerçekleşir. 1978'de PKK'nin kuruluşu dönemine denk gelen bu ilişkisi anlamlıdır. Nasıl ki, PKK, dayatılan imha ve katliamlara karşı tarihsel bir çıkış olarak gerçekleşiyorsa, Celal yoldaşın PKK ile bu dönemde ilişki kurması da O'nun bu tarihsel çıkışa verdiği anlamlı bir karşılıktır. O yıllarda Celal yoldaş ulusal özelliklerini koruyan aydın ve ihtilalci bir kişiliğe sahiptir. O'nun bu özelliklerine cevap verecek tek güç PKK'dir. Diyarbakır'ın tarihsel ve stratejik önemini iyi bilen TC, bu alanda yoğun bir asimilasyon faaliyetini yürütürken, bu tezgahta örülen sosyal-şoven, işbirlikçi mihraklar da parsayı toplamak için bu alanı bir karargah seçmişlerdir. Halkımızın yurtseverlik geleneğini reformist potalarında eriterek yozlaştırmak isteyen işbirlikçi-reformist Kürt küçük-burjuva güçleri, bu alanda da mantar gibi türemişlerdir. Türkiye'deki en azgın Kürt düşmanı sosyal-şovenizm bu tarihsel direnme kalemizde leş kargaları gibi külenmiştir. Celal yoldaşın Diyarbakır'ı bir ağ gibi saran yüzlerce örgüt içinden, bugün bütün doğruluğu ve gerçekliği ispatlanan Partimizi seçmesi, ondaki Kürt direnişçiliğinin en önemli bir sonucudur. Celal yoldaş halkımızın deyimi ile "Apocu" olduğunda tüm şimşekleri üzerine çekmiş; sosyal-şovenlerin ve işbirlikçi-reformist Kürt küçük-burjuvaların onlarca komplo ve saldırısına uğramış; ancak ondaki cesaret ve yurtseverlik, saldırganları her seferinde panik içine sokmuştur.

Bu mihraklar, M. Kemal'in yöntem ve taktiklerini en çok da bu alanda taklit etmeye çalışmışlardır. 1926'da M. Kemal Avrupa basını ile yaptığı bir röportajda, "... Ben Kürtleri demir bir yumrukla ezdim. Bu unsur bir daha karşıma çıkamaz. Örneğin, bir keresinde 60 tane Kürt önderini şafak vaktinde Diyarbakır'da darağaçlarında sallattım..." demektedir. Sosyal-şoven ve işbirlikçi mihraklar aynı amaçla yola çıkmışlardır. Bugün şahadetleri ile halkımızın bağrına gömülen şehitlerimize daha o yıllarda akıl almaz yöntemlerle saldıranlar bu çevreler olmuşlardır. Celal yoldaşın şahadetine kadar bu azgın çevrelerin saldırılarına uğraması ve şehit edilmesi bunu en açık bir biçimde ortaya koymaktadır.

Celal yoldaş 1980 yılının sonlarına kadar Diyarbakır alanında şehit düşen onlarca PKK militanı ile omuz omuza mücadele etti. Birçok semt, mahalle ve okulda propaganda ve örgütlenme faaliyeti gerçekleştirdi. TKP, Aydınlık, Özgürlük Yolu vd. birçok mihrakın Diyarbakır'dan sökülmesi ve gençliğin Partimiz etrafında kenetlenmesinde aktif bir faaliyet yürüttü. O gittiği her kahvehanede kumar masasını terk etmek zorunda bıraktığı bu kaşarlanmış devrim tasfiyecisi sosyal-şoven, işbirlikçi çevrelerin korkulu rüyasıydı. Gençliği mücadele saflarına çekmek için birçok okulda kayıt işlemlerini yaparak tek başına Partimizi temsil eden bir pratiğin sahibiydi. Okulları bir bir düşürüyor; Apocuların karargahı yapıyordu. İşbirlikçi-reformist güçler O'nu okul idaresine ihbar ederek faaliyetlerini engellemeye çalıştılarsa da, O dışarıdan da okul öğrencilerini örgütleyen bir pratiğin sahibiydi. İşbirlikçi güçler daha o yıllarda aydın gençliğin ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına çekilmesine karşı çıkarak, "Apocular medeniyet düşmanıdır. Okulları işlevsiz bırakıp kapattırıyorlar" propagandasını yapıyorlardı. Bu güçlerin, TC'nin ırkçı, şoven, faşist kemalist ideolojisini medeniyet ve ilim-erkan olarak halkımıza empoze etmeleri ve asimilasyonu uygarlaşma olarak göstermeleri tüm çirkefliği ile gözler önündedir. Bugün aynı çevreler, Özal'ın "çağ atlaması"nı, Avrupalaşmayı ve emperyalizmin ideolojisini medenileşme ve uygarlaşma olarak halkımıza empoze etmeye çalışmaktadırlar.

Celal yoldaşın yurt içinde ve yurt dışında bu çevrelerin saldırılarına sürekli uğraması ve sonunda katledilmesi O'nun PKK'nin böyle seçkin bir militanı olmasından kaynaklanmaktadır.

Celal yoldaşı devrimci militan pratiğinden tanıyan bir yoldaş olarak şahadeti üzerinden üç yıl geçmesine rağmen, geceleri yatağa girdiğimde onunla sık sık görüşüyor, devrimci görev ve sorumluluklar üzerine tartışıyor, Botan'dan, Diyarbakır'a uzanan yürüyüşü gerçekleştiriyoruz.

Celal (M. Nazif AKTAŞ) yoldaş kimdir? Niye bu çevreler tarafından hedef seçildi? Onun şahadetinden halkımızın çıkaracağı sonuçlar ne olacaktır?

Celal yoldaş bir PKK kadrosuydu. 12 Eylül faşist darbesi ardından Partimizin kararı ile yurt dışına çıktı. Partinin kendisine sunduğu olanakları en iyi bir biçimde değerlendirdi. Siyasi ve askeri eğitimini Lübnan topraklarında yaşanan kızgın savaş ortamında gerçekleştirdi. Böyle bir zeminde edindiği savaş tecrübesini ülkemizi faşist Türk sömürgeciliğinin egemenliğinden kurtarmak için ülke zeminine aktarma hazırlıkları yaptığı bir dönemde, 1982 İsrail saldırısını yaşadı. Celal yoldaş Partimizin enternasyonalist çizgisini pratiğiyle ispatlamak için yüzlerce yoldaşı ile zorlu bir direnme sergiledi. Giriştiği bütün muharebelerde üstün bir başarı sergilemesine rağmen, alanın coğrafik konumunu bilmemesi ve Filistinli bir subayın ihaneti nedeniyle İsrail siyonizminin eline esir düştü. İsrail siyonizminin TC ile ortaklaşa sorguladığı Nazif yoldaş ve diğer yoldaşlarımız büyük bir direnme ve dikkatlilikle oynanmak istenen oyunu boşa çıkardılar. Esir düşen Sabri GÖZÜBÜYÜK, Seyfettin ZOĞURLU ve diğer birçok yoldaşla birlikte Nazif yoldaş da Partiye kavuşmanın sabırsızlığını tam 18 ay Ensar esir kamplarında yaşadı. PKK'yi, Ensar esir kamplarında direnmenin önderliğini yaparak temsil ettiler. Büyük imkansızlıklar içinde Arapça-Kürtçe-Türkçe dillerinde Serxwebûn gazetesini çıkardılar. Bu küçük PKK grubu, onbinlerce insanın toplatıldığı Ensar toplama kampında dillere destan bir direnmenin sembolü olarak hep konuşuldular. Newroz'u burada ateş yakarak kutladılar.

Bizimlesin yine
zafere değin.
Soylu direnişin,
proleter sabrın
yol gösteriyor bize.
Sen düşmana kinimiz,
zafere inancımız,
sen onurumuzsun.
Sana selam olsun bizlerden;
kavga arkadaşlarından.
Ve... selam olsun sana
terinle suladığın
Filistin topraklarından.

M. Nazif AKTAŞ yoldaş, Partiye ve yoldaşlarına bağlılığı bu koşullarda en iyi bir biçimde ispatladı. Bir yandan siyasi eğitimini yaşamın bu canlı pratiğinden çıkardığı tecrübelerle derinleştirirken, diğer yandan askeri eğitimin olanakları olmadığından, mücadelede her an ihtiyaç duyulabilecek olan karate dalında kendisini geliştirdi. O zayıflamış bedenini karateci bencil bir Arap'ın sert darbelerine siper ederek, öğrenmek ve düşmana karşı kullanmak inancıyla direndi. Celal yoldaş, Ensar esir kampından bırakılacağı gün yoldaşları ile kucaklaşarak, Partiye bir yolunu mutlaka bulup kavuşacağına dair inancını belirtiyordu. Nitekim uçak PKK'nin bu değerli neferlerini Yunanistan üzeri Cezayir'e götürürken, Yunanistan'da uçağın durması ile birbirinin gözlerine baktılar; karar kesindi: "Partiye kavuşacağız!" Ve uçaktan aşağı atladılar. Siyasi iltica başvurusunda bulundular.

Celal yoldaş Yunanistan'da bir yandan örgütlenme faaliyetleri yürütürken, diğer taraftan inşaatlarda işçilik yaparak kazandığı parayla bildiri, afiş ve propaganda çalışması yürütüyordu. Celal yoldaş bir süre sonra Partinin emri üzerine Almanya'ya gitti. Duisburg alanında çalışmalara aktif olarak katıldı. Kitle eğitimi, örgütlenme ve yoldaşlık ilişkilerinde örnek bir insandı.

O, konuştuğu her insanda Partiye sempati yaratan güçlü özelliklere sahipti. Konuştuğu kişiyi önce dinler, tanıdıktan sonra konuşurdu. Karşısındaki kişi başka ideoloji ve örgütlerin mensubu olsa da elle tutulur yanları kalmış ise, o şahsı karşısına almazdı; ona mensup olduğu ideolojinin iç yüzünü kavratacak sade bir üslupla hitap ederken, kendisini o ideolojiden ayrı ele alarak kendi cephesine çeker ve sınıfdışı ideoloji ve işbirlikçi gücü teşhir ederdi.

Celal yoldaşın sade bir giyim-kuşamı, hitap ve ilişki tarzı vardı. O'nu, şehit düştüğünde iki yıl önce üzerinde gördüğüm kazağı ile tanıdım. Yoldaşlarına ve halka karşı alçakgönüllülüğü resmi ilişkileriyle bir bütünlük oluşturuyordu. Bu, O'na toplumda otoriter ve saygın bir özellik kazandırırdı. Derin bir önsezi ve yorum kabiliyetine sahipti; gelişmeleri önceden görür, araştırmacı ve yorumcu özelliği, pratik tedbirleri ile bir uyum sağlardı. Yoldaşlarına son derece bağlı, onları eğiten, pratik tecrübelerini mutlaka yoldaşlarına aktaran ve bu konuda sabırsız olan bir özelliği vardı.

Parti Önderliğine, Partiye, şehitlere ve halka karşı açık ve gizli düşman faaliyetlerini anında sezer bu konuda kararlı militan tavır takınırdı. "Partinin düşman saldırılarından korunmaması ve güçlendirilmemesi, kişinin insanlıktan çıkmasıdır" şeklindeki sözleri ve pratiği bir bütündü.

Celal yoldaş bir insan sarrafıydı; sahte, biçimci yaklaşımlardan son derece nefret ederdi. Bu tiplere ısındığını hiçbir zaman görmedim. O'nun temel aldığı ilişkiler, özlü Parti değerleriydi. Partinin bu ilişkilerine son derece titiz yaklaşır ve güçlendirirdi. Bugün O'nu tanıyan yüzlerce ailemiz vardır. Onun şahadetini duyar duymaz gözyaşlarını tutamadılar. Ve hemen hepsi şunu söyledi: "Faşist Türk sömürgeciliği ve İsrail siyonizmi O'nu katletmeyi beceremedi, ama sol maske altında gizlenen işbirlikçi piyonlar bunu becerdiler."

Celal yoldaşın şahadetinden çıkarılacak önemli tecrübeler ve görevler vardır. Evet, Celal yoldaş başından beri, hangi koşullarda olursa olsun, Partimizin ve halkımızın bir bekçisiydi. O her alanda Partimizi, karşı-devrimci saldırılardan korumayı temel bir kişilik edinme şerefine kavuşmuş bir militandı. Bunun için feodal-kompradorlara, sivil faşist mihraklara, şovenizme ve işbirlikçi reformizme karşı hayatını ortaya koyarak mücadele etti. Kardeş Filistin halkının İsrail siyonizmine karşı yürüttüğü mücadelenin kızgın savaş ortamında Partimizin enternasyonalist çizgisini pratikte Filistin halkı ile omuz omuza mücadele ederek temsil etti. O bir enternasyonalistti.

Şoven ve işbirlikçi mihraklar daha başından beri PKK'yi ulaştığı üstün konumundan uzaklaştırmak için çırpınıp durdular. Bunun için, Partimize Avrupa alanında musallat olan Semir provokatörüne sahip çıktılar. Semir'in şahsında temsil edilen provokasyon ezildiğinde çılgına döndüler. "PKK, devrimcileri, demokratları katlediyor" yollu demagojik yalanlarını propaganda ederek saldırılarına meşruluk kazandırmak istediler. Bunun için, TC faşizmine karşı oluşturulamayan birlikler ve eylem platformları PKK'ye karşı gerçekleştirildi. Onlu, onikili ortak bildiriler dağıtıldı. PKK düşman ilan edildi. Neden neyi kurtaracaklardı? "PKK'nin TC'ye karşı geliştirdiği savaş bizim sonumuzu getiriyor. Semir provokasyonu PKK'yi bu savaşta kendisi ile uğraştırır, planlarını altüst ederse halkı daha uzun zaman arkamızdan sürükler, kendimizi yaşatırız" dediler. Bu çılgın mantığın sahipleri, faşizmin imhasında kendi yaşamlarını görmüyor; PKK'nin temsil ettiği devrimin yenilgisinde yaşama olanakları arıyorlardı. Karşı-devrimle subjektif bir bağlarının olup olmaması önemli değildir. Bu noktada şu veya bu örgütün saflarındaki iyiniyetli kişilerin duyguları hiçbir rol oynamaz. TC'nin her alana saldığı profesyonel kiralık katiller bunu gerçekleştirmeye dünden hazırdır. Celal yoldaşımızın katledildiği gün, 12 örgütün ortak imzası ile kaleme alınan bir bildiri, Paris'te yurtseverlerimizin derneği önünde dağıtılmaktadır. Bildiri baştan sona kadar PKK'ye karşı küfür ve lanetlemelerle doludur. Katliam daha önceden planlanmıştır. Ağır ve hafif otomatik silahlarla donatılan katliam birlikleri giriş çıkışlara yerleştirilmiştir. Celal yoldaş böyle bir komploda yoldaşlarına kendisini siper ederken şehit düştü. Katliamın planlayıcıları basın-yayın araçlarını kullanarak, "PKK'nin saldırısı sonucu bir kişinin vurulduğu..." haberini yaydılar. Bu saldırıları ve demagojik propagandaları ile PKK'yi teşhir ve tecrit etmeyi amaçladılar.

Celal yoldaşın PKK saflarındaki 8 yıllık mücadele pratiği ile halkımızın bağrına gömülmesi, O'nun halkımızın bir direniş sembolü olarak Paris Komüncülerinin mezarlığında ebediyen uyuması yüce ve anlamlıdır. O, proletarya enternasyonalizmini yaşamında ispatladı, şahadetinde ve uyuduğu mezarlıkta da bunu perçinledi. Bugün Kürdistan halkının değerli evlatlarından biri olan Celal yoldaş, proletaryanın ilk kahramanları, Paris Komün savaşçıları ile kucak kucağa ebedi uykusundadır. Celal yoldaşı katledenler, o kadar aşağılık bir duruma düştüler ki, bu yoldaşımızın mezar taşını bile parçaladılar. Ama nafile! Celal yoldaş o kadar sade ve o kadar gerçektir ki, bugün de tüm şehitlerimiz ve dünya devrim şehitleri gibi, halkımızın kutsal bağımsızlık ve özgürlük savaşında her türlü ihaneti, tasfiyeciliği, komplocuğu provokasyonu, sömürgeciliği ve emperyalizmi yenmede bir kurtuluş silahımızdır.

AMED

Cudi Eyleminde Dile Gelen Gerçekler '89 Yılının Zafer Sözüdür

Baştarafı 1. sayfada

alanlarında sömürgeci güçlere peşpeşe darbeler vurarak onları Kürdistan'dan söküp atana ve özgür Kürdistan topraklarına ulaşana kadar ikirciksiz sürdürüleceğini müjdelemektedir. Bu anlamda da zafer yemininin gerçekliğe dönüşmesini ifade etmektedir.

Cudi Dağı eylemi, sömürgecilerin özel savaş uygulamalarını had safhaya vardırarak Kürdistan'ı tam bir ablukaya aldıkları, ulusal kurtuluşçu gelişmeleri kamuoyundan ısrarla gizleyerek, Kürdistan'da inisiyatif üstünlüğünü ele geçirdiklerini iddia ettikleri, provokasyondan da aldıkları güç ve umutla mücadelemizi bir daha belini doğrultamayacak şekilde ezdiklerine inandıkları ve uluslararası destekçilerini de buna inandırmaya çalıştıkları, kış koşullarının bastırmasıyla eylem döneminin kapandığını sandıkları bir dönemde düşmanın beynine inen bir balyoz oldu. Öyle bir balyoz ki, bir anda tüm sömürgeci kişi ve kurumları şoke etti. Sömürgeciler, yarattıkları yalan rüyaya öylesine kaptırmışlardı ki kendilerini, nasıl olur da PKK böylesi bir dönemde bu kadar başarılı bir vuruş gerçekleştirebilir diye şaşkınlıktan telaşa sürüklenip durdular. Köşe yazarlarının da ifade ettiği gibi, ***"... Herkesin kafasındaki soru şu: "PKK, nasıl olup da... böylesi etkili bir eylem ortaya koyabilmişti?"*** (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 12 Aralık 1988) Oysa PKK ve askeri gücü ARGK'nin eylemleri hiçbir zaman durmamış, sömürgeciler kendilerine bile itiraf edemedikleri bu gerçeği gizlemekle, önüne geçemedikleri gelişmelerin ağırlığını hafifletebilecekleri hülyasına kapılmışlardı. İşte, Cudi eylemi bu hülyayı yerle bir ederek gerçekleri en kör gözlere bile sokacak kadar etkili ve büyük bir eylemdi.

Cudi Dağı eylemi, ARGK güçlerinin askeri yeteneklerinin, doğayla savaş içinde çelikleşmiş iradelerinin ve eylem üstünlüklerinin bir ifadesidir. Bir metreyi aşkın karla kaplı, sarp kayalık bir alanda ve ağır kış koşullarında düşmana böylesi ağır bir darbe vurmak, üstün düşman gücü ve günlerce helikopterler, savaş uçakları, top ve roket atışları desteğinde sürdürülen operasyonlara rağmen güçlerini korumayı başarmak büyük bir üstünlüğün belgesidir. Savaşma ve kazanma azminin ifadesidir.

Cudi eylemi, düşmanın tüm basın-yayın organları ve yetkililerinin ağzıyla empoze etmeye çalıştığı, PKK güçlerinin bitirildiği ve halktan destek alamadıkları yalanının da çürütülmesidir. Halktan destek almayan, onunla bütünleşmeyen hiçbir güç böylesi ağır koşullarda bu denli başarılı bir eylem yapma cesaretini ve kendini koruma gücünü gösteremez. Balığın susuz yaşayamayacağı ne kadar gerçekse, gerillanın da halksız yaşayamayacağı o kadar gerçektir. Ve halktan aldığı güçlü destektir ki, ARGK gerillalarını bu kadar başarılı kılmakta, cesaretli vuruşlar gerçekleştirmesini sağlamaktadır.

Çürüyen ve tecrit olan gücün sömürgeci TC olduğu, bu eylemle bir kez daha gözler önüne serilmiştir. TC öylesine güçsüzdür ki, Cudi'deki vuruşun etkisi ta Ankara'yı sarsmış; bir anda tüm yetkilileri, askeri ve siviliyle alarma geçmiş, toplantı üstüne toplantı yaparak kurtuluş çareleri aramıştır. Ve sömürgeciler, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ezdikleri yalanının altında kendileri kalmış; yandaşlarına durumu açıklayamayacak konuma düşmüşlerdir. En has destekçileri bile onları gerçekleri saptırıp tozpembe tablolar çizmekle suçlar hale gelmiştir. ***"Ayrılıkçı güçler belirli periyotlar içinde eylemlerini bir azaltıyor, bir hız veriyorlar. Elbet bu grafiğin çeşitli nedenleri var. Ama devlet, eylemlerin iniş gösterdiği günlerde sürekli olayların giderek azaldığını söylüyor.***

"Oysa devleti yönetenlerin her iki ayda bir, olağanüstü halin uzatılması Meclise geldiğinde söyledikleri ile bölge olaylarının 'devletin kahredici eliyle yatıştığını' kürsüden açıklamalarına karşın, vurup kaçmalar, pusuya düşürüp güvenlik güçlerinden, sivillerden şehit etmeler dur durak bilmiyor." (Cüneyt Arcayürek, Cumhuriyet, 8 Aralık 1988)

Cudi eyleminin en büyük özelliklerinden birisi de 1988 yılının son ayında gerçekleştirilen bir eylem olmasıdır. Bu anlamda da 1988 yılının son sözü niteliğindedir. Düşman, 1988 yılını kazanacağını ve bu yılı PKK'yi bitirme yılı haline getireceğini söylüyordu en yetkili ağızlardan. Bugüne kadarki gerçekler 1988 yılını da kazananın PKK, kaybedenin ise TC olduğunu ortaya koydu. Cudi eylemi ortaya çıkan bu gerçeğin mührü oldu, onu pekiştirdi. 1988 yılını çok güçlü bir zaferle, tartışılmaz bir biçimde PKK hanesine yazdı. Böylece, Cudi eylemi bir yandan 1988 yılının son sözünü söylerken, diğer yandan da PKK'nin 11. mücadele yılının ilk sözünü söylemiş oldu; her iki söz de en güçlü bir şekilde söylendi. Biten bir yılın son sözü başlayan yeni yılın zafer sözü oldu. Ve, yeni yılın sonucunu şimdiden müjdeledi.

Evet, Cudi Dağı'nda sömürgecilere vurduğumuz darbe bir yeni başlangıcın da ifadesidir. Daha ilk adımı böylesine güçlü olan bir gücün ondan sonraki adımları daha da büyük olacaktır. Partimizin 11. mücadele yılına adım atar atmaz ortaya koyduğumuz büyük başarı gelecek başarılarımızın bir nüvesidir. 11. mücadele yılı düşmanın daha da çöküşe sürüklendiği ve yaratacağımız özgür vatan toprağımızda bayrağımızın dalgalandığı bir yıl olacaktır.

ARGK Birlikleri Partimizin 11. Mücadele Yılını Görkemli Bir Eylemle Selamladı

Partimiz PKK'nin 11. mücadele yılı, ARGK gerillalarının Cudi Dağı'nda gerçekleştirdikleri görkemli bir eylemle sömürgeci orduya vurdukları büyük bir darbe ile başladı. Düşmanın Kürdistan'daki savaşta denetim ve inisiyatifi ele geçirdiğini iddia ederek zafer çığlıkları attığı ve bir daha bellerini doğrultamazlar dediği bir dönemde ARGK gerillalarının başarılı vuruşuyla yüzyüze gelmesi tüm sömürgeci çevrelerde şok etkisi yarattı. Bütün güçleri ile bir anda tayakkuza geçen sömürgeci yetkililer olağanüstü toplantılar yaparak durumu değerlendirirlerken, eylemin gerçekleştiği alan ve çevresinde büyük operasyonlara giriştiler. ARGK gerillaları, şu ana kadar gazetemize ulaşan haberlere göre, eylemde ve süren operasyonlar sırasında herhangi bir kayıp vermediler.

Baştarafı 1. sayfada

eden çatışmalar sırasında öldürülen sömürgeci askerlerin sayısının onlarca olduğu bildiriliyor. Sömürgeci basına daha sonra yansıyan haberlerde de ayrıca 3 askerin donarak öldüğü ve çok sayıda askerin de kaybolduğu yer almaktaydı. Çatışmalarda 1 helikopterin düşürüldüğü de gelen haberler arasındadır. Düşmana büyük darbe vuran gerillaların, yerlerin 1 metre karla kaplı olması ve ağır doğa koşullarına rağmen, eylemde kayıp vermeksizin kurtuldukları bildirilmektedir. Burjuva gazetelerinde yeralan, 10 gerillanın ölü ele geçtiği şeklindeki yalan haberler bizzat sömürgeci yetkililerce de yalanlanmak zorunda kalındı.

Siirt'in Şırnak ilçesine bağlı Boyunkaya köyü yakınlarında gerçekleştirilen ve düşmanın ağır kayıpları ile sonuçlanan başarılı eylem, sömürgecilerde şok etkisi yarattı. Olayı haber alan sömürgeci vali Hayri Kozakçıoğlu ile Özel Kolordu Komutanı Korgeneral Hulusi Sayın apar-topar Şırnak'a giderek yerinde bilgiler alıp incelemelerde bulundular. Daha sonra Hulusi Sayın operasyonları bizzat yönetmek üzere askeri birliklerin başına geçerken, sömürgeci vali Kozakçıoğlu, gelen acil talimat üzerine Siirt Valisi ile birlikte Ankara'ya gitti.

Eylem, TC'nin siyasi ve askeri çevrelerinde büyük şok ve telaş doğurdu. Başbakan Turgut Özal'ın başkanlığında, Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay, Milli Savunma Bakanı Ercan Vuralhan, Kara, Hava ve Deniz Kuvvetleri Komutanları ile Yüksek Askeri Şûra üyelerinin katıldığı ve olağanüstü güvenlik önlemleri altında gerçekleştirilen bir toplantı yapıldı. Ankara'ya çağrılan özel vali Kozakçıoğlu'ndan ayrıntılı bilgi alınarak, alınması gereken tedbirler görüşüldü.

İlk çatışmanın meydana gelmesi ardından Cudi Dağı'na Siirt ve Batman'dan takviye askeri birlikler gönderildi. Ağrı-Erzurum'dan kar komandoları alana getirildi. Askeri birlikler, özel timler ve kar komandolarının ortaklaşa gerçekleştirdikleri ve giderek genişleyen operasyonlara daha çok helikopter de katılarak çeşitli noktalara indirme yapmaya başladı. Savaş uçakları da seferber edilerek alan tam bir savaş arenasına dönüştürüldü.

Giderek kapsamı genişletilen operasyonlar Cudi, Gabar ve Herekol dağlarının yanısıra, Yekmal, Taşdelen, Ortabağ, Bağlıca, Uludere, İnceler, Gülyan, Işıkveren, Ortasu, Sımaktepe ve Düğün dağlarında da sürdürülmeye başlandı. Cudi Dağı'nın tepesi top ve roket ateşine tutuldu. Nokta operasyonları ile her taraf didik didik aranırken jet uçakları da bombalama eylemlerine girişti.

Cudi Dağı'nda başlayan ve bir günden fazla süren çatışma sırasında yediği darbe ve uğradığı hezimeti bertaraf etmek isteyen sömürgeciler tüm askeri güç ve olanaklarını seferber ederek, kesin sonuç almak ve güçlerimizi ağır kış koşullarında kıstırıp imha etmek amacıyla operasyonlarını genişletiyorlar. Çatışmaların Cudi Dağı'nın yanısıra Herekol Dağı'nda da sürdüğü haberleri geliyor. Sömürgeci basına yansıyan haberlere göre, 11 Aralık günü sömürgeci güçler ile ARGK gerillaları arasında Herekol Dağı civarında Kuzol Deresi, Namazgah Dağı, Kumçatı köyü ve Güneycam bölgelerinde 4 ayrı noktada çıkan çatışmalarda 1 asker öldürülürken, 1 üsteğmen ile 1 er de yaralandı. Çatışmaların devam ettiği, gerillalardan herhangi bir kayıp olmadığı bildiriliyor.

Kürdistan'da ARGK Birliklerinin Eylemleri Artarak Sürüyor

Cudi Dağı'nda sömürgeci güçlerle savaş sürerken Kürdistan'ın diğer birçok alanında da eylemler devam etti. Sömürgecilerin asimilasyon politikalarının iflas edilmesi, ajan-muhbir ağının çökertilmesi hedeflerine yönelik eylemlerin yanısıra kitleleri örgütleme ve askerlik kanununu hayata geçirme temelinde eylemler geliştirildi. Aralık ayı içinde geliştirilen bu yönlü yoğun eylemlerden gazetemize ulaşanlardan bazıları şunlardır.

Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı Yüceköy'e baskın düzenleyen ARGK gerillaları, sömürgeci politikalara alet olmakta direnen ve ajanlık yapan köy öğretmeni Sezgin Yolcu'yu ölümle cezalandırdılar. Daha sonra köy halkına yönelik bilgilendirme toplantısı yapan gerillalar sloganlar atarak eylemlerini tamamlayıp kayıp vermeden alandan uzaklaştılar.

Kars'ın Aralık ilçesine bağlı Yenidoğan köyü Gömü Mezrası'nda sömürgecilerin asimilasyon politikasının uydusu olan ilkokul öğretmeni uyarılarak bu politikalara alet olmaması istendi. Uyarının etkili olduğu ve okulun kapandığı bildiriliyor. Ayrıca köy gençleri arasında sürdürülen ulusal kurtuluşçu propaganda ve bilinçlendirme faaliyetleri de olumlu sonuçlar veriyor.

Iğdır ilçesine bağlı Küllük köyü halkına yönelik ulusal bilinçlendirme faaliyetleri sürdürüldüğü, sömürgecilerle işbirliği yapan köy muhtarının uyarıldığı bildirilmektedir.

Şırnak ilçesine bağlı Meşeiçi köyü Asmacık mezrasında köy halkına yönelik propaganda toplantısı yapan ARGK gerillaları, ARGK'nin askerlik kanununu açıkladıktan sonra köy halkından 3 kişiyi de alarak kayıp vermeksizin alandan uzaklaştılar.

ARGK birliklerinin silahlı eylem ve siyasal propaganda faaliyetleri ağır kış koşulları ve sömürgeci ordu güçlerinin Kürdistan'daki ablukalarına rağmen, başarıyla sürdürülmekte; halkımız silahlı güçlerinden aldığı güven ve destekle her geçen gün daha da yoğun ve bilinçlenmiş olarak, ulusal kurtuluşçu saflarda yerini almaktadır.

KAMUOYUNA!

Savunmamızı hazırlamamıza yardımcı olacak bazı kitapları temin etmek amacıyla, aylarca önce gerekli mercilere yaptığım başvurulardan şimdiye kadar hiçbir sonuç alabilmiş değilim. Daha önce abone olduğum Cumhuriyet ve Milliyet gazetelerinin elime ulaşması engellenmiş bulunmaktadır. Sonradan kitap siparişinde bulunmak ve gazetelere yeniden abone olmak için cezaevi kanalını kullanmam gerektiği belirtildi. Bu yönlü yeni başvurularda bulunduğum halde, girişimlerim bilinçli olarak karşılıksız bırakılmıştır. Cumhuriyet ve Milliyet gibi sıradan iki günlük gazetenin cezaevine girmesinin sakıncalı bulunması bile Federal Almanya yargı kuruluşları için başlıbaşına bir utanç vesilesidir.

Federal Başsavcı sayın Rebmann, hakkımızda hazırladığı iddianamede bütün öfkesini PKK'nin üzerine kusmuştur. Çünkü bu davada yargılanarak mahkum edilmek istenen tek tek bireyler değil PKK'dir; onun ideolojik ve politik çizgisidir. Sayın Rebmann'a "evleri ateşe verme" yetkisi verilirken, bizim "lamba yakmak"tan yoksun bırakılışımız tipik bir adaletsizlik örneğidir. Ben PKK üyesiyim. Bu gerçeği hiçbir zaman inkar etmedim. Dolayısıyla iddia makamının PKK'ye yönelik ağır isnatlarına karşı, üyesi bulunduğum örgütü savunmak en doğal hakkımdır. Oysa başından beri bu hakkımıza ağır saldırılarda bulunulmuştur. Ben üyesi olduğum örgütü ancak onun görüşlerini yansıtan kaynaklara ve pratiğine başvurarak savunabilirim. Çoğunlukla Partimin görüşlerini ortaya koyan Agri Yayınevi'nin çıkardığı kitaplar ve broşürlerin biz tutuklu vatanseverlerin eline ulaşmasının yasaklanması, savunma hakkımızın kabaca çiğnenmesinden başka bir şey değildir. Adil olmayan bu tutumu şiddetle protesto ediyorum.

Federal Almanya toprakları üzerinde açılan bu dava, her türlü hukuki ve ahlaki dayanaktan yoksundur. Bu dava özünde politik bir davadır; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı bir politik tavır alıştır. Bu mücadelenin önder gücü olan PKK'ye yöneltilmiş bir şiddet hareketidir. Savunma hakkımız kısıtlanmadığı takdirde, bu gerçeği kanıtlama olanağına sahibiz. Bizler, ilerici dünya kamuoyunun meşruluğunu teyit ettiği bir ulusal kurtuluş hareketinin sıra neferleriyiz. Bu yüzden, politik kimliğimizin inkar edilerek terörist olarak damgalanmamız son derece onur kırıcı bir davranıştır.

Bu gerçeklerden yola çıkarak:

a) Bu davada yargılanan kişilere politik tutuklu statüsünün tanınması ve ortak savunma hazırlamamız için gerekli koşulların oluşturulması,

b) Hiçbir kısıtlamaya maruz bırakılmaksızın, savunmamızı hazırlayabilmemiz için, gerekli materyalleri temin etmemizin önündeki engellerin kaldırılması, Agrı Yayınları üzerindeki yasaklamaya son verilmesi,

c) Serxwebûn ve Berxwedan gazetelerine abone olmamıza karşı çıkılmaması,

d) Düşünsel ve kültürel çalışmalarımıza hizmet eden her türlü kitap, broşür, dergi ve gazetenin dışardan gönderilmesine izin verilmesi,

e) Yakınlarımızla görüşmemizin keyfi bir biçimde yasaklanmasına son verilmesi, bu haksız uygulamaya maruz kalmış yakınlarımızla yeniden görüşme fırsatının tanınması için, 5 Aralık Pazartesi gününden itibaren açlık grevine başlamış bulunuyorum. 20 Aralık gününe kadar bu doğal ve insani istemlerim kabul edilmezse, eylemimi ölüm orucuna dönüştüreceğim. Ulusal kimliğim ve kişiliğim kararlılığımın kanıtı olacaktır.

Saygılarımla!

5 Aralık 1988
Ali Haydar KAYTAN

Onur Simgesi Zindan Direnişçileriyle Dayanışma Eylemleri

Münster Açlık Grevi

Kürdistan ve Türkiye cezaevlerinde devrimci tutukluların başlattıkları toplu açlık grevi eylemleriyle dayanışma amacıyla yurtdışı alanlarında gerçekleştirilen eylemlerden bazılarını, gazetemizin bir önceki sayısına yetişmediklerinden ötürü bu sayımızda yayınlıyoruz.

AVUSTRALYA: Avustralya'da Sydney Türkiyeli Emekçiler Birliği (STEB), Av. Dev-Genç Taraftarları, Sydney Türkiyeli İşçiler Birliği (STİB), ERNK Taraftarları ve Avustralya Türkiyeli Emekçiler Toplum Merkezinin (ATETM) bir araya gelerek oluşturdukları komite, 27 Kasım 1988 tarihinde bir bildiriyle süresiz açlık grevine başladığını duyurdu. Politik Tutuklular ve Kürt Halkı ile Dayanışma komitesi, yaptığı açıklamada Türkiye ve Kürdistan cezaevlerinde başlatılan açlık grevleriyle dayanışma ve Kürt halkı üzerindeki baskı ve katliamları protesto etmek amacıyla açlık grevini başlattığını belirterek, demokratik kamuoyunu da dayanışmaya çağırdı. Açlık grevi eylemlerini amacına ulaşana kadar kararlılıkla sürdüreceğini duyuran komite, istemlerini 8 maddede toplayarak demokratik kuruluşlara iletti.

Ayrıca, Avustralya-ERNK Taraftarları, Politik Tutuklular ve Kürt Halkı ile Dayanışma Komitesi de birer bildiri yayınlayarak, ilerici-demokratik kamuoyunu cezaevlerindeki direnişlerle dayanışmaya çağırdılar.

NÜRNBERG: 25.11.1988 günü, 29 ERNK taraftarı, 2 TKP (B)'li ve 4 Türkiyeli demokrattan oluşan bir grup, Nürnberg-SPD binasını 2,5 saat süreyle işgal etti. Eylemin amacı, başlatılmadan önce bölgedeki tüm ilerici kuruluşlara iletilerek, dayanışma çağrısında bulunuldu. Eyleme 2 bölge gazetesi yer verdi.

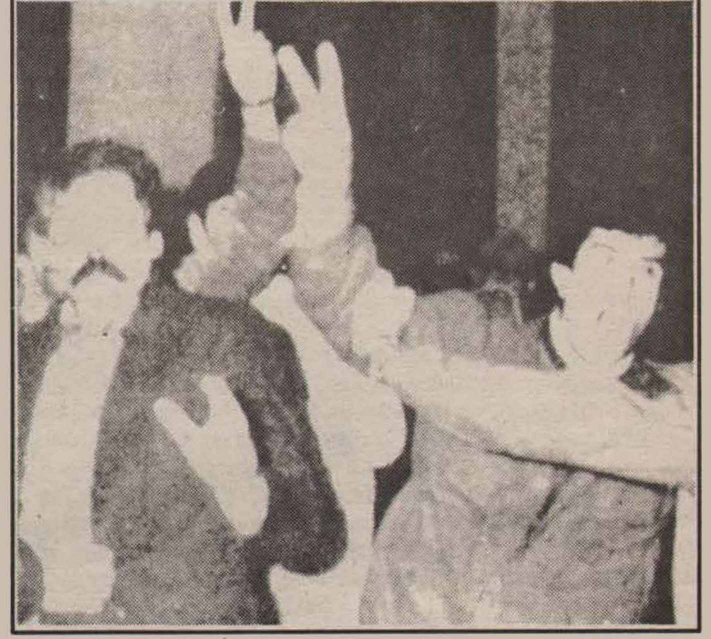
Aynı gün öğleden sonra, stand açılarak bilgilendirme çalışması yapıldı.

26.11.1988 günü de, ERNK taraftarı olan yaklaşık 60 kişilik bir grup, şehrin işlek yerlerinden birinde miting yaparak, kamuoyunu cezaevi açlık grevleriyle dayanışmaya çağırdı. Bunun dışında 3 gün boyunca yaygın bildiriler dağıtıldı.

İSVEÇ: 25.11.1988 günü, ERNK taraftarı 45 kişilik bir grup, Kürdistan ve Türkiye cezaevlerinde başlatılan açlık grevleriyle dayanışma amacıyla Stockholm'de bir işgal eylemi gerçekleştirdi. Yaklaşık 3 saat süren işgal eyleminin gerçekleştiği Birleşmiş Milletler Mülteciler Komisyonu/İsveç Temsilciliğinde, istekler birçok basın kuruluşuna duyuruldu ve temsilcilikle de konu hakkında görüşme yapıldı. Eylemci yurtseverlerin istekleri yerine getirildikten sonra, eylem sonuçlandırıldı. Eylem; İsveç radyosunda ve İsveç Türkçe haberler bölümünde haber olarak verildi.

PKK-İstanbul Davası Sonuçlandı

●Kuryelik yaptıkları ve destek sağladıkları gerekçesiyle yargılanan 7 yurtsever-devrimci mahkemenin kararını "Bijî PKK!" "Bijî Serok APO!" sloganlarıyla karşıladılar.

İstanbul DGM'de yargılanan 7 yurtsever-devrimcinin mahkemesi sonuçlandı. DGM, yurtsever-devrimcileri, PKK'ye destek olmak, maddi yardım toplamak ve kuryelik yapmaktan 8 ila 12 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırdı. Yargılanan devrimcilerden Refik Mamyak 12 yıl hapis cezasına çarptırılırken, Erol İdil, Mehmet Karakuş, Mehmet Cengiz, Mehmet Salih Akalın, Nihat Ayaz ve Mehmet İpek için 8'er yıl 4'er ay hapis cezası verildi.

Sömürgeci mahkemenin verdiği kararı, "Yaşasın PKK!" "Bijî Serok APO!" sloganları ile karşılayan yurtsever-devrimciler, kararın kendileri için bir önemi olmadığını da ortaya koydular. Bu, aynı zamanda yurtsever-devrimcilerin ulusal kurtuluş mücadelesine duydukları bağlılığın derin bir ifadesidir de.

Sömürgeci mahkemeler, kendi yasalarına göre bile suç işlememiş olan bu yurtsever-devrimcileri ağır cezalara çarptırdı. Sahte sol ve küçük-burjuva reformist örgütlerin yöneticilerine bile 8-12 yıl gibi cezalar vermezken, sıradan yurtseverlere daha ağır cezalar yağdırdı.

Sömürgeciler, ulusal kurtuluş mücadelemize destek veren kitleleri, bu ağır hapis cezalarıyla yıldırıp, desteklerini engellemek istiyor. "PKK'ye destek vermenin, maddi yardım göndermenin, hatta selam vermenin cezası çok ağır olur" dercesine, bu yurtseverlere gözleri korkutmak amacı ile böylesine ağır cezalar verdi. Bu tür tehdit yöntemleri ile yurtseverlerin mücadelemize destek vermelerini de engellemek istiyor.

Sömürgecilerin bu alçakça oyun ve saldırılarına karşı yurtsever-devrimcilerin mahkemelerde takındıkları tutum, halkımızın kararlılığının bir ifadesi olurken, sömürgecilerin ağır hapis cezalarının da, kendilerini yıldıramayacağının bir kanıtı oldu.

Yurtsever-devrimcilerin mahkemede haykırdıkları "Yaşasın PKK!" "Bijî Serok APO!" sloganları bu kararlılıklarının açık bir örneğidir. Halkımız saflarında daha binlercesi sömürgeci mahkemelerin verdiği cezaları aynı sloganlarla karşılıyor. Bu, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımızın günden güne halkımızın bağrına daha fazla kök saldığının bir kanıtıdır. Yurtseverler, her geçen gün PKK'ye daha fazla destek olmakta, daha fazla katılmaktalar.

PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümünde Avrupa Çapında Seminerler Düzenlendi

PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümü vesilesiyle Avrupa'nın çeşitli merkezlerinde "PKK'nin 10 Yılı ve Önderlik Gerçeği" konulu seminerler verildi. Düzenlenen seminerlere 2500 dolayında yurtsever-devrimci katıldı.

Seminerlerin verildiği ülke ve illerden bazıları şunlar:

F. Almanya: Duisburg, Köln, Hannover, Celle, Frankfurt, Nürnberg, Hamburg, Bielefeld ve ayrıca Batı Berlin.

Fransa: Paris, Metz, Lyon, Lorient.

Hollanda: Denhaag.

İsviçre: Cenevre ve ayrıca ismini öğrenemediğimiz bir il.

Belçika: Brüksel.

Danimarka: Kopenhaag.

Kürdistanlı kitlelerin büyük ilgi ve katılım gösterdiği seminerlerde, genelde önderliğin anlam ve önemi, Kürdistan'da geçmişten bugüne önderlik anlayışları, Kürdistan'da proletarya önderliğinin ortaya çıkışı için savaşım, stratejik ve taktik önderlik, PKK'de önderliğe karşı çeşitli sınıflardan kaynaklanan gerici direnişler ve önderliği ele geçirme çabaları, PKK tarihinde ortaya çıkan provokasyonlar ve son ortaya çıkan provokasyon ile PKK çizgisinde zafer kazanan doğru önderlik konularına açıklık getirildi. Ayrıca, PKK'nin 10 yıllık mücadele tarihi, önemli dönüm noktalarıyla birlikte ele alınarak işlendi.

Kitlelerde önemli bir bilinçlenmeyi sağlayan seminerler, 11. mücadele yılımıza daha da aydınlanmış ve karar gücü gelişmiş bir kitle gücü ile girmeyi sağlayarak, PKK'nin ruhuna yakışır bir 10. yıldönümünü kutlama eylemliliği oldu.

Partimizin 11. Savaş Yılına Girişi Coşkuyla Kutlanıyor

Lübnan-Barlias'ta ve Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'nde Kutlamalar

Şanlı Partimizin 11. savaş yılına girişi, birçok alanda olduğu gibi, Partimizin merkez okulu olan Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi ve Barlias'ta da görkemli bir şekilde kutlandı.

Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi öğrencileri, halkımızın biricik öncüsü ve geleceğimizin teminatı olan Partimizin 11. kuruluş yılını, özgür vatan yolunda bizi bağımsızlığa daha da yakınlaştıracak ileri adımların atıldığı ve zaferlerin tırnakla sökülerek kazanıldığı bir savaş yılına çevirme bilinç ve kararlılığı ile kutlamaya hazırlandılar. Haftalarca önceden başlayan hazırlık çalışmaları, büyük bir sorumluluk ve devrimci görev anlayışıyla tamamlandı. Bütün öğrenciler kuruluş gününün sevinç ve heyecanını yaşayacakları anı sabırsızlıkla bekliyorlardı. Ve nihayet o gün geldi....

26 Kasım'da bütün öğrenciler, gerilla adayları, halkımızın örgütsüzlük ve öndersizlik tarihine bir daha yaşanmamak üzere son veren Partimizin kuruluş sevincini ve coşkusunu bir kez daha yaşadılar.

Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'ndeki kutlama, sabah saat 9'da askeri geçit töreniyle başladı. Öğrenciler tüfek omuzda, tören yürüyüşüyle komutanı selamladıktan sonra, tören alanındaki yerlerini aldılar. Akademi komutanının daveti üzerine, selama durarak Kürdistan ve dünya devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. Bir dakikalık sürede şehitlerin anıları belleklerde canlandı; öğrenciler, faşist TC sömürgeciliğine duydukları öfkeyi en doruk ta yaşadılar. Saygı duruşu esnasında şehitlerin anısına saygının ve bağlılığın bir ifadesi olarak 21 tüfek ateşi yapıldı. Saygı duruşu, komutanın, "anıları mücadelemize önderdir" sözüyle sona erdi.

Saygı duruşunun ardından, Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi komutanı, kutlama dolayısıyla günün anlam ve önemini dile getiren özlü bir konuşma yaptı. Konuşmasına, "Partimizin 11. mücadele yılı, partili yoldaşlara, halkımıza ve dost güçlere kutlu olsun" sözüyle başlayan Akademi komutanı, daha sonra, Partimiz PKK'nin 11. savaş yılına zafere daha yakın, daha güçlü ve daha örgütlü girdiğini, Partimiz şahsında halkımızın geleceğinin daha şimdiden garanti altına alınmış bulunduğunu dile getirdi. Ve devamla; Partimizin tüm yükünü ilk günden bugüne dek bitmez tükenmez bir enerjiyle omuzlayan Büyük Komünist, Başkan APO'nun ışıklı yolunda, halkımızın artan bir coşkuyla ve azimle ERNK ve ARGK saflarına akın ettiğini, savaşçı ve kadroların Başkan APO'nun etrafında her zamankinden daha sıkı kenetlenerek; sağ-sol bütün tasfiyeciliğe ve oportünizme karşı Partimizin proleter devrimci çizgisini koruduklarını ve bu çizginin şaşmaz birer uygulayıcısı olduklarını gösterdiklerini ifade etti. Yine devamla, faşist TC sömürgeciliğinin özel savaş metodlarının gerilla savaşımız karşısında tutmayıp tam bir fiyaskoya uğradığını; buna karşılık gerilla savaşımızın her geçen gün daha da boyutlanarak yükseldiğini, bu gelişmelerden ürken ve korkuya kapılan emperyalizm ile bölge gericiliğinin ise savaşımızı ve Partimizi tasfiye etmek amacıyla satın aldığı ve ajanlaştırdığı kimi hainler aracılığıyla çeşitli oyun ve provokasyonlara yöneldiğini, özellikle de Ulusal Önderimiz Başkan APO'yu hedef seçtiklerini, Avrupa'da açığa çıkan son provokasyonun bu yönlü bir komplo olduğunu, yine son olarak İran-Irak savaşının sona ermesinin ardından, Saddam diktatörlüğünün saldırısı üzerine Güney Kürdistan'daki halkımızı getirip TC'ye teslim eden KDP'nin ihanetinin de devrimimizi tasfiye ye yönelik bir plan olduğunu, bu tür ihanetlere karşı uyanık olmak ve PKK vuruş tarzı ile vurmak gerektiğini coşkulu bir anlatımla dile getirdi. Komutan, tüm yoldaşları Partimizin 11. savaş yılında görevlere daha sıkı sarılmaya çağırdı. Ve konuşmasını, "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!" "Bijî Serok APO!" sloganlarını haykırarak noktaladı. Konuşmanın sona ermesinin ardından tören alanı öğrencilerin aynı slogan sesleriyle çınladı, dolup taştı.

Tören sona erdikten sonra kutlama, gerilla gösterileriyle ve çeşitli yarışmalarla devam etti. Ateş çemberinden, dağ ipinden, tünelden ve dikenli tel sahasından başarıyla geçen gerillalar, alkışlarla ve "Bijî ARGK!" sloganlarıyla onurlandırıldılar.

Öğleden sonra saat 12'de, okulda, çevre alandan gelen yurtseverlerin de katılımıyla folklor, müzik ve tiyatro gösterileri gerçekleştirildi. Gösteriler sık sık haykırılan "Bijî PKK!" "Bijî Serok APO!" sloganları eşliğinde coşkuyla sürdü. Kutlama programı, akşama doğru Akademinin toplanma sahasında Koma Serkeftin folklor ekibinin, Akademi'de bulunan herkesle beraber çektiği "Apo Hate Hilvane" halayı ile son buldu. Öğrenciler vatan özlemi ve mücadele azminin verdiği coşku ile uzun süre govend tutup oynadılar.

27 Kasım günü ise, Barlias'ta, Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi ile Barlias faaliyet biriminin ortaklaşa düzenledikleri kutlama gecesi gerçekleştirildi. Akademi öğrencilerinden oluşan otomatik tüfekli bir gerilla grubu, gecenin yapıldığı alanda güvenliği sağladı. Güney Kürdistan, Suriye ve Lübnan'dan kuruluş heyecanını ve sevincini bir kez daha yaşamak için gelen 1000'den fazla devrimci ve yurtsever, kadınlı-erkekli, çocuklu olarak saat 12'den itibaren salondaki yerlerini aldılar. PKK'ye ve ulusal kurtuluş savaşına sahip çıktıklarını, "Bijî PKK!" "Bijî Serok APO!" sloganlarıyla haykırdılar. Bu sloganlar emperyalizme, sömürgeciliğe ve provokatörlere halkımız tarafından verilen devrimci bir cevap ve vurulan bir şamardır.

Kutlama gecesi, Kürtçe yapılan, "Partiya Karkerên Kurdistan'ın 11. yılı hepinize kutlu olsun" anosu ile açıldı ve ardından Kürdistan ve dünya devrim şehitlerinin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun sona ermesiyle salon slogan ve alkış sesleriyle dolup taştı.

Dost örgüt temsilcilerinin de onurlandırdığı gece, **Koma Serkeftin Folklor Ekibi**'nin orak-çekiç oyunu ile en coşkulu anını yaşadı. Folklor, müzik programı ve şiirler ile devam eden kutlamada en çok ilgi ve beğeni kazanan kuşkusuz **Peyman Çocuk Korosu ve Folklor Ekibi**'nin gösterisiydi. **Koma Peyman**, birbirinden güzel marşlar söyleyip, oyunlar oynayarak geceye katılan herkesi coşturdu. Daha sonra sahneye çıkan **Koma Serkeftin, Koma Karker** ve **Koma Kobani** grupları devrimci marşlar ve türküler söylediler.

Başkan APO'nun geceye gönderdiği kutlama mesajı okundu. Mesaj sık sık atılan, "Bijî Serok APO!" sloganıyla kesildi. Daha sonra, günün siyasi anlam ve önemini belirten konuşma Arapça olarak yapıldı. Sık sık sloganlarla kesilen konuşma, PKK gerçeğinin bilince çıkarılması ve bugünkü görevlerin kavranmasında yol gösterici oldu.

Gecenin son bölümünde, Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi öğrencilerince hazırlanan ve İran-Irak savaşının sona ermesinin ardından KDP'nin Güney Kürdistanlı halkımızı faşist TC'ye teslim edişini ve sergilediği tarihi ihanetini değişik açılardan yansıtan tiyatro, ilkel milliyetçiliğin niteliğini halkımıza net bir biçimde kavratırken, bağımsızlık yönündeki bilincini ise daha da pekiştirdi. Tiyatro gösterisi sık sık "Bijî Serxwebûn!" sloganıyla kesildi. Halkımız, haykırdığı bu sloganla, bağımsızlığı içermeyen her türlü uzlaşmacı "çözümü" bir kez daha mahkum etti.

En son olarak **Koma Serkeftin Folklor Ekibi**'nin sergilediği "Apo Hate Hilvane" oyunu ile kutlama gecesi sona erdi. Yine tüm halk kol kola girerek oyuna iştirak etti; insanlarımız vatana ve özgürlüğe olan özlemlerini salonu bir bayram yerine dönüştürerek gösterdiler.

"Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!" haykırışları altında havaya yapılan mermi atışlarıyla gece dağıldı. Kutlama her yönüyle görkemli ve başarılı geçen bir kutlama oldu.

Bir kez daha şanlı Partimiz PKK'nin 11. savaş yılı kutlu olsun.

DANİMARKA:

12 Kasım 1988 günü Danimarka'nın başkenti Kopenhaag'ta PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümünü kutlayan bir gece düzenlendi. Geceye 1000'in üzerinde yurtsever katıldı.

Kürdistan halkının öncü gücü PKK'nin 11. Kuruluş Yıldönümüne girişi vesilesiyle düzenlenen gecenin zengin programı, yurtseverlerin büyük beğenisini kazandı.

Gece, üç dilde yapılan sunuş konuşmasından sonra saygı duruşuyla başladı. Programın akışı içinde üç dilde yapılan siyasi konuşmaların yanısıra, Kopenhaag'dan "Koma Nûjîn", Hunerkom'dan ozanlar ve Koma Berxwedan'ın sunduğu devrimci direnişçi halk türküleri ardından; Kopenhaag'dan kadın, çocuk ve erkeklerden oluşan karma folklor ekibi, İsveç-Göteborg'dan çocuk ve Hunerkom bayan folklor ekibi, birbirinden güzel folklor oyunları sundular.

Bir gerilla timinin saldırısını konu alan pandomim ve Güney Kürdistan'daki göçleri konu alan tiyatro programı, yurtseverlerin beğenisini kazandı.

Saat 17.00'de başlayan gece saat 24.00'e doğru APO Hate Hilvane türküsüyle sona erdi.

STUTTGART:

PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümünü kutlama gecelerinden biri 3 Aralık 1988 günü Stuttgart'ta 5 bölgenin (Güney Almanya) kitlesel katılımıyla kutlandı.

Yaklaşık 5000 kişinin katıldığı kutlama gecesi, dünya ve Kürdistan devrim şehitlerini anmak için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Açılış konuşması ve program sunulduktan sonra 100 kişilik bir koro ekibi devrimci marşlar söyledi. Kitlelerin alkış ve sloganlarla izlediği gecede, PKK'nin 10 yıllık mücadelesini içeren Türkçe, Kürtçe ve Almanca siyasi konuşmalar yapıldı. Celle, Stuttgart ve Almanya'nın güneyinin diğer bölgelerinden folklor ekipleri Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden oyunlar sergilediler. Daha sonra Partimizin Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümüne ilişkin konuşması video kasetinden izletildi. Konuşma yoğun alkış ve sloganlar arasında izlendi. Konuşmanın sonunda kitleler, "Bijî Serok Apo!", "Selam selam Apo'ya; bin selam!" sloganlarıyla bağlılıklarını dile getirdiler.

Kutlama gecesinin ikinci devresi müzikle başladı. Müzik programında Xelil Xemgin, Tirej, Zozan, Zınar ve Koma Berxwedan devrimci-direnişçi türküler söylediler. Programın müzik bölümünden sonra, Güney Kürdistan halkımızın Türkiye'de karşılaştığı trajediyi konu alan tiyatro oynandı.

Geceye çeşitli güçler dayanışma mesajlarını ilettiler. Gece "Apo Hate Hilvane" türküsüyle sonuçlandı.

Gecenin yapılamaması için Alman devleti, çeşitli girişimlerde bulundu. Birçok salon sahibi bizzat bunu itiraf etti ve bu nedenle salon yeri veremeyeceklerini söyledi. Tüm bu girişimlere rağmen, gerçekleşen kutlama gecesi, Alman devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini geriletemeyeceğine bir örnektir.

"Kendimi PKK Bayrağına Daha Yakın Hissediyor, Onun Anlamının Derinliğini Daha Kavramış Bulunuyorum"

Meral Kıdır

Sizler, beni, basit bir insanın asla bekleyemeyeceği büyük bir kucakla kucakladınız. Bunun karşılığında teşekkür etmek yetebilir mi?

Aylardır ilk kez yüreğim derin bir coşku, sevinç ve kavrayamadığım çok derin ve ince bir sızıyla çarptı. Bugün bütün dünyanın önünde toprağımızın, tarihin ve geleceğin sesini daha cesur haykırma gücüne sahibim. Cesurum, çünkü kenetlenmiş ellerimizin gücünü duyuyorum.

Burada bir hücrede bulunuşumun benimle hiçbir ilişkisi bulunmadığını biliyorum. Salt bir "Meral" olarak hiçbir anlamım yok. Ben, TC'nin nüfus kütüğüne kayıtlı adım ve soyadımla değil; PKK'nin "şu kadar kilometrekare" toprakla sınırlı olmayan sınırsız-gerçek özgürlük ve sevgi ülkesinin bir vatandaşı olarak buradayım. Bu ülkenin toprağı her birimizin yürekleridir.

Nereden gelirse gelsin, PKK'ye yönelik her saldırı bu ülkeye yönelik saldırıdır. Ve bizlerse her türlü saldırıya karşı ve her koşulda bu ülkenin "sınır" bekçileriyiz. Kısaca bu bir vatan savunmasıdır. Hatta çok acı bir gerçek ki, bazen bunu kendi şahsımızda da yaşıyoruz, yaşadık. Ve yine çok güzel bir gerçek ki, kazanan daima PKK oldu. PKK daima kazandı, çünkü o yüreklere hitap etti, her insan yüreğinin bir parça vatan toprağı olduğunu bilerek, özgürlük hareketini bu toprakta derinleştirdi. Bizlerin kavramakta çok cüce kaldığımız bu gerçek savaşımızın özüdür.

Bu savaşın boyutlarını kavramak, söylemeliyim ki, kolay değil. Örneğin, güncel bir gerçeklik olarak "otonomi dayatmaları", "TC'nin her boydan saldırıları" ve bizim karşıt mücadelemiz bile PKK mücadelesinin görünüp kavranabilen en yüzeydeki yanıdır. Bunlar elbetteki hayati derecede önemlidir, ama PKK, bunun çok çok ötesinde bir gerçektir. Gelecek kuşakların doğum hakları karşılığında Afrika yerlilerine renkli boncuklar dağıtan kafalar, eğer bugün de bizim yaşam hakkımızı otonomi boncuğu ile satın alabileceklerini zannediyorlarsa, bu onların bileceği bir iş, çünkü biz YAŞAMI çoktan öğrendik.

Esas savaşı nerede yaşadık ve PKK nasıl kazandı?

İnsanın insan olarak evrimleşmesi milyonlarca yılı aldı. Daha doğrusu, emek süreciyle birlikte "insan" toplumsal bir hayvan durumuna geldi. Yüzyıllar boyunca yaşanan bir savaş var; bağrında büyük devrimleri taşıyan bir evrimleşme süreci bu. İnsanın kendisini gerçekleştirmesi, yani hayvandan gerçek anlamda ayırması sürecinden bahsetmek istiyorum. İnsanlığın bir vahşet tarihi olan geçmişi var. Sosyalizm ise bu vahşet tarihiyle hesaplaşmanın anahtarını veriyor. Ve üstelik son bir hesaplaşma da değil. Evet bu noktadan sonrası kansız bir hesaplaşma, ama çok daha zorlu ve köklü bir sürecin başlangıcı.

PKK, bu bayrağı taşıyor, bunun savaşını veriyor.

Biz bu bayrak altında, insanlığın milyonlarca yıldır verdiği bir savaşın anlamına ulaştırılıp, bunun gerçek bir savaşçısı haline getirilmeye çalışıldık. Özgürlük sorunu üzerine yapılan belirlemelerde, bunun "kansız, fakat en zorlu devrim olduğu" söylenmekteydi. Bunun anlamını, içimdeki hayvanı yakaladığımda, ancak o zaman biraz kavrayabildim. Ve o zaman güncel görüntülerin ve sözcüklerin fazla bir anlam taşımadığını da gördüm. İnsanı İNSAN olarak sevmenin, onu kendi içinde gerçekleştirmeden mümkün olamayacağını; bu gerçekleşmeden en güzel gibi gelen duyguların bile insanın kendi içindeki hayvanın milyonlarca yıllık bir ormandan hırlayışı olduğunu belki de ancak çok küçük ip uçlarıyla kavrayabildim. Bu, benim için esaslı bir dehşet noktası olmuştu. Ama aynı zamanda da sonsuz bir coşku noktası oldu. Yaşanan hiçbir an boşuna yaşatılmamıştır. Bize yaşatılan savaşın boyutları insan olmanın boyutlarıdır. Bu savaşı yaşamış olmaktan ötürü PKK'ye minnettarım. Bu savaş, ayları aldı. Ve diyebilirim ki, Almanların şu azizliği, güncel koşuşturmaların içinde az da olsa geriye itilen bu savaşın kesintisizliğini sağladı. Gazetesiz, kitapsız, habersiz ve insansız, buradaki salt düşünce ortamı yabanıl ormanlara kadar gitmemi, araştırmayı basit bir motif olarak kendi içsel ormanımda derinleştirmemi sağladı. Elime verilen hesaplaşma silahı öyle bir silahtı ki, varılan bir noktayla yetinebilmem mümkün değildi. Bu savaş sonucudur ki şimdi kendimi PKK bayrağına daha yakın hissedebiliyor, onun anlamının derinliğini daha kavramış buluyorum.

Artık şunu diyebilirim:

Benim babam —salt mesleğinden ötürü değil, hatta onunla bile ilgili değil— ZOR'un oğluydu. Ben ise artık onun kızı değilim. Kendi içimde yaşadığım savaşla onun kızı değilim. Bu belki de sadece ilk ayrım noktası, ama binlerce yıllık bir mücadelenin yoğunluğunu taşıyor.

Bizim elimizde "zor" sadece zora karşı bir silah. Gerillanın yüceliği, ona bağlanan umutlar ve onda büyütülen sevgiler işte bu nedenle. Ve gerilla işte bunun için fetihçi.

Sevgili arkadaşlar, diğer arkadaşlarla birlikte benim de içinde tutulduğum emperyalizmin şu tek tek hücreleri, bu görkemli gerçeğin karşısında ne anlam taşıyor! Biz bu duvarların çok çok ötesindeyiz. Onların "iddia" ve "yargıları" ancak ve ancak kendi yenilgilerinin kanıtıdır. Bizim açımızdan ise yapılan şey, sevgili vatanımızın uğruna verilen basit bir savunma savaşıdır sadece. Esas savaş, bu toprağın sürülüşü anlamında yüreğimizdedir. Savunmanın yıkılmaz kalesi, asla ele geçirilemez olanı budur. Bunu esas olarak Türk sömürgeci zindanlarındaki yoldaşlarımız kanıtlamış, onlar öğretmişlerdir.

Hepinizi yüreğimle kucaklar, YÜREKLERİNİZİN önünde eğilirim

Kürt Halkının Dostları Alman Yönetiminin Anti-Demokratik Uygulamalarını Kınadı

●Dernek yöneticileri Kasım 1988'de yayınladıkları bildiri ile uygulamaların anti-demokratikliğine dikkat çekerek, Kürt yurtsever politikacılarının 6 aydır tecrit durumda tutuklu bulunmalarını protesto etmeye çağırdılar.

İsveç'in başkenti Stockholm'de faaliyetlerini sürdüren Kürt Halkının Dostları Derneği, Kasım ayı içerisinde yayınladığı bir bildiri ile, bu yılın başında Alman yönetiminin Kürt politikacılarına ve emekçilerine karşı giriştiği anti-demokratik uygulama ve tutuklamaları kınadı. Kürt Halkının Dostları Derneği üyeleri, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışmayı geliştirmeyi amaçlıyor. Bu yöndeki amacına uygun olarak da birçok girişimde bulunuyor.

Dernek, bundan önce de çeşitli biçimlerde PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ile dayanışma göstermiş ve bu mücadeleye yönelen saldırıları kınamıştı.

Kürt Halkının Dostları'nın yayınladığı bildiride özetle şu görüşlere yer veriliyor:

"13 Kürt şu anda F. Almanya'da tecrit hücrelerinde hapsedilmiş. Bu Kürtlerle birlikte, 3 Kürt daha Batı Alman ceza yasasının 129a şıkkına göre 'terörist bir birliğe üye olmakla' suçlanıyor... Batı Almanya'da bu tür bir terörizm ile suçlanan dernekler, geniş Kürt göçmen kitlesini örgütlemiş derneklerdir.

Suçlanan sanıklar, hala ne gibi iddialarla tutuklandıklarını öğrenmiş değiller...

Evet, hala 13 Kürt 6 aydan bu yana tamamı ile dış dünyadan ilişkisiz bir şekilde tutuklular...

Üzerinde çok konuşulan Batı Alman ceza yasasının 129a maddesi, İsveç Göçmen Kanunundaki terörizm hükümlerini andırıyor. Her ikisi de terörist olarak damgalanan politik örgütlerin sempatizan ve üyelerine yönelmişlerdir...

Batı Almanya ve İsveç'in uygulamaları, insan hak ve özgürlüklerine aykırıdır. Bir örgütteki üyeyi cezalandırmak, bir örgütün düşüncesini cezalandırmaya gitmektir. Avrupa'da bu tür yasaların tekrar vücut bulması endişe vericidir."

Bildirinin devamında bu saldırıların özellikle Kürt halkına yöneltilmesinin daha da endişe verici olduğunu açıklayan dernek yetkilileri, Almanya ve İsveç'teki Kürt politik tutuklulara yönelik bu baskıları kınadıklarını açıklıyor; basını bu konuda daha duyarlı davranmaya çağırıyorlar.

Alman İlericileri Dayanışma Gösterdi

Kasım ayı ortalarında Stuttgart-Warmbronn'da Kürt-Alman dostluk gecesi gerçekleşti. Geceye çok sayıda Kürdistanlı yurtsever ve 60 kadar Alman ilerici demokrat katıldı.

Alman ilericileri ve Kürdistanlı yurtseverlerin ortaklaşa organize ettikleri gecede, HUNERKOM-Stuttgart şubesi folklor ve müzik ekipleri, kültür programını sergiledi. Geceye konuk olarak katılan Nürnberg folklor ekibi de, Kürdistan'ın çeşitli bölgelerinden derlediği zengin bir kültürel gösteride bulundu. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve sosyal yaşama ilişkin dianın gösterildiği gecede, izleyiciler Kürdistan ve PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında bilgilendirildi ve konuya ilişkin tartışma bölümü açıldı. Bu bölümde, tartışmayı daha da derinleştiren Kurdistan-Komite, aydınlatıcı açıklamalarda bulundu.

Gece, davul-zurna eşliğinde halay çekilerek sonuçlandı.

NATO Asamblesi Protesto Edildi

6 Türk milletvekilinin de bulunduğu, NATO'ya üye ülkelerin katıldığı NATO Asamblesi Hamburg'ta gerçekleşti.

NATO Asamblesinin gerçekleştiği bina önünde, içlerinde FEYKA- Kurdistan Hamburg taraftarlarının da bulunduğu 10 bin kişilik kalabalık bir protesto yürüyüşü gerçekleşti. Çoğunluğunu Alman ilericilerin oluşturduğu yürüyüş korteji, toplantının yapıldığı binanın önünde yürüyüşe geçti. Daha sonra binanın önüne tekrar dönerek gösteriye devam edildi. NATO aleyhinde atılan slogan ve yapılan konuşmalarla gösteri sonuçlandı. Ayrıca FEYKA-Kurdistan Hamburg taraftarları dağıttıkları bildiride, faşist TC ile NATO ilişkisine değindi. Kürdistan halkının verdiği bağımsızlık savaşının desteklenmesi için dünya demokratik kamuoyuna çağrıda bulundu.

Bielefeld'de toplantı :

Almanya'da Tutuklu Bulunan Yurtsever Kürt Politikacılarına Sahip Çıkıldı

Feyka-Kurdistan Bielefeld, BWC-Bielefeld ve Autonemes Anti Imperailisten-Bielefeld örgütlerinin ortaklaşa düzenledikleri bilgilendirme toplantısına 80 dolayında Alman demokrat ve yurtsever Kürdistanlı katıldı.

Toplantı divanında yer alan Yasemin Gedik'in Avukatı, tutuklu bulunan 14 Kürdistanlı yurtsever devrimcinin içinde bulunduğu yaşam koşullarını anlattı. Tutuklu devrimcilerin haklarında bulunan tek suç unsurunun, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin damgasını taşımış olmalarından ileri geldiğini açıkladı. Türk Alman ilişkileri üzerinde de duran Avukat, yaklaşık 45 dakika konuya ilişkin açıklamalarda bulundu. Bu açıklamalar ardında söz alan Kurdistan Komite sözcüsü; Kürdistan ve Türkiye cezaevlerinde PKK'li savaş esirlerinin başlattıkları direnişleri, bu direnişin kitleler ve uluslararası kamuoyu üzerindeki etkileri, ülke içinde ve dışında devam eden destek eylemleri ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişim düzeyi üzerine değerlendirme yaptı. İki saat devam eden açıklamalardan sonra, tartışma bölümüne geçildi. Tartışmaların ağırlıklı bölümü cezaevlerindeki direnişlerin desteklenmesini içeren konular oldu.

Almanya'da tutuklu bulunan 14 Kürdistanlı yurtsever devrimcinin tutukluluğunu protesto eden yazı metni, platformun onayına sunuldu. Onaylanan metin imzalatılarak Karlsruhe Başsavcılığına gönderildi.

Partimize Sahip Çıkalım!

Avrupa'da emperyalizmin zindanlarında tutuklu bulunan yoldaşlar!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi adına emperyalizmin zindanlarında tutuklu bulunmanız hepimiz için büyük bir şeref ve gurur kaynağıdır. Kutsal bir dava uğruna böylesi bir onurun zirvesini yaşamak, herkese kısmet olamaz. Batı Almanya zindanlarındaki direnişimiz düşmanı beyninden vuruyor, vuracak!

Kürdistan tarihine baktığımızda, TC'nin Kürt halkı üzerindeki katliam ve imha politikalarında Alman emperyalizminin rolünün hiç de küçük olmadığını hemen görebiliriz.

Şimdiki çırpınışları ve vahşice saldırıları da bu gerçeklikten soyutlanarak ele alınamaz. Üstelik kendi açılarından bu davranış boşuna da değildir. Bunlar, Kürdistan'ın kurtuluşuyla çıkarlarının ciddi şekilde tehlikeye gireceği bilinciyle hareket ediyorlar. Önümüzdeki süreçte, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sömürgeciliğe ve emperyalizme vuracağı darbelerle bunların da daha vahşice saldırılarını gündeme getireceğini çok iyi biliyoruz. Ama şu da bir gerçektir ki, halkımızın direnişini hiçbir güç kıramayacaktır.

Sizlerin onurlu direnişi bizlere güç vermekte, bizlerin mücadele azmini bilemektedir. Maddi ve manevi olarak başta ülke zindan direnişçileri olmak üzere var gücümüzle her zaman yanınızda olacağız. Sizlere, tüm tutuklu yoldaşlarıma devrimci selamlarımı sunarım.

—Yaşasın PKK!

—Yaşasın Önderimiz Abdullah ÖCALAN!

Hamburg'tan Rênas

18.10.1988

TBKP'nin Teslimiyeti ve Yeni İşbirlikçilerin Dönüşü

Dönüşler vardır... Bunlar gerekli ve zorunludur, mücadeleyi geliştirmeye katkıda bulunur. Dönüşler vardır... Bunlar teslimiyet ve ihanetin başlangıcıdır. Tarihte de bu iki tür dönüşe bulacağımız örnekler çoktur. Bazı dönüşler ihanet ve teslimiyetin başlangıcı olurken, bazıları da amacı gerçekleştirmeye, mücadeleyi yükseltmeye hizmet eder. Buna mukabil, yurt dışına çıkışlarda da benzer bir iki yönlülük vardır.

Türkiye ve Kürdistan devrimcilerinin gündemine 12 Eylül'den sonra bu iki kavram daha ağırlıklı olarak girmeye başladı. Önce yurt dışına çıkış tartışıldı. Bunun nasıl gerçekleştirilmesi gerektiği üzerinde duruldu. Bu konuda farklı yaklaşımlar ortaya çıktı. Şimdi de ülkeye yeniden dönüş, gecikmeli de olsa, bazı hareketlerin gündemine girmeye başladı.

Ülkeden çıkış, konumuzu ilgilendirmediği için üzerinde fazla durmayacağız. Güncel olan TKP ve ihanetinin vardığı boyut üzerinde durmak istiyoruz.

Tarihteki örnekleri gözönünde bulundurduğumuzda görülecektir ki, bazı yurt dışına çıkışlar yok olmayı ve mülteciliği getirmiş; bazı çıkışlar da tam tersi sonuca yol açmıştır. Yurt dışını bir kaldıraç olarak kullanan halklar ve örgütler, onu kendi ülkelerine yeniden yerleşmenin bir gerekçesi haline getirmeyi başarmışlardır.

Türkiye ve Kürdistan pratiğinde her iki örneğe de rastlıyoruz. Yurt dışını mücadeleyi yeniden yükseltmenin aracı olarak kullanan ve bu temelde ülkeye dönüşü de gerçekleştiren PKK Hareketi, devrimci mücadeleyi yükseltmenin en seçkin örneğini de sundu. 1982'lerde başlattığı ve sömürgeci-faşist rejime karşı silahlı direnişi yükseltmeyi amaçlayan yurda dönüş hareketi ile, nasıl bir dönüş? sorusuna da en doğru cevabı verdi. Seçilmesi gereken yol da buydu.

Sömürgeci faşist rejim, Türk ve Kürt halkları üzerinde uyguladığı işkence, sömürü vb. uygulamalarla, çağımızın ortadan kaldırılması gereken halk düşmanı rejimlerinin en başında yer almaktadır. İşte, yeniden ülkeye dönüşte de, bu faşist rejime karşı mücadeleyi temel almalıdır. Bu halk düşmanı faşist rejimi ayakta tutmaya, buna kan vermeye hizmet eden her türlü geriye dönüşün karşısındayız. Kaldı ki, her yurtsever, ilerici ve devrimcinin görevi de buna karşı çıkmaktır.

PKK'nin başlatığı ve sömürgeci-faşist rejime karşı Kürdistan halkının yüzyıllardır süren kinini ulusal kurtuluş savaşında dile getiren ülkeye dönüş atılımı, devrimci güçlerin faşist-sömürgeciliğe karşı takınması gereken tutuma da en iyi bir örnektir. 1982'lerden bu yana PKK ülkeye dönüş hamlesini başlatmış ve geçen süre içerisinde ulusal kurtuluş savaşını sağlam bir temele kavuşturmuş ve yeni aşamalara ulaştırmıştır.

Bu direniş eğilimine karşı, damgasını TKP'de bulan ve yeni adı ile de TBKP'ye vuran ihanet eğilimi, 1987 Kasım'ı ile birlikte açık teslim olmaya dönüşerek gelişmeye başladı. 1987 Kasım'ında Haydar Kutlu ile Nihat Sargın TBKP'nin yeni ihanet eğiliminin temsilcileri olarak, Ankara Havaalanına indiler. Bu her iki teslimiyetçi de faşist cuntaya teslim olmaya giderken, iyi bir uşaklığı sergilemeye aday olduklarını da gösterircesine, PKK'ye karşı demeçler verdiler. "PKK'yi desteklemiyoruz, PKK'nin eylemlerini tasvip etmiyoruz" diyerek açık ihanetlerini sergilemeye başladılar. Bu demeçlerinin ardından Avrupa'nın da desteği ile, Ankara Havaalanına indiler.

Brüksel'de yaptıkları basın toplantısında Avrupa destekli olarak geri dönüş kararını açıklayan TKP ve TİP Genel Sekreterleri, faşist cuntayı kurtarmak için yola çıktılar. "Demokrasiye katkı" adını verdikleri dönüşleri, aslında faşist rejime teslim olma ve bu rejimin yaşadığı sıkışıklığı aşması için, ona soldan destek olmaktan başka bir anlam taşımıyor. Faşist rejim en barbar yüzü ile ortada iken, gerçek demokrasinin ancak Kürdistan ve Türkiye halklarının bu faşist rejime karşı yürüttükleri mücadele ile yaratılacağı çok açık iken, bunların kalkıp da hangi demokrasiye nasıl katkı yapmak istedikleri, seçtikleri yoldan belli değil mi? Kendilerini halkın lehine bir adım bile atmadan faşizme teslim eden bu uşaklar, bir yılda demokrasiye ne kadar katkı yaptılar? Bu uşakların bazı şeylere katkıları oldu. Ama halklarımızın gerçek demokrasi mücadelesine en ufak bir katkıları olmadı. Faşist rejime halklarımıza karşı yürüttüğü mücadelede bir destekleri oldu.

Bu uşak takımının ihaneti zamanlama olarak da direniş mücadelemizin yükseldiği bir evreye tekabül ettirilerek, faşist rejime kan verilmeye çalışıldı. Geçmişte olduğu gibi, bugün de TKP, Kemalizmin imdadına koşarak, Kürdistan politikasına alkış tutuyor, desteğini sunmaktan kaçınmıyor.

Bir yılın ardından TİP ve TKP Genel Sekreterlerinin teslimiyet dalgasına yeni yandaşları da katılmaya başladı. Yeni dönenlerde yine Avrupalı dostlarının desteğinde "demokrasiye katkı yapmak" için dönüyorlar. Tabii buna faşist Evren'in Almanya gezisinde bunlara yaptığı "Komünist Partisi kurulabilir" çağrısını da eklemek gerekir. Evren'in son Almanya gezisi ardından, 12 Eylül öncesi legal dernek ve sendikalarda yöneticilik yapmış olan 10 TKP'linin 10 Aralık tarihinde geri döneceklerini açıklamaları, bu çağrıya cevaptır.

Dönenler de kendi niyetlerinin ne olduğunu zaten gizlemiyorlar. Yaptıkları açıklamalarda, "Türkiye'nin AET'ye başvurduğu bir ortamda bizi kabul edeceğini sanıyoruz. Avrupa nezdinde de bu Türkiye'nin görünümünü değiştirir. Bizi içeri almaları, geri göndermemeleri Türkiye'ye puan kazandırır..." Bu ve benzeri açıklamaları yapan geri dönüşçülerin gelişleri ile faşizme puan kazandırmayı amaçladıkları açıktır. Bunlardan 3'ü Türkiye'ye döndüklerinde tutuklanırken, vatandaşlıktan çıkarılan 5'i geldikleri ülkeye geri gönderildiler. Tutuklananlar Yüksel Selek, Nurettin Yalçın, Haluk Tan İpekçi. Geri gönderilenler ise, Nafiz Bostancı, Murat Tokmak, Turan Ata, Ekrem Aydın ve Beria Önger. Geri gönderilenlerden Nafiz Bostancı İngiltere'ye döndüğünde de aynı doğrultuda açıklamalarını sürdürdü. Bostancı'nın açıklamaları şöyle: "Benim adıma çıkarılan giyabi tutuklama kararının vicahiye çevrilmesini istedim. Bunun yapılması Türkiye için olumlu bir adım olurdu. Biz dostlarımızı da bu konuda ikna ettik...

Bizim ülkeye dönmemiz ülkede olumlu adımların atılabileceği izlenimini yaratacaktı... Bizi geri gönderenler Türkiye'nin prestijini zedelemeye devam ediyorlar." Bu açıklamalardan da çok açık bir şekilde görüleceği gibi, geri dönüşçüler, faşist rejime destek sunmak, Avrupa'da prestijini yükseltmek için çırpınıyorlar.

TİP ve TKP'nin başlattığı ve yandaşlarının devam ettirdiği bu geri dönüş, faşizmle işbirliğinin ve ona teslim olmanın açık bir göstergesidir.

Çok açık bir şekilde görüldüğü gibi, bu geri dönüşler tarihte örnekleri görülen teslimiyet dönüşleri ve yok olmanın başlangıcıdır. Yıllardır yurt dışını mülteciliğin bir alanı olarak kullanıp, ülke mücadelesinden uzaklaşan bu unsurlar, şimdilerde ülkeye dönüş gibi yüce bir sıfat arkasına sığınarak, mülteciliklerini faşizme teslim olma ve uşaklıkla bütünleştirmeye çalışıyorlar. Bu konuda, en utanmaz bir tutumu takınarak uşaklıklarını ısrarla yapmak için, mutlaka dönmek ve faşist rejime teslim olmak istiyorlar.

Eğer bu uşaklar, gerçek demokrasiden yana iseler; PKK'nin nasıl ülkeye döndüğü bilinir. Gerçek direniş ve demokrasi mücadelesinin bu doğru yolunu seçmeleri gerekir. Bunun dışındaki yollar, ihanet ve teslimiyetin batağına saplanmaktır.

Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin sesi BERXWEDAN aracılığıyla babama, anneme, akrabalarıma ve tüm Kürdistan halkına sesleniyorum

Mektubuma başlamadan önce hepinize devrimci selamlarımı iletiyorum. Bu yazıyı yazmamın nedeni, Partiye katılımımda aydınlığa kavuşması gereken noktaları aydınlatmak, düşmanın sizlere yönelik muhtemel oyunlarını boşa çıkarmak. Ayrıca sizlerin mücadeleye daha yetkin katılımı ve destek sunmanız için gerekli gördüm.

Sizlerden ayrılalı 1,5 yıl oldu. O günden bugüne kadar ilişkilerimiz olmadı. Sizlerden ayrılığımın neden, sebep ve hatta zorunluluğunu sizler de biliyorsunuz. Ayrıldığım dönemde bunları biliyordunuz. Fakat bunları bildiğiniz halde benim devrimci saflara katılmama engel olabilmek için elinizden gelen her şeyi kanımca fazlasıyla yaptınız. Fakat benim hiç kimsenin otoritesi altında kalmayarak, öz irademe dayanarak verdiğim tarihi ve tarihi olduğu kadar da şerefli kararım olarak, sizin tüm engellemelerinize rağmen sizden habersiz bir şekilde devrimci saflara katıldım.

Her ne kadar devrimci mücadele üzerine ciddi tartışmalarımız olmadıysa da sizlerden daha ayrılmadan önce devrimci mücadeleye karşı duyduğum sorumluluktan dolayı yürüttüğüm faaliyetlere sizlerin engelleyici ve yanlış yaklaşımlarınız, benim o dönemdeki yetmez devrimciliğim birbirimizi ikna etmeden sizlerden habersiz devrimci saflara katılmama yol açtı. Açık ki bunu ben de istemezdim. Fakat sizlerin ikna olmasını beklemek bir yoldaşımın da belirttiği gibi büyük yanılgı olurdu. Yine o dönem sizlerin ikna olması da imkansızdı. Her şeyden önce belirtmek isterim ki benim savunduğum düşünce ve sizlerin beni çekmek istediğiniz düşünce birbirine oldukça zıt iki düşünceydi. Siz bireysel veya ailesel kurtuluşu savunurken, ben ulusal kurtuluş saflarına katılmaya karar verdim. Verdiğim karar doğrultusunda ülkeme ve halkıma, yine şehit, tutuklu ve savaşan yoldaşlara karşı duyduğum sorumluluktan dolayı görevlerimi kısmi de olsa yerine getirebilmek için sizlerden habersiz devrimci saflara katıldım.

O dönemde sizlerin benden ne istediğini çok iyi biliyorum. Sizler mücadeleye kısmi yardımda bulunmamı, bir iş sahibi olmamı, evlenip bir yuva sahibi olmamı istiyordunuz. Tüm çabalarınız bunun içindi. Fakat halkımın içinde bulunduğu olumsuz durum, yine Partimizin verdiği şanlı mücadele karşısında sizlerin benden istediğini yapmak, açıkça belirteyim ki suçtu. Ben halkıma ve tarihe karşı suç işlememek için devrimci saflara katıldım.

Mücadelemiz karşısında düşmanın çok yönlü taktikleri olduğunu sizler de çok iyi biliyorsunuz. Bu taktiklerden bir tanesi de şehit, tutuklu ve devrimci saflarda bulunan yoldaşların ailelerinin çeşitli zayıflıklarını yakalayarak kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaktır. Düşmanın, kendisinin düşürdüğü aileler aracılığıyla zayıf kişilikleri mücadeleden koparmak ve mücadelemizin gelişmesine çok cılız da olsa engel olmak istediği biliniyor. Sizler bu yönlü düşmanın politikalarına karşı oldukça duyarlı ve dikkatli olmalısınız. Çünkü geçmiş devrimci mücadele pratiğinde bunun birçok örnekleri yaşandı. Bunların yarattığı tahribatlar da biliniyor. Sizlerin mücadele karşıtı saflarda yer almayacağınızı ve çaba içinde de olmayacağınızı biliyorum. Fakat mücadeleye karşı görevlerinizi veya yurtseverliğin gereklerini istenilen biçimde yerine getirmediğiniz de bir gerçektir. Diyeceksiniz ki oğlumuzu mücadeleye verdik, bu yeterlidir. Açıkça belirteyim ki, günümüzde ve gelinen aşamada bu yetmiyor. Sizlerin de sömürgecilikten kurtulmak için büyük özlem ve istemleriniz vardı. Sömürgecilikten kurtulmak ve özgür olmak ne kadar büyük özlem ve istem ise, bağımsızlık ve özgürlük uğruna verilecek bedel, harcanacak çabanın da büyük olacağı kesindir. Siz de bunların böyle olduğunun bilincindeydiniz. Fakat sürekli bu özlem ve istemleriniz uğruna bedel vermekten, çaba harcamaktan ısrarla kaçındınız veya ürkek davrandınız. Mücadeleye tek yönlü (maddi destek vb.) yaklaştınız. Sürekli mücadeleyi bir seyirci gibi izlediniz. Sizleri ilgilendiren bu soruna bilinçli olarak girmediniz veya kısmen girmiş görünmek istediniz. Benim de aynı taktikleri ve yolu seçmemi istediniz.

Sizler de çok iyi biliyorsunuz ki birçok ulusal kurtuluş mücadelesi, sömürgeciliğe karşı bağımsızlığa kavuşmak için çok büyük bedeller verdi. Halkımızın şanlı önderi olan Partimiz bine yakın şehidiyle zaferin teminatı olduğunu kanıtladı. Ülkenin doruklarında binlerce yoldaş aç ve susuz her türlü fedakarlığa katlanarak savaşırken, yine yoldaşlarımız zindanlarda sömürgeciliğe karşı direnerek büyük zaferler elde ederken, sizlerin kısmi bir çaba ile yetinmeniz kabullenemez. Uzun süreden beri sizlerle bağlantı kurmamanın nedeni buradan kaynaklanıyor. Evet aklınıza birçok düşünce gelebilir. Fakat bunlar somut ve inkar edilemeyecek gerçeklerdir. Hiçbir devrimci ailesini inkar etmez. Benim de sizleri inkar etmem düşünülemez. Fakat sizleri devrimci mücadelenin işleyen yedek bir çarkı haline getirme görevim vardır. Tarih karşısında halka hesap vereceğimiz dikkate alındığında birbirimize karşı sorumluluğumuz var. Evet beni büyüttünüz, benim için binbir zorluğa katlandınız. Bunlar bilinen ve hiçbir zaman inkar edilmeyecek gerçeklerdir. Sizler de Kürdistan halkının bir parçasısınız. Ülkemin bağımsızlığı, halkımın özgürlüğü için savaşarak Kürdistan halkına (tabii ki sizlere de) olan borcumu ödüyorum. Benimle gururlanmalı ve sürekli başınız dik olmalısınız. Sizlerin sürekli başınız dik hareket etmeniz için, Parti Önderliğinin ışıklı yolunda yeni destanlar yaratacak bir pratik içinde olacak, halkıma olduğu gibi sizlere de duyduğum sorumluluğun gereklerini pratikte başaracak ve sizlerin bana harcadığı emeğe de layık olacağım. Bunun için de yoğun çaba sarfetmem gerektiğinin bilincindeyim.

Sizlerin yapması gereken ise, dönemin gerektirdiği yurtseverlik görevlerini yerine getirmektir. Avrupa'nın kişileri nasıl kişiliksizleştirdiği çok iyi biliniyor. Onun için kardeşlerimi bu politikadan korumalı ve ulusal bilinçle büyütmelisiniz. Partiyle bilinçli olarak aranıza koyduğunuz mesafeyi kaldırmalısınız. Etkiniz altında olan kesimlerin mücadeleye katılımlarında onlara destek olmalısınız. Sizleri, sömürgecilerin muhtemel oyunlarına gelmemeye, ERNK'nin yurtsever birlikleri içinde yer alarak mücadeleye daha yetkin katılmaya davet ediyorum.

Hepinize devrimci selamlarımı iletir, sıhhatinizin iyi olmasını dilerim. Mücadeleye daha yetkin destek ve katılımlarınızı istiyor ve çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

C...

Halkımızın Değer Yargılarına Ve İnançlarına Hakaret Ediliyor

Oldenburg alanında, yurtsever insanlarımıza yönelik düşmanca oyunlar oynanmaktadır. Bu düşmanca faaliyetleri kısaca da olsa izah etmek istiyorum. Amacım; halkımızın, düşmanca faaliyetlere karşı uyanık olması ve bu oyunlara alet olmamasıdır. Geçmişte Kürt ve Kürdistan adı altında piyasaya çıkan Komkar ve düşmanlık yapmakta kemikleşmiş olan DDKD, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yığınca oyun oynadılar ve komplolara başvurdular. Bu güçlerin, son günlerde yoğunlaştırdıkları düşmanca faaliyetlere değineceğim.

Bu güçler, halkımızın en çok ezilen kesimi olan Yezidi Kürtleri üzerinde karşı-devrimci çabalarını yoğunlaştırmış durumdalar. Bölgecilik, mezhepcilik adı altında hareket eden bu güçler, papazların (Alman emperyalizmi) aracılığıyla, halkımızın bu kesimine yönelik toplantılar gerçekleştirmekte, çeşitli sorunlarını suistimal ederek "dostluk"la kendilerine yaklaştıklarını dayatmaktadırlar. Bunlar yaptıklarıyla Kürdistan halkına karşı açıkça suç işlemektedirler. Amaçları, halkımızın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine olan desteğini kesmek ve gerçekliğine yabancılaştırmaktır. Dostluk adı altında insanın ülkesine olan sevgi ve bağlılığını kötüye kullanmak, kendi halk gerçekliğine yabancılaştırmak en soysuzca bir davranış ve düşmanca bir faaliyettir.

Ben bir Kürdistanlı olarak 21.11.1988 tarihinde bu güçlerin, Yezidilere yönelik yaptıkları toplantıya katıldım. Bu toplantıda, halkımızın değer yargılarına ve inançlarına hakaret ediliyor, insanın düşüncelerini rencide eder açıklamalarda bulunuluyordu. Yapılan bu toplantı, düşmanca bir sadistlikti. Toplantıda ileri sürülen düşmanca anlayışlara karşı tavır takındık, tarihimiz oldukça nettir. Dünya kamuoyu bunu biliyor. Amacımız; Bağımsız, Demokratik, Birleşik bir Kürdistan'dır. Bütün Kürdistanlıların düşmanca faaliyetlere hedef olmamalarını, duyarlı davranmalarını istiyor ve Kürdistan Ulusal Direniş Savaşına her türlü desteği vermeye çağırıyoruz. Yaşasın bizleri bugünlere getiren Partimiz PKK! Kahrolsun teslimiyet ve her türlü uşaklık! Yaşasın direniş!

Oldenburg'dan Cihan

Kürdistan Devriminin Tertemiz Sesi Berxwedan'a

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yürütücüsü ve geliştiricisi olan PKK, görmeyen gözlerimize ışık saçarak uzakları görme olanağını sağladı.

Her türlü ulusal değerlerimize sahip çıkmamıza olanak kazandıran, PKK'nin direniş tarzı olmuştur. Ölüler halinde olan mazlum Kürdistan halkı, PKK'nin direniş ruhu ile doğal yaşama varma mücadelesi içerisine girme olanağına kavuşmuştur.

Marksist-leninist teorisine sadık olan Kürdistan proletaryasının öncü gücü PKK, faşist Türk sömürgeciliğine, yerli gericiliğe ve ajan-milis yapıya karşı, devrimci şiddeti geliştirerek kısa bir sürede büyük kazanımlar sağladı.

Tarihin derinliklerine baktığımızda, değişik biçimlerde de olsa, tarihte 26 kez vuku bulan halkımızın isyanı, öndersizliğin ve örgütsüzlüğün yolaçtığı hata ve yetmezliklerden dolayı, acımasız bir biçimde bastırılmıştır.

Günümüzde Ulusal Önder APO'nun önderliğinde gelişen ulusal ve toplumsal özgürlük savaşı; Marksizm-Leninizmin ideolojisini rehber alarak sosyalizmi hedefleyen, hiçbir kişisel kaygı ve kazanımı düşünmeyen, ulusun bütün çıkarlarını esas alan militanlardan, yurtsever Kürdistanlılardan oluşan Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusunu yaratmıştır.

Ülkemizde gelişen ve her geçen gün önemli mevziler kazanan Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusunun daha da güçlenmeşi için, bütün Kürdistan insanlarına büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Çünkü Kürdistan halkı ile sömürgeci Türk devleti ve onun onursuz işbirlikçileri arasında bir ölüm-kalım savaşı sürüp gitmektedir.

Adem ve Xanım

Devrime Devrimci Bilinç Gerekli

Biz Kürdistanlı gençler olarak, ulusal kurtuluş mücadelesine katılalım; ve ailelerimiz de buna engel olmamalıdır.

Kürdistan gençlerinin devrim için büyük görevleri vardır. Bu görevleri başarmak için de devrimci bilince ihtiyaç vardır. Çünkü devrimci bir bilince sahip olmadan, bırakalım halkımızı eğitmeyi ve bilinçlendirmeyi, normal bir yaşamı bile sürdürmek mümkün değildir. Devrimden çıkarı olan kesimlerin birliği sağlandığında, devrimin başarısı, zaferi kazanılacaktır.

Halkın devrimci gücünü bölenlerin her türlü oyunlarını boşa çıkardıkça, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi daha da boyutlanacaktır.

Agit N.

Gel ey şubatın
Kesici bıçak gibi rüzgarı
Vur nah şu alnıma
Ben Munzur zemherisini anlayayım.

Çekeyim en koyusundan zulmü
Tadayım envayi çeşidinden işkenceyi
Vursunlar ayaklarıma, ellerime prangayı
Ben zindan direnişçiliği nedir bileyim.

Alsınlar beni gersinler çarmıhlara
Uzaklaştırsınlar ülkemden
Salsınlar dört bir yana
Vatan acısı nedir, onu bileyim.

Ülkemin her bir yanı
Kızıl güllerle süslenmiş
Bezenerek kuşanmış dağlar silah
Cennet yaşam budur herkese öğreteyim.

Kaldıralım başımızı gururla
Yürüyelim düşman üstüne
Savaşalım AGİT'çe düşmanla
Apocu kararlılıkla şahadete erişelim.

Hamburg'dan Selim
3.11.1988

Varolan Üç Evladımı Mücadele İçin Yetiştireceğim

Sömürgeciler PKK'yi, yanlış tanıtıyorlar. Ben de inanmıştım. Bizlere yansıtılanların hiç de doğru olmadığını, PKK'yi tanımaya başladıktan sonra öğrendim. Bu gerçeği geç öğrendiğim için kendimden utanıyorum. Benim dileğim, kendi davasından habersiz ve uzak olanların uyanmasıdır. Üç evladım var, onları kutsal ve haklı davamız için yetiştireceğime söz veriyorum. Bundan sonraki görevim bu olacaktır. Evlatlarımızın geleceği için, bağımsız ve özgür bir Kürdistan kurmamız boynumuzun borcudur. Artık kölelik zincirlerini kırmanın zamanı geldi, geçiyor bile. Özgür bir Kürdistan için kardeşçe elele verelim. Şehitlerimizin kanını yerde bırakmayalım.

Benim gibi şimdiye kadar uyuyanlara ve uyanmamış olanlara seslenmek istiyorum:

Uyan kardeşim uyan, uyuma zamanı değil... Silaha sarılma zamanıdır... Uyan da gör, harabeye dönmüş Kürdistan'ı... Uyan da köleliğin zincirlerini kır... Uyan da gör, şehit kanlarıyla sulanmış Kürdistan topraklarını...

Bir yurtsever Kürt kadını
Songül

"Ben Bir Türk Askeri Olduğumdan Utanç Duyuyorum"

Diyarbakır'da askerlik yapan bir yakınımın mektubunu olduğu gibi yazarak, Berxwedan aracılığıyla kamuoyuna duyurmayı bir görev biliyorum.

"Irak'tan gelen pêşmergeler ve ailelerin bir bölümünü Diyarbakır'a yerleştirdiler. Diyarbakır'ın havası iyice soğudu. Ordu, gerek halka gerekse pêşmergelere baskıyı daha da arttırdı. Batası TC, Özal hükümeti, hem bu zavallı insanları aldılar, şimdi ise, baskıya, işkenceye, acıya ve sefalete boğuyorlar. 5000'e yakın olan bu insanları, 2000 kişilik çadırlarda yatırıyorlar. Yemek çok az veriliyor. Su yok denecek kadar az, psikolojik baskı çok. Kendilerinin alış-veriş etmesi, çarşıda gezmesi yasak. Görüldükleri an polis ve asker, onları sorguya çekiyor ve işkence yapıyor. Hastaneler hep tifoya yakalanmış çocuklarla dolu. Hastane görevlileri bu yavrucuklara bakmıyorlar. Türkçe bilmedikleri için Diyarbakır halkı ile diyalog kuramıyorlar. Kürtçe konuşmaktan başka çareleri yok. Kürtçe konuşmak ise, başlı başına bir suç. Ben bir Türk askeri olduğumdan utanç duyuyorum. Benim gibi askerler çok, fakat, yapabileceğimiz bir şey yok.

Avrupalılar, bu insanlara sahip çıkmalı. Baskıdan, açlıktan kurtarılmaları için gerekeni mutlaka yapmalıdır. Çağrım, Avrupa'daki tüm ilericileredir. Sizler bir şeyler yapın. Bu mektubu sivil atıyorum. Sizlere aktarmak istediğim somut olan gerçeklikler çoktur. Fakat, imkanım yok. Sonsuz selamlar ve sevgiler."

Türkiyeli bir asker

Kürdistan Gençliğine Çağrı

Yeni bir Vietnam olmak için neyimiz eksik? Ho Chi Minh gibi APO'muz, onlarca önder, yüzlerce militan ve ebediyen yaşayacak şehitlerimiz var.

İşte bizim partimiz PKK, işte birlik cephemiz ERNK, işte tüm sömürgecileri yerin dibine sokan kurtuluş ordumuz ARGK...İşte bunlar geleceğin teminatıdırlar. Gelecek de gençlerindir.

PKK yenilikçilerin partisidir. Gençler yeniyi arayanlardır. Öyleyse, gericiliği temsil eden sömürgecilere darbe vuran PKK'nin saflarında yer almalıdırlar. Stalin der ki, "Lenin partisinin üyesi olmak, büyük bir onurdur..."

Genç yoldaşlar, tarih bize ulusal ve sınıfsal mücadelemizi sosyalizm zaferine kadar götürmek gibi sorumlu ve onurlu bir görev yüklemiştir. Biz Kürdistan gençleri olarak, ileriye doğru öyle hareket etmeliyiz ki, "işte benim öncü birliğim, işte benim tugayım, işte benim hükümetim ve işte benim vatanım" diyebilsin Kürdistan halkı.

Zafer APO yolunda ilerleyen Kürdistan halkının olacaktır. Gençlik, yenilikçi ve savaşta direnen halkının koruyucusudur. Gençliğin omuzlarındaki görev bir hayli ağırdır. Bunun altından da kalkabilmek için, coşkun bir vatanseverlik gereklidir.

Kürdistan gençliği için yaşam Kürdistan'da sömürgeci orduya karşı savaşmaktır. Şerefli gençlik böyle bir yaşamı tercih eder.

Biz Kürdistan gençleri olarak, halkımızın kurtuluşu için kahramanlaşacak, ülkemizi ateş ve kan içinde savunarak yaşayacağız. Kürdistan için ölüm kaşımızın üstündeyse, şan ve şeref yanı başımızdadır. Umudumuz olan ulusal önderimiz APO'nun emri zafer işaretimiz olacak ve bu doğrultuda savaşarak çağdaş ve bağımsız Kürdistan yaratılacaktır.

Hamburg'dan
Pêşmerge / 10.11.1988

Halk PKK'ye, Kurtuluşun Ordusu Gözüyle Bakıyor

Ben Kürdistan'dan yeni geldim. Kürdistan'da kaldığım süre olan 1987 yılının 7 ayında, Cizre ve çevresinde hemen herkes ulusal kurtuluş savaşını, ARGK gerillalarının kahramanlıklarını konuşup tartışıyordu. Bununla övünüyor ve gurur duyuyorlardı. Bildiğim kadarıyla, daha önceleri Cizre ve çevre halkı mücadeleye hep seyirci kalmış... Demek ki, mücadeleye ilişkin bir şeyler verilmemiştir. Fakat günümüzde gençlik arasındaki tartışma ve ARGK'ye katılım her gün daha da artmaktadır.

Cizre'de kaypak Ahmet Zeyrek ve Seno'nun cezalandırılmasıyla birlikte düşman askeri gücünü yoğunlaştırarak, alanda birçok baskı çeşidini uygulamaya başladı. Bunca işkence ve hakaretten sonra yaşlı analarımız ve bacılarımız da direnmektedirler. Direnmeleri gerekiyor. Çünkü PKK halkına bir ayna vermiştir. Herkes artık kendini bu aynada görebiliyor. Onu savunacak bir avukatı vardır. Düşman da bunu biliyor. Çok iyi hatırlıyorum: Ben yakalanıp Mardin'e götürüldüğümde, Heyecan ailesinin tüm fertleri de tutuklanmışlardı ve beraberdik. Yolda yaşlı anaya sordular; "Ne işin var senin, niye bu tür şeylere karışıyorsun." Yaşlı ana, "Gün gelir beni de karşınızda eli silahlı göreceksiniz" diye cevap verdi.

Halk PKK önderliğinde gelişen mücadelenin bilincindedir. PKK'ye kurtuluşun ordusu gözüyle bakıyor.

Bütün Kürt kardeşlerime sesleniyorum: ERNK'de birleşelim ve ARGK saflarında savaşalım! Şiarımız, bağımsız ve özgür bir Kürdistan olmalıdır.

Kürdistan dağlarında vatanın bağımsızlığı için savaşan bütün savaşçılarımıza canıgönülden başarılar dilerim.

Cizreli bir yurtsever
C. Ç. / 20.11.1988

"Askerliğe hazırız... Türk kadını görevden kaçmaz..."

YA KÜRT KADINI?

Evîn Azadî

Analar, bacılar!

Biz Kürdistan kadınları zulmün pençesinde kalmış, cehalet içinde bırakılmış, yüzyıllardır horlanmış, ezilmiş, sömürülmüş, acılar ve dertler içinde kaderimizle başbaşa bırakılmışız. Biz; kocaları, kardeşleri, babaları katledilmiş; analarının, bacılarının doğmamış bebeleri karınlarında süngülenmiş; idam sehpalarına çekilmiş; zindanlara atılmış; gündüzü ve geleceği karartılmış; vatanımızdan sürülerek gurbet ellerinde perişan edilmiş; yürekleri hasret ve özlemle kenetlenmiş; gözyaşları acıyla yoğrulmuş insanlarız. Bilimin, sanatın yükseldiği dünyada ezilen ve sömürülen, düşmanların kirli ayakları altında olan bir ülkenin, Kürdistan'ın kadınlarıyız.

Ne zamana kadar bu hasrete, bu özleme, bu acı ve ızdıraba, bu kaderimize(!) boyun eğip sessiz kalacağız? Soruyorum hepimize...

Ne zamana kadar bu kölelik zincirlerini kolumuzda boynumuzda, beynimizde taşıyacağız? Ne zamana kadar uyuşuk ve sessiz kalacağız?

Ayıptır anam, ayıptır bacım, ayıp yüzbinkere ayıptır bize! Dünya halkları, dünya kadınları günbegün özgürlük, bağımsızlık yolunda ilerlerken, biz hala cehaletin karanlığı içinde çırpınıp duruyoruz. Ezenlerin, sömürenlerin düşüncelerini kendimize mal etmiş; kendimizi küçük, zavallı, cahil, kara yazgılı olarak görüyoruz.

Cahillik ve kölelik zincirlerini kırmak, zavallılıktan kurtulmak bizim elimizdedir.

Tarihimizde ilk defa partimiz PKK ve ulusal kurtuluş cephemiz ERNK, biz Kürt kadınlarına, yüzyıllardır içinde bulunduğumuz sorunlarımızı dile getirmek ve bunlara çare (çözüm) bulmak, beyinlerimize hapsedilmiş ve söylenmesi yasaklanmış düşüncelerimizi açıklamak ve bunları gerçekleştirmek, kölelik zincirlerini kırıp özgürlüğe ulaşmak için imkan sağlamıştır. Bu tarihi fırsatı kaçırıp köle kalmak istemiyorsak eğer, partimiz PKK önderliğinde ERNK saflarında, kısaca, Kürt kadınının sorunlarının gerçek çözümleyicisi Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği içinde yerimizi alalım!

Kürt kadını düşüncesini özgürce açıklayabilme, dünyayı tanıma ve kavrama şansını ilk defa PKK ortamında bulabilmiştir. Kürt kadını PKK ortamında kurtuluş yolunu tanımış; sorunlarını çözme, yaralarını sarma ve kölelik zincirlerini kırma fırsatını bu saflarda elde etmiştir. Kürt kadını ancak ve ancak ulusal kurtuluş hareketinin zaferle taçlandırılmasıyla; bağımsız, birleşik, demokratik bir Kürdistan'ın yaratılmasıyla kurtuluşunun mümkün olacağını anlamış ve bugün Kürdistan dağlarında kardeşinin, babasının, kocasının yanında elinde silahla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine katılmıştır.

Çünkü dünya tarihinin de gösterdiği gibi, insan sınıfına girebilmek ve insanca bir yaşam için mücadele kaçınılmazdır.

Sömürge bir ülkenin en çok

Hanım YAVERKAYA

baskı gören, acı çeken insanları olarak biz Kürt kadınları insanca bir yaşam istiyorsak; baskıdan, zulümden ve acı çekmekten kurtulmak istiyorsak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine katılıp, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) içinde, Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği (YJWK)'de yerimizi almalı ve mücadele etmeliyiz. Mücadele etmezsek köle kalmaya mahkumuz.

Biz kadınların sorunları, ulusal ve sınıfsal sorunların dışında kalmamaktadır. Tam tersine, bütün ulusal, ekonomik ve toplumsal sorunlarla içiçedir. Bunun için, Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği saflarında toplanmalı, birleşmeli ve ülkemizin bağımsızlık savaşımında üzerimize düşen görevleri büyük bir sorumluluk duyarak yerine getirmeliyiz.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, kurtuluşumuzun ancak ülkemiz Kürdistan'ın kurtuluşuyla mümkün olduğunu kavrıyorsak eğer, neden hala sessiz, hareketsiz ve uyuşuk kalıyoruz? Yoksa harekete geçme cesaretinden aciz ve yoksun muyuz? Ya da hala sömürgecilerin kafamıza soktuğu ilkel, gerici ve hepimizin kurtuluşunu engelleyen düşüncelerle donanmış kocalarımız, babalarımız, kardeşlerimiz tarafından mı engelleniyoruz?

Ne yazık ki, her ikisinin de doğru olduğu kanısındayım. Bunun için sizlere 3 Kasım 1988 tarihli Hürriyet gazetesini okumanızı; düşmanın, basın organlarında yaptığı propagandalardan ve fiili uygulamalardan ders almanızı tavsiye edeceğim.

Türk sömürgeciliğinin, halklarımızın kurtuluş mücadelesi karşısında içine girdiği çıkmazdan kurtulmanın bir aracı olarak gündemleştirdiği "Teritoryal savunma sistemi"ne ilişkin sözümona "Türk kadınlarının görüşüne" yer veren Hürriyet gazetesi bakın ne yazıyor:

"Türk kadını görevden kaçmaz!"

"Askerliğe hazırız!.."

"Teritoryal savunma sisteminde kadınlara da görev verileceği haberi kadınlar arasında sevinç yarattı!"

Gazetenin, görüşlerine başvurduğu kadınlardan biri şöyle diyor:

"Bu görevi severek yapacağıma inanıyorum. Askerlik gibi bir görevi yerine getirmek de ayrı bir mutluluk."

Evet, "Vatani görevden kaçmayız, askerliğe hazırız" diyen bu "Türk kadınları"nın (ki biz bu sözleri söyleyen kadınların emekçi Türk kadınlarını temsil etmediklerini biliyoruz), canı gönülden saflarında görev almak, askerlik yapmak istedikleri ordu; her gün Kürdistan'da katliamlara başvuran, talanlar yapan, anne ve bacılarımızın ırzına geçen, suya giden kızlarımıza ve çocuklarımıza kurşun yağdıran, köylerimizi yakıp-yıkan faşist ve katliamcı Türk ordusudur.

Bu katliamlara, talanlara katkıda bulunmaktan sözkonusu "Türk kadını" gurur duymakta ve bunu "kutsal bir görev" bilmektedir.

Evet, "Türk kadını vatani görevden kaçmaz!", "Askerliğe hazırdır!"

Ya biz; biz Kürt kadınları! Ezilen ve sömürülen; katliamlara uğrayan; çocukları, kocaları, anne ve babaları, kardeşleri, bacıları katledilen, zindanlara atılan, yerinden ve yurdundan sürgün edilen biz Kürt kadınları ne yapıyoruz?

Kaç tanemiz, Kürdistan dağlarında özgür bir vatan için şehit düşen Beseylerin, Azimelerin, Rahimelerin; binbir türlü insanlık dışı işkenceye rağmen direnerek Kürdistan'ın, Kürt insanının ve Kürt kadınının onurunu yükselten, Parti bayrağını elden düşürmeyip zulmün burcuna diken, kararlılığıyla, cesaretiyle düşmanı deli eden Sakinelerin, Cahidelerin; zılgıtla oğullarını, kızlarını düğüne gönderir gibi Kürdistan Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye askere gönderen anaların; elleri titremeden üzerine gaz döküp kendini diri diri yakan Saliha Şener, Rahime Şahin ve Hanım Sönmez gibi analarımızın ve daha birçok şehit analarımızın, babalarımızın, kardeşlerimizin, oğullarımızın, kızlarımızın yüzüne gururla bakıp; "açtığınız yolda peşinizdeyiz, sizleri izliyoruz, direnişlerinize sahip çıkıyoruz" diyebiliyoruz.

Kaç tanemiz, halkımızın haklı ve kaçınılmaz olan kurtuluş savaşında üzerimize düşen görevleri gereğince yerine getiriyoruz?

Kaç tanemiz, oğullarını katil Türk ordusuna askerliğe göndermeyip, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordumuzun saflarına gönderiyor?

Çok iyi bilmemiz gerekir ki, halkımızı katleden faşist Türk ordusu saflarına çocuklarını askere gönderen tüm Kürt anne ve babalar olarak, Türk ordusu tarafından katledilmemize bilerek veya bilmeyerek katkıda bulunuyoruz. Çocuklarımızın Türk ordusunda işi nedir? "Türk sınırlarını, Yunanlara, Bulgarlara karşı koruma görevi" bizim çocuklarımıza mı düşmüştür? Çocuklarımız Türk sınırlarını koruyacaklarına, kendi ülkelerinin kurtuluşu için ARGK saflarında savaşsalar, Türk devleti bizi sömürebilir mi? Türk ordusu ülkemizde katliamlar yapabilir mi? Annelerimizin, bacılarımızın ırzına geçip çocuklarımızı öldürebilir mi? Köylerimizi yakıp-yıkabilir mi? Kuşkusuz ki hayır. O halde, bundan sonra Türk ordusuna çocuklarımızı asker olarak gönderip kendi kendimize karşı suç işlemekten vazgeçelim. Çocuklarımızı kendi kurtuluşumuz için, kurtuluşumuzun biricik garantörü kurtuluş ordumuz ARGK'nin saflarına gönderelim. Çocuklarımızı ARGK'nin askerleri yapalım. Ancak bu şekilde, çektiğimiz acılardan, baskılardan, sömürüden kurtulabiliriz. Bütün sorunlarımızın çözümü, acılarımızın sona ermesi ancak bağımsız bir Kürt devleti ile mümkündür.

Evet, ya erkekler! Babalarımız, kocalarımız, kardeşlerimiz! Kaç tanesi kurtuluşun ancak bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'da olabileceğini görebiliyor ve üzerine düşen görevi yerine getiriyor; anasını, bacısını, karısını ve kızını geliştirip bilinçlendirmeye çalışıyor ve ulusal kurtuluş hareketinde yer almasını sağlıyor?

Yoksa bunlar, bir halkın, erkeğiyle, kadınıyla, yaşlısıyla, çocuğuyla; yani tüm mensuplarının harekete geçmesiyle, ayaklanmasıyla o halkın kurtulabileceğini kavramayıp; kadınlarını bir geceye, bir yürüyüşe vs. yanlarında götürmekle yetinip, böyle bir şekilde halkın kurtulabileceğini mi sanıyorlar?! Yoksa, kadınları ulusal kurtuluşçu hareket içinde yerlerini alınca, kendilerinin de hareket içinde yerlerini alması gerekeceği gerçeği onları korkutup, bundan uzak durmaya mı itiyor?

Biliniyor ki, Kürt erkekleri yüzyıllardır ülkelerinde, özelde ağa ve beylerin, genelde sömürgecilerin köleliğini yaptılar, yapıyorlar. Kürt halkı bir bütün olarak ağaların, beylerin, şeyhlerin, dedelerin, mirlerin ve efendileri sömürgecilerin baskısı altında, sömürüsü altında yüzyıllardır inim inim inliyor. Ama şu bir gerçektir ki, Kürt erkeğinin ağalara ve sömürgecilere karşı köleliği kendi evinde karısına ve çocuklarına karşı "beyliğe, krallığa" dönüşüyor. Gider TC ordusunda askerlik yapar, bir ton dayak yer, orada esirdir, ezilendir ama oradan öğrendiği ve yediği bu dayakları kendi evinde karısına ve çocuklarına yedirir. Dışarıya karşı (ağalara ve sömürgecilere yönelik) Kürt erkeği karısıyla ve çocuklarıyla beraber köledir, ancak içerde, yani evinde karısına ve çocuklarına karşı kral kesilir.

Evet, Kürt erkekleri; babalar, kocalar, kardeşler!

Şu gerçeği kabul etmeniz gerekir ki, bu tavrınızla yüzyıllardır hem kendinizin, hem bizim ve hem de çocuklarınızın baskı ve zulüm altında kalmasında, ağalara ve sömürgecilere destek olmaktan başka hiçbir şey yapmadınız. Kürdistan'da olsun, metropollerde olsun, Avrupalarda olsun; eskiye nazaran biraz daha iyi yaşam koşulları içerisinde olsanız da, yine de kölesiniz. Köle köledir, dünyanın neresine giderse gitsin, isterse uzaya gitsin, köle yine de köledir. Bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan olmadan da köle kalmaya mahkumsunuz, mahkumuz. Kölenin kölelikten kurtulması ancak kollarındaki kölelik zincirlerini kırmasıyla mümkündür. Ve bugün bu kölelik zincirlerini kırıp kölelikten kurtulma fırsatını, partimiz Partiya Karkerên Kurdistan (PKK), bize vermiş bulunmaktadır. Eğer kendinizi kandırmak istemiyorsanız ve kurtulmak istiyorsanız; kadınlarınız ve çocuklarınızla birlikte dürüst ve aktif bir şekilde PKK-ERNK-ARGK saflarında yerinizi almanız gerekir, almamız gerekir. Kadını köle görmekle ve mücadeleye katmamakla ancak hem siz, hem kadınlarınız ve hem de çocuklarınız; kısacası Kürdistan halkı köle kalmaya devam edecektir.

Ancak hemen şunu da belirteyim ki, sizden bazıları köle kalmaya istekli de olsa, bundan sonra artık Kürt kadını köle kalmamaya karar vermiştir. Kürt kadını, kurtuluşunu partisi PKK'de görmüştür. Ve Kürt kadını partisi PKK saflarında mücadeleye katılmakla gerçek kurtuluşuna ulaşacaktır.

Evet Kürdistanlı analar! Yolumuz artık erkeklerimizin gölgesinde kalarak kölelikte diretme yolu değildir. Yolumuz, partimiz PKK'nin ideolojisinin aydınlattığı yolda savaşarak şehit düşen Beseylerin, Azimelerin, Rahimelerin yoludur. Özgürlüğümüz bu yolun sonundaki bağımsız, özgür ve demokratik Kürdistan'dadır.

Gün karar günüdür, artık bu kararı ertelemek veyahut da gözardı etmek mümkün değildir. Kürdistan halkının her ferdi, hangi sınıf ve tabakadan olursa olsun, yerini, kimin saflarında ve kime karşı alacağını belirlemek zorundadır. Ya halkımızı kurtuluşa götürecek tek devrimci yol olan PKK'nin çizdiği yolda, cephesi ERNK ve ordusu ARGK içinde yer alacak, ya da sömürgecilerin, direkt veya indirekt, karşı-devrim cephesinde...

Çünkü insanlar sosyal varlık olarak tek başına yaşayamazlar; karşı karşıya gelen devrim ve karşı-devrim güçlerinden birinin yanında yer almaya mecburdurlar.

Eğer bizler, kadınıyla-erkeğiyle, yaşlısıyla-genciyle kendi kurtuluşumuzu, zulümsüz ve sömürüsüz bir insanca yaşamı istiyorsak ve bunun da ancak ulusal ve toplumsal kurtuluşla mümkün olabileceğini biliyorsak, PKK, ERNK ve ARGK saflarında yerlerimizi almamız kaçınılmaz bir zorunluluktur. Ve bu, en kutsal bir görevdir.

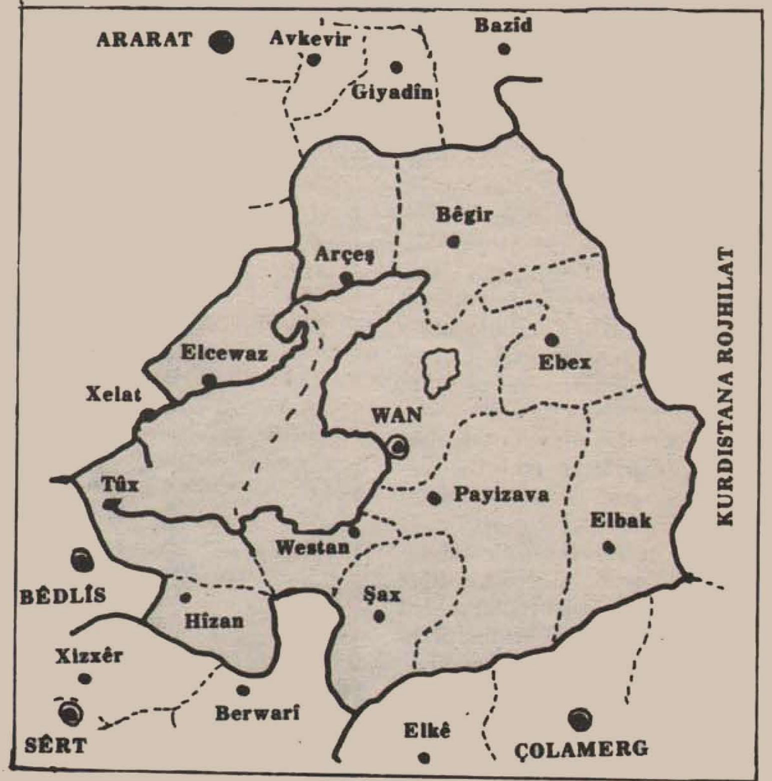
Sömürgeci-faşist Türk devleti, faşist katliamcı ordusu, özel ordusu, özel timleri ve köy korucuları ile kurtuluş ordumuz ARGK'ye karşı savaşamayıp yenilgi üzerine yenilgi alınca, şimdi de "Teritoryal savunma" adını verdiği seferberlik birlikleriyle halkımıza karşı toplu bir savaş başlatıp son kozunu oynamak istemektedir.

Onun bu umudunu da kursağında bırakıp, onu kesin yenilgiye uğratarak ülkemizden kovmak için; biz Kürt halkı da kadını-erkeği-çocuğu-yaşlısı ile partimiz PKK, cephemiz ERNK ve ordumuz ARGK saflarında yerimizi alalım!

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Yüksek yaylaları ve gölüyle tanınan bir beldemiz

WAN
(Van)
—I—

ADI NEREDEN GELİYOR

Bir söylentiye göre Van, eskiden Urartular tarafından inşa edilmiş bir kasabadır. Urartuların kraliçesi Semiramis'in annesi Urartu'nun, bu göl kıyısındaki kasabaya verdiği ad, "Turuşpa"'dır. Daha sonraları, burası Medler tarafından ele geçirildiğinde adı "Wan" olan bir Kürt komutan, kasabayı yeni baştan imar eder, halk tarafından da çok beğenilen güzel bir kent durumuna getirir. Böylelikle, "Turuşpa", halk dilinde "Bajarê Wan" olarak da anılmaya başlar. Zamanla "Bajarê Wan" halk dilinde kısaltılıp, kısaca "Wan" olarak yerleşir.

VAN'IN TARİHÇESİ

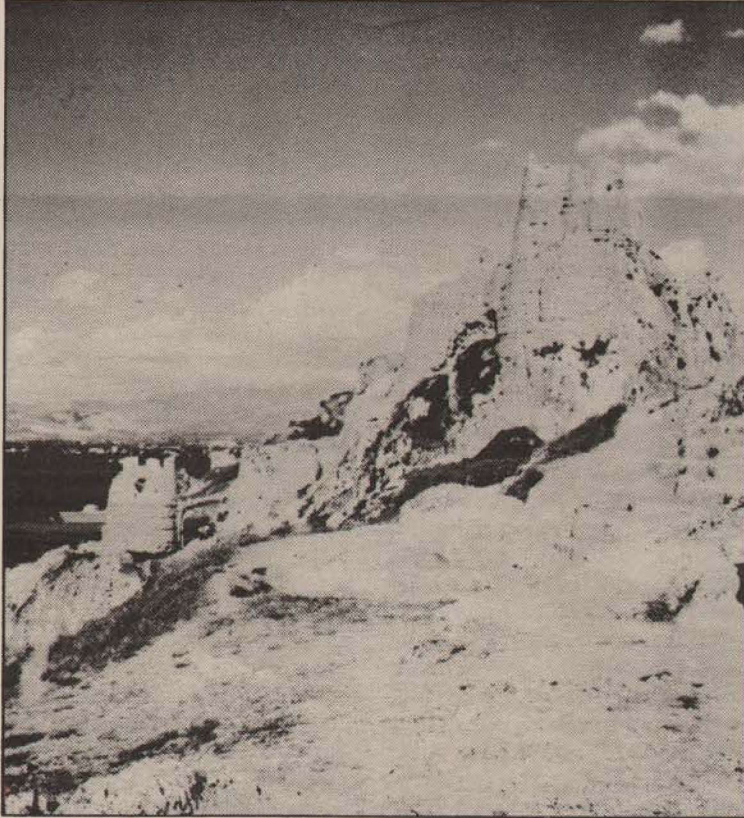
Van beldemiz, tarihte ilk olarak M.Ö. XVI. yüzyılda Hurriler tarafından kurulur. Bu dönemde, Hititler de bir uygarlık olarak yaşıyorlardı. Mitanniler'in de kendilerinden bir kol sayıldığı Hurriler, Van ve çevre yörelerin tek hakimidirler. Hititlerin, Asurların ve Babillerin tüm saldırılarına karşı, Hurriler Van'ı sıkı bir savunmaya alarak, ellerinden çıkarmamaya çalışıyorlardı. Çünkü Hurriler, devlet düzenlerini burada merkezileştirmişlerdi.

M.Ö. IX. yüzyılda, yöreye Urartular (Ermeniler bu uygarlıktan bir koldur) egemen olmuşlar, ve buraya "Turuşpa" adını vermişlerdir. Urartuların egemenliği 200 yılı aşkın bir süre devam eder. Van, M.Ö. 830-694 yılları arasında Urartu krallığının başkentiydi. Daha sonraları, Van bölgesine kadar uzanan Asurluların hakimiyeti gelişir.

M.Ö. 612 yılında Medler Asur İmparatorluğunu yıkarlar. Van ve Urmiye Gölü çevresine yerleşirler. Bu dönemde ünlü bir Kürt komutan olan Wan, Turuşpa (Van) kasabasını yeniden baştan başa inşa ederek güzel bir kent konumuna getirir. O dönemde Van şehri, Van Gölü'nün kuzeyinde kurulmuştu. Medler'den sonra, Perslerin hakimiyeti alan üzerinde gelişir. M.Ö. 331 yılında Yunan-Mekadonya kralı Büyük İskender, Perslerin hakimiyetini kırarak alanı egemenliği altına alır. İskender'in ölümünden (M.Ö. 225) sonra, Part Hanedanı İran İmparatorluğu bölgeye hakim olur. M. S. 226 yılında Partlar yerine Sasaniler geçerler. Sasaniler M.S. 339 yılına kadar, Bizanslılarla çatışma halinde egemenliklerini sürdürürler.

VII. yüzyılda doğarak gelişmeye başlayan Arap İslam İmparatorluğu, Sasani (İran) İmparatorluğunu yener. Bu dönemde, daha önceleri bölgeye hakim olan Ermeni beyleri Van çevresinde bir krallık oluştururlar. X. yüzyılda bu Ermeni krallığı, İslam İmparatorluğu ile uzlaşmaya girerek işbirliği geliştirir. Böylelikle İslam İmparatorluğuna bağlanan Ermeni krallığından birçok bey, İslamiyet içinde eriyerek Müslümanlaşır. Yine bu dönemde, Kürdistan'ı işgal eden uygarlıkların sürekli çatışma halinde olması ve bunun bir sonucu olarak zayıflayan nüfuzlarının yarattığı boşluğu değerlendiren Kürt beyleri, Van'ı da içine alan Mervani Kürt devletini kurarlar. Ancak, Kürt beylerinin işbirlikçiliği bu beyliğin ömrünü kısaltarak dağılmasına yol açar.

1071 yılında Türk boylarının Anadolu'ya girişiyle birlikte, Van bölgesi de bu boylar tarafından istila edilir. Bu dönemden XIII. yüzyıla kadar belirli dönemlerde kimi zaman Kürtlerin, Ermenilerin nüfuzları bölgeye hükmetmişse de Selçuklu Türkleri tarafından kanla bastırılarak engellenmiştir.

Urartular tarafından yapılan ve 3000 yıllık geçmişi olan tarihi Van Kalesi. Kaleyi Tupas adlı bir Urartulunun yaptığı söyleniyor.

1507 yılında Van'ın çevresine Safeviler (İranlılar) yerleşirler. Amaç, Van'ı Türk boylarından ele geçirmektir. 1514 yılında Yavuz Sultan Selim, Kürt işbirlikçi beylerinin de yoğun desteğini alarak Iran'a karşı savaş başlatır. İran'ı yenilgiye uğratarak Van'a hakimiyetini kurar. Sultan Süleyman, 1548 yılında, Van şehrini kesin olarak Osmanlı İmparatorluğuna katar. Ve bu dönemde bir eyalet merkezi olur.

1895 yılında, Ermeniler isyan başlatarak Van'a baskın düzenlerler. Ancak Osmanlılar zora başvurarak bu isyanı bastırırlar. 20 Mayıs 1915'te Ruslar'ın yardımıyla Van'ı Ermeniler ele geçirirler. Bunun üzerine Van'a yığdırılan Türk-Osmanlı ordusu, büyük bir katliamla Ermeniler üzerinde bir soykırım geliştirir. Türk egemenlerinin tarihe geçen, Ermeni soykırım hareketi bu dönemde Van'da gerçekleşir. Bir milyonu aşkın Ermeni, çağdışı bir barbarlıkla katledilir. Van tekrar Osmanlıların eline geçer.

TARİHİ ESERLER

Yüksek yaylaları ve gölüyle tanınan Van beldemiz, kısaca verdiğimiz tarihinde de görüldüğü gibi, birçok uygarlığın egemenliğine tanık olarak, bir de onların çatışmalarına sahne olmuştur. En önemli özelliklerinden biri, onun, doğuyu Anadolu'ya açan bir kapı rolünü oynamasıdır. Yani birçok uygarlık, doğudan Anadolu topraklarına açılmak için Van'ı bir kapı olarak kullanmıştır. Tarihinde bu rolü defalarca oynadığından ötürü gelip geçen; istilasına, işgaline ve egemenliğine girdiği birçok uygarlığın kalıntılarını taşımaktadır. Uzun bir süre Urartu'nun egemenliğinde kalması ve ona 65 yıl gibi bir süre başkent olması nedeniyle, en çok bu uygarlığın tarihi eserlerine sahiptir. Bu yöremizin hemen her tarafında, Urartu krallığının kalıntılarını görmek mümkün.

Van Kalesi: Tarihi eserlerin en başında Van Kalesi gelir. Bu kalenin Urartular tarafından yapıldığı ve 3000 yıla yakın bir geçmişi olduğu sanılmaktadır. Van Gölü'nün 2 kilometre uzağında yalçın kayalık bir tepe üzerinde inşa edilmiştir. 1800 metre uzunlukta ve 80 metre yükseklikteki kale, Tupas adlı bir Urartulunun eseridir. M.Ö. 855 yılında Urartu Kralı 1. Sardur tarafından yaptırılmıştır. Kale bir Asur saldırısında yakılıp yıkılmıştır. Daha sonraları tekrar birçok onarım ve eklemeler yapılmıştır. 1889 yılında ünlü arkeolog Layard, kalede yaptığı kazılar sonucu ilk ve ortaçağlara ait değerli eserler bulmuştur. Van Kalesi'ne ait altın kakmalı iki kalkan, bugün İngiltere'de British Meseum salonlarını süslemektedir.

Kaleden şehre 1000 basamaklı dik merdivenle inilir. I. Sardur'un yaptırdığı Madır burcu 28×51 metre boyutunda ve 4,5 metre yüksekliğindedir. Harç kullanılmadan yapılan bu burç, bir yalçın blok taş halindedir. Bu burcun güney yüzünde çivi yazısıyla Urartu ve Asur dilindeki yazıtta I. Sardur'un kendi ağzından, bu burcun, 35 ton ağırlığındaki taş blokların Alnium (Malazgirt olduğu sanılmakta) şehrinden getirilerek yapıldığı belirtiliyor. Kale içerisinde cami, çeşitli depolar, odalar, dükkanlar, kışla, kuyular, etrafı açık kümbetler ve güneyde kral mezarları kayalara oyulmuş haldedir. Kale içindeki odalara bir tarafı uçurum olan patikalardan geçerek girilebilir. Bu odaların kapılarında eski yazıtlar ve duvarlarında da eski ziyaretçilere ait imzalar vardır.

Hüsrev Paşa Camisi: Van Kalesinin güneyinde ve Eski Van şehrindedir. 1565 yılında, o dönemde Van Valisi olan Köse Hüsrev Paşa tarafından yaptırılmıştır.

Siyah-beyaz sıralı kesme taşlardan inşa edilmiştir. Tabanı kare üzerinde yuvarlak olarak yükselmiş tek minaresi, caminin kuzeybatı köşesindedir. Tek olan kubbesinin içi kalem işi süslemelidir. Geometrik ve çiçek motifleriyle süslü olan mihrabı ise taştandır.

Hüsrev Paşa Türbesi: Van Kalesinin güneyinde ve Eski Van şehrindeki Hüsrev Paşa Camisinin yanındadır. 1586 yılında yapılmıştır.

Bu türbe kesme taşlardan yapılmıştır. Alt tarafı 6 köşeli ve üstü de 12 köşeli pramit şekilli bir külahla örtülmüştür. Her yüzünde kıyıları sütunlu pencereler bulunmaktadır. Kapı kenarları geometrik ve çiçek motifleriyle süslenmiştir. Türbenin içi ise sade yapılıdır. İçinde 1590'da ölen Van Valisi Köse Hüsrev Paşa gömülüdür.

Hoşap Kalesi: Van-Başkale yolunun ortasındadır. 1643'te Kürt beylerinden Sarı Süleyman Mahmudi tarafından yaptırılmıştır. Kartal Yuvası Kayalıkları adı verilen yüksek ve yalçın taş blokları üzerinde inşa edilen kale, üç surla çevrilmiş. Altında Hoşap Çayı akar. Adını Hoşap nahiyesinden almıştır. Hoşap "güzel su" anlamına gelir. Kalenin bir benzerini yapmaması için Mimar Tilan'ın ellerinin kesildiği söylenir. Kalenin kuzeyde ve batıda birer kapısı vardır. Kapıdaki iki aslanlı ve altı satırlık Farsça yazının etrafında geometrik motifler işlenmiştir. Kalenin güneyi ve doğusu oldukça diktir. İçinde 365 oda, 2 cami, 3 hamam, cezaevi odaları, kuyular ve ambarlar bulunmaktadır. Kalenin batı ve kuzey kısmı genişleyerek gözetleme kuleleri bulunmaktadır.

Kalenin güney yamacında akan Hoşap Suyu üzerinde inşa edilen Hoşap Köprüsü de yine aynı dönemlerde, bir Kürt beyi olan Zeynel Bey tarafından yapılmıştır. Bu köprünün 1500 yıllarında bu Kürt beyi tarafından yaptırıldığı, köprünün doğu ve batı yönlerindeki Farsça yazıtlarda belirtilmiştir.

Kalecik: Van-Erciş yolunun 15. kilometresindeki Kalecik köyünün yanında bulunan bir Urartu kalesidir. M.Ö. 944 yılında yapılmıştır. Şimdi yıkık bir durumdadır. 50-60 metre yüksekliğindeki kayalıkların üzerinde inşa edilmiştir. Surları bazı yerlerde kayaya oyulmuş şekildedir. 10 metre derinliğinde taşlara oyulmuş su sarnıçlarına merdivenlerle inilir.

Toprak Kale: Van'ın kuzeydoğusunda 2 kilometre uzaktaki yalçın kayalıklar üzerindedir. Topraktan yapıldığı için kaleye bu isim verilmiştir. Birkaç arkeolog tarafından yapılan kazılar sonucu kale kalıntıları ortaya çıkarılmıştır. Kalıntılar arasında kale ile su yolu ayakta kalmıştır. 1961 yılında yapılan kazılar sonucu 13.80×13.80 metre boyutunda tapınak, nekropo, bodrum ve sarnıç ortaya çıkarılmıştır. Burada bulunan eserler Van Arkeoloji Müzesine kaldırılmıştır. Kaledeki oyma taş mağaradan 55 basamaklı merdivenle tepeye çıkan yol vardır.

"Ya hepimiz öleceğiz, ya da özlemini duyduğumuz, sevdasına yandığımız ülkemize kavuşacağız"

Durumum hakkında kısaca şunları söyleyebilirim: Hafızamız çok zayıflamış. Sebebine gelince, Siirt'te yakalandım, çok işkence yaptılar; 46 gün sorgum devam etti. Bu süre içinde ne acılar çektiğimi bilemezsiniz. Özellikle o günlerin acısını bir türlü unutamıyorum. İşkencenin belirtileri ve etkisi daha yeni yeni kendisini göstermeye başladı. Unutkanlaşıyorum. Bazı şeyleri bazen hiç hatırlayamıyorum.... 4 yıl oldu cezaevine gireli. Dört duvar arasında mücadele özlemi ile yaşamımı sürdürüyorum. Kafanızı şişirmeden asıl meselelerimize geçelim.

Bizler seni ve aileyi birer dost ve en yakın arkadaş olarak görüyoruz. Herhalde ne demek istediğimi anlıyorsun. Sen de az çekmedin cezaevi kahrını, umarım senin için acı ve tatlı anısı olmuştur. Cezaevinde en çok özlenen şey özgür olmaktır. Yani dışarıya çıkıp mücadele vermektir. **Bununla birlikte dayanılmaz bir hasret de minik yaramaz çocukları kucağına alıp gülüşlerini ve yaramazlıklarını seyretmek, ki bu insanı ayrı bir duyguya götürüyor. Burada özlem, çocuk ve mücadeledir. Bazen de dostlarımızı özlüyoruz.**

Dışarıda gelişen mücadele ve düşmana indirilen darbeler bizlerin en büyük moral kaynağıdır. İşkenceleriyle 79 arkadaşımızı katleden, binlercesini sakat bırakan, onlarcasını ihanete zorlayan ve Gestapo lakabıyla tanınan Binbaşı Esat Oktay Yıldıran, Partimiz tarafından ölüme mahkum edilmiştir. İstanbul'da otobüsün içinde iki arkadaş tarafından infaz cezası yerine getirilmiştir. Çok büyük yankılar yaptı. Bizler o gün bir bayram sevinci içindeydik. O günü çay, sigara, tatlı ve oyunlarla kutladık.

Ayrıca ülkenin hemen hemen her tarafında eylemler yapılıyor. Burjuvazi, yapılan eylemlerin çoğunu halktan gizli tutuyor. Gerçeği gizliyor; yalan ve saçma-sapan haberler veriyor. Her gün asker, subay, vurucu tim, köy korucuları vb. hainler, bazen de işkencecilere darbeler indiriliyor; kimisi ölüyor, kimisi de yaralanıyor. Bazen de bizden yoldaş gerillalarımız yaralı veya ölü ele geçiriliyorlar.

Kürdistan toprakları yoğun bir şekilde sömürülürken, bir yandan da askeri yığınak yapmaktadırlar. Mazlum halkımıza yaşatılan kaos daha deneyimli bir şekilde devam etmektedir.

Bizler birer gerillayız. Gerilla ülkesinin yararına katkıda bulunur. Tehlikelere karşı sürekli uyanıktır. Gerektiği yerde ölüme gider. Gerilla için, "Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin, savaş sloganlarımız kulaktan kulağa yayılacaksa ve silahlarımız elden ele geçecekse ve başkaları mitralyöz sesleriyle, savaş ve zafer naralarıyla cenazemize ağıt yakacaksa, ölüm bizim için hoş geldi safa geldi" şiarı geçerlidir. Bizlerin umudu, halkımızın, devrim için gereken yardımı ve inancıdır. Önderlik bizim için artık bir sorun değildir. Marksist-Leninist temele dayalı ideoloji ve politika belirlenmiştir. Bu doğrultuda kararlı, azimli, anında doğru insiyatifli kararlar verebilen, hem politik hem de ideolojik yönde güçlü, siyasi ve askeri alanda yüce değerler yaratan halkımızın önderi olan partimiz PKK vardır.

Yengemin yazdıklarını okuduğumda inan ki çok duygulandım. Cevap ve selamlarıyla birlikte en güzel ve içten, dürüst, açık bir şekilde bizlere olan sevgi-saygı ve mücadelemize olan saygınlığını ve inancını dile getiriyor.

Hasretim özgür ve bağımsız bir ortamda yaşamanın ne demek olduğunu sizler de biliyor ve bu özlemi sizler de çekiyorsunuz. Bu acılara sizler de katlanıyorsunuz. Aynı özlemi ve acıları bizler de esir kamplarında çekiyoruz. Bu acı ve özlemin nemenem bir duygu olduğunu sizler ve bizler yaşıyoruz. Bazen kendi kendime ve çevreme baktığımda kendimi çok yalnız hissediyorum. Arkadaşların yanında olmam bana bu acıyı bazen unutturuyor. Dışarda gelişen mücadeleye katkıda bulunamadığım için bazen kızıyorum kendi kedime.

Bu bir ölüm kalım savaşımıdır. Ya hepimiz öleceğiz, ya da hepimiz özlemini duyduğumuz, savdasına yandığımız ülkemize kavuşacağız.

Bu düşünceyle hareket etmeli ve hep ileriyi düşünmeliyiz ki, bu zafer bizlerin ve ezilen halkların zaferi olsun.

Her insan kendisine düşen görevi ve yapabileceği işi yapabilme cesaretini gösterebilmelidir. Neden, bizler de İsrail siyonizmine karşı bağımsızlık mücadelesi veren 7-8 yaşındaki bir Filistinli çocuk kadar olamıyoruz? Başta da belirttiğim gibi, mücadelemize katkıda bulunmayan, kendi çıkarları için vurdumduymaz politikasını izleyen sayın büyüklerimiz yüzünden gençlerimiz pasifize ve edilgendir. Bu bayların cesareti 7-8 yaşındaki bir çocuk kadar bile yoktur. Onlar kendilerini avutadursunlar. Gün gelecek bu baylar vurdumduymaz politikalarından utanacaklar. O zaman da bu yaptıklarının hesabını halka vermek zorunda kalacaklardır.

Biraz da kendi durumumdan ve yaşantımdan bahsedeyim. Moralim oldukça iyidir. Sağlık yönünden durumum malum. Bir yandan mide, bir yandan böbreklerimin acısı beni komaya sokuyor; bazen de turp gibi sapasağlamım, hiçbir rahatsızlık duymuyorum. Şu anda ise durumum iyi, idare ediyorum. Günlerimiz kitap okumak, top oynamak ve televizyon seyretmekle geçiyor.

Bazen de dışardaki, yani Hakkari ve Siirt bölgesinde kurulan gerilla kamplarındaki durumların değerlendirmesini yapıyoruz. Günlerimiz, aylarımız ve yıllarımız buna benzer bir şekilde geçiyor. Başka da herhangi pek önemli bir durum yoktur.

Elazığ cezaevi, Diyarbakır E tipi cezaevine taşındı. Burasını da dağıtmayı düşünüyorlar. Genellikle hep batıya sevk yapılıyor.

(...)

Sevgi ve saygılarımla selamlar...

Bahattin
Malatya E Tipi Cezaevi
4.11.1988

"Bizler geleceğe hizmet etmek için kendimizi feda etmekten çekinmeyeceğiz"

İlkin size selam ederim. Selamdan sonra hal ve hatırınızı sorar, iş ve yaşamında (yaşamınızda) başarılar dilerim.

Bizler toplumdan parça değiliz; toplumun oluşumunu teşkil eden temel taşlarız. Yani, "Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz" anlayışı vardır ya, işte öyle bir şey.

Bizler iyilikler ve güzellikler uğruna her zaman ve her yerde savaşmayı bilmeliyiz. Sadece kendimizi düşünmemeliyiz. Yani, toplumdaki tüm fertlerimizi düşünmeliyiz. Yaşamda bananeciliğe yer yok. Değil böyle bir düşünceye sahip olmak, böyle bir şeyi düşünmek bile çok yanlıştır. Yaşamın bütün nimetlerinden yararlanmanın yollarını hem arayacağız hem de oluşması ve gerçekleşmesi için mücadele edeceğiz. Bizler yaşamın gereklerini olduğu gibi yerine getirebilmek ve dahası da onu toplumsal yapı için geliştirmek zorundayız.

Şunu söyleyebilirim: Bizlere düşeni olduğu gibi yerine getiriyoruz. Yani burada onurlu bir yaşam için ne gerekli ise, onu yapıyoruz, yapmak zorundayız.

Aslında daha pekçok yazacaklarım olmasına rağmen yazamıyorum, çünkü buna olanaklarım elvermiyor. Kısaca mahkeme durumumuzu açayım: Yargılanmamızın ne gibi koşullarda yapıldığı ve nasıl cezalandırıldığımızın tablosu, yaşamımızın bir aynası olsa gerek. Bizler uzun zamandır tutuklanıp cezaevine konulduk ve aynı sürelerde uzun bir yargılanma sonucu delilsiz ve hukuk dışı yargılanma yöntemiyle, hepimiz idam, daha sonra müebbete çarptırıldık. Sağlık olsun; hepimiz onurlu bir yaşamı sonuna kadar savunup, seçme yoluna gittiğimiz için çok, ama çok mutluyuz. Cezalandırılmamıza üzülmeyin, aksine sevinmelisiniz. Bizler geleceğe hizmet için kedimizi feda etmekten çekinmiyoruz.

Başka bir mektupta buluşmak umuduyla hoşça kal. Size bundan böyle hep yazacağım. Ayrıyeten şu anda elimde bulunan bir fotoğrafımı da 15 Ağustos hatırası olarak yolluyorum.

Hasretle hepinizi kucaklar... öperim.

Ömer ABAY
Diyarbakır / 15.9.1988

"Anlatılması oldukça zor sımsıcak bir duygu içindeydik"

Biz Adana'nın Ceyhan kazasına sevkedildik. Zaten Hatay'da 10 siyasi tutuklu kalmıştık. Kasım ayının 1'inde Ceyhan'a geldik. Buraya geldiğimizde Diyarbakır'dan gelen arkadaşlar gaspedilen haklarının geri verilmesi için açlık grevindeydiler. 18 maddelik bir istemleri vardı. Gelince biz de katıldık. Açlık grevinde bizim dördüncü, diğer arkadaşların ise 19. gününde ileri sürülen bazı temel istemlerimizin kabul edilmesiyle açlık grevi sona erdirildi.

Ceyhan'a biz üç arkadaş beraber sevkedildik. Üçümüz de buna çok sevindik. Burada arkadaşların, dostların arasında olmak, o sımsıcak ilişki, candan kucaklaşmaları, candan selamlaşmaları kadar sevindirici bir şey olur mu? Hele hele açlık grevinin içindeyken, anlatılması oldukça zor sımsıcak bir duygu içindeydik. Bu duyguları yaşayan insanlar duyumsayabilir. Şu anda dostların arasındayız. Yıllardır çektiğimiz yalnızlıktan kurtulduk. Şu anda aynı koğuşta sekiz arkadaşız. Diğer koğuşta da arkadaşlar var. Hepsi de iyiler, sizlere selamları var.

Alaaddin AKÇAY
7.11.1988

"Önemli olan onurlu olmaktır... Bana göre Mutluluk Toplumsal Kurtuluş ve Özgürlüktür"

Bana yazıp yolladığınız 15.8.1988 tarihli yazıtınızı, 25.8.1988 tarihinde aldım. Fakat, yanıtlama konusuna gelince biraz cimrilik yaptım ve geç yanıtladım. Bunun da birçok nedeni vardır. Bunları genişçe açıklamama gerek yoktur. Bizim bulunduğumuz ortamı şu veya bu oranda biliyorsunuz. Zaten her şeyi yazamam da.

Bildiğiniz gibi, mektup; iki insan arasındaki yazılı bir sohbet türüdür. Birbirinden ayrı olan insanlar, sohbet olanaklarının olmadığı ortamlarda yazılı sohbet türü olan mektuplaşmaya başvuruyorlar. Bu herkes için geçerli değildir; ayrı olan insanlar için geçerlidir.

Bana karşı gösterdiğiniz yakın ilgi ve alakanız için hepinize çok teşekkür ederim. İnsanlara göre, sevgi ve mutluluk değişir. Bana göre sevginin kendisi yoktur; sevginin kalıntıları vardır. Mutluluk ise, daha da değişik bir kavramdır ve herkese göre de değişir. Yine, bana göre de mutluluk insanların biribirine karşı duyduğu sevgi ve saygıyı, insan hak ve hürriyetine bağlamaktadır. Özgürlük ve hürriyetin olmadığı toplumlarda mutluluktan bahsetmek çok abes kaçar. Bana göre mutluluk toplumsal kurtuluş ve özgürlüktür...

Benim davam (dosyam) sonuçlandı ve ben müebbet aldım. Yalnız meraklanmanıza gerek yoktur. Önemli değildir; önemli olan onurlu olmaktır. Sizden beklentim; bana acımanız yerine, düşüncelerimle birlikte sevip sayabilmenizdir.

"Demokrasi ve insan haklarının" oluşum yolu, bizim kararlı tutumumuza bağlıdır.

Her şey onurlu bir yaşam içindir. Havil, Emin, Mehmet, A. Kerim, Bişar, Ahmet, Mehmet Çağlı, ben ve tüm arkadaşların selamları vardır. Emin hariç, öteki arkadaşların tümü müebbet cezası almışlardır. Fakat A. Kerim'in cezası da 24 yıla indirildi. Yaş küçüklüğünden dolayı.

Havil ADIBELLİ
Diyarbakır / 16.9.1988

İdris-i Bitlisi'nin Torunu K. İnan'ın Çırpınışları Tarihi Tekerrür Ettiremeyecektir

Kürdistan tarihinin en büyük ihanetini gerçekleştiren ve Kürdistan'ı sömürgeci Osmanlı padişahlarına peşkeş çeken İdris-i Bitlisi'nin torunu Kamran İnan hain dedesine taş çıkartacak biçimde alçakça çabalar peşinde koşuyor. Dede İdris-i Bitlisi Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesine giden kapıyı ardında kadar açarak Kürdistan'ın özgürlüğünün elinden gitmesine önayak olmuştu; torun Kamran İnan ise, dedesinin alçakça ihanetinin önayak olduğu sömürgeciliği sonsuz kılma ve bağımsızlığa giden yolu kapatma çırpınışı içinde. Tarih boyunca ihanetin en katmerlisini yaşamış bulunan ve her dönemde sömürgecilerin imdadına koşan bu hain aile, bugün de sömürgeciler için bir can simidi vazifesini görmek istemektedir.

Yıllardır sömürgeci parlamentonun müdavimlerinden olan, Türkiye dışında da uluslararası platformlarda TC'nin sözcülüğü ve savunuculuğunu yapan Kamran İnan, ulusal kurtuluş mücadelemizin yükselmesiyle birlikte, daha da hayati görevlerin başına getirilmeye başlandı. Son olarak, "Doğu Bakanlığı" olarak da adlandırılan, Kürdistan sorunu ile ilgili Devlet Bakanlığı görevine getirilen Kamran İnan, TC'nin yaklaşan sonunu engelleme faaliyetlerinde başrolde oynamaya soyunuyor. Aynı zamanda emperyalizm ve CIA ile de yakın ilişkiler içinde olduğu bilinen İnan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini engelleme çabalarını bu güçlerin aktif desteği ve talimatları doğrultusunda da geliştiriyor.

Bu hainin son dönemlerde yürüttüğü faaliyetlere geçmeden önce, kısaca, böylesi bir rol için kendisinin neden seçildiği ve geleceğe ilişkin emperyalizm ve sömürgeciliğin planlarının ne olduğuna cevap vermek gerekmektedir.

Bilindiği gibi, sömürgecilik ve emperyalizm ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı, önüne temel hedef olarak köklü imha ve bastırmayı koyar. Ancak, bu yöntemlerle sorunu çözme gücünde olmadığını anladığında çıkarlarına en uygun çözümleri geliştirmeye çalışır. Bunların başında ise, işbirlikçi-hain yönetimler oluşturarak, mücadele içindeki halkları kendi güdümüne alma gelir. Bugün Kürdistan için de emperyalizm ve sömürgeciliğin önüne koyduğu yedek çözüm yöntemlerinden biri budur. Kürdistan sorununu salt askeri zor yöntemi ile çözemeyeceğini her geçen gün biraz daha anlayan karşı-devrimci güçler yoğun bir çabayla işbirlikçi ögeleri, gelecekte oluşturmak istedikleri uşak yönetimler için hazırlamaya çalışmaktadırlar. Bu konuda da önlerine birden fazla seçenek koymaktadırlar. En çok tercih ettikleri kişilikler Kamran İnan gibi uşaklıkları tarihe dayananlar iken, bir yandan da ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist güçleri yedekte tutmaktadırlar.

Sömürgecilik ve emperyalizm için, eğer planları istedikleri gibi yürürse, Kamran İnan'dan daha çok tercih edilebilecekleri ve onlara uşaklığı daha iyi yerine getirebilecek bir başka temsilci zor bulunur. Bu nedenle de bu uşaklarını bugünden hazırlamakta, meşrulaştırmaya ve önünü açmaya çalışmaktadırlar.

Tescilli hain Kamran İnan'ın önüne koyduğu hedefler ve yürüttüğü çalışmalar, kendisi gibi düzenin sadık bendesi ve her dönemin adamlarından olan gazeteci **M. Ali Kışlalı** tarafından 1 Aralık tarihli Tercüman gazetesindeki köşesinde ele alınmış. **"Doğu İçin Birleşme"** başlığı altında işlenen bu yazıyı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı emperyalizm ve sömürgecilerce uygulamaya konulan planlar ve bu doğrultudaki çalışmaların bir belgesi olarak ele alıp irdelemek istiyoruz.

Yazı, *"Devlet Bakanı **Kamran İnan**, inandığı ve üstlendiği konuda adımlar atıp Doğu'nun, 28 kalkınma öncelikli ilin milletvekillerini bir araya getirmeye, bütünlüğümüzü tehdit edebilecek bir problemi sosyo-ekonomik yaklaşımla ortadan kaldırmaya çalışıyor"* şeklinde başlayıp şöyle devam ediyor: *"28 ilin bütün milletvekilleriyle görüştü. Şimdi 150 civarındaki bu milletvekillerinin hepsini bir araya getirmeyi tasarlıyor. 28 ilin valisinden illeriyle ilgili eksiklerin listesini aldı. Sonra da milletvekilleriyle ana konularda ittifak etti. 'Son derece büyük anlayış gördüm. Öyle ki, bazı illerde her üç partiye mensup milletvekilleri var. Bunlar hiç parti farkı gözetmeksizin aralarından bir arkadaşlarını seçip, o konuşsun diyebildiler' diyor."*

Bu alıntıdan çıkan birkaç sonuç var. Her şeyden önce, **"Doğu sorunu"** diye adlandırdıkları Kürdistan ulusal kurtuluş sorununu çözmede, birtakım sosyo-ekonomik tedbirlere büyük umut bağlanıyor. Nitekim Kamran İnan, ***"Bu sosyo-ekonomik bir sorun. Böyle yaklaşmak ve böyle çözmek gerekir"*** sözleriyle bunu netçe ifade ediyor. Bu, emperyalizm ve sömürgeciliğin en temel yaklaşımlarından birisi ve özellikle GAP projesi bu amaç doğrultusunda geliştiriliyor. Ancak, bu, askeri zor yöntemlerinin azaltılacağı anlamına gelmiyor. Bizzat pratiğin ortaya koyduğu bu gerçek M. Ali Kışlalı'nın sözlerinde de ifadesini buluyor: *"... Doğu'da tabii güvenlik önlemleri gelişerek sürecek. Bir avuç PKK mensubu, o yörede istediği gibi at oynatamayacak, ama uzun vadeli çözüm yörenin ekonomik ve toplumsal bakımdan kalkındırılması, istismara uygun ortamın yok edilmesiyle bulunacak."*

Hain Kamran İnan'ın faaliyetlerinden çıkan diğer bir sonuç; kendisine dedesi İdris-i Bitlisi'yi örnek aldığıdır. Sadece amaçlar itibarıyla değil, yöntemler itibarıyla da bu en alçak ulusal ihanetçinin izinde olduğunu ortaya koyuyor. İdris-i Bitlisi döneminde bütün aşiret liderlerini Osmanlılarla işbirliğine geçirmek için öncü bir rol oynamış; ihaneti kendi etrafında örgütlemişti. Bugün de Kamran İnan dedesinin ihanet yönetimini hayata geçirmeye; bir odak olarak diğer çevreleri de kendi amaçları etrafında birleştirmeye çalışıyor. "Doğu"nun 28 ilinin milletvekilleriyle tek tek görüşmesi, ortak hareket etme yolunda onları çekmesi bunu gözler önüne seriyor. Yani, İnan ihanetin liderliğini yapıyor.

Burada bir kez daha belgelenen bir diğer sonuç da, "milli birlik ve bütünlük" yolunda parlamentonun tüm Kürdistanlı milletvekillerinin tam bir anlayış bütünlüğü içinde olmasıdır. Bu bir yönüyle, parlamentoya girmenin ulusal ihanetten geçtiği gerçeğini gösterirken, diğer yönüyle de ayrı ayrı partilerden ve görüşlerden de olsalar tüm milletvekillerinin Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki ömrünü uzatma ve ulusal kurtuluş mücadelemizi ezme konusunda tam bir ittifak içinde olduklarını ortaya koyuyor. Kamran İnan'ın, *"Son derece büyük bir anlayış gördüm. Öyle ki bazı illerde her üç partiye mensup milletvekilleri var. Bunlar hiç parti farkı gözetmeksizin aralarından bir arkadaşlarını seçip, 'O konuşsun' diyebildiler"* şeklindeki sözleri mücadelemiz karşısında parti ayrımının nasıl silindiğini göstermektedir.

Ulusal hain Kamran İnan'ın içteki bu faaliyetlerini ve destek aldığı güçleri ortaya koyduktan sonra şimdi de, geliştirilmek istenen planın uluslararası bağlantılarını görelim...

M. Ali Kışlalı'nın yazısı şöyle devam ediyor: *"**Kamran İnan**, şimdi bir büyük proje peşinde. Dünya Bankası'ndan getirtilen bir heyet Doğu'yu gezmiş, incelemeler yapmış. Şimdi bu yöredeki en geri kalmış beş ili; Hakkari, Bitlis, Tunceli, Muş ve Bingöl'ü kapsayacak bir toplumsal kalkınma planı yaptırmaya çalışıyor. İki yıl içerisinde tamamlanabilecek bu plan tamamen yabancı teknisyenlerce hazırlanacak. Ama 2,5 milyon dolara mal olacak. Bu paranın 500 bin dolarlık kısmını İnan, Birleşmiş Milletler Kalkınma Fonu'ndan sağlamış. İki milyon dolarını da Avrupa İskan Fonu'ndan almaya çalışıyor. Ümitli."*

Evet, belirtilenler gayet açık; **Dünya Bankası, Birleşmiş Milletler** ve **Avrupa,** "Doğu'nun kalkındırılması" meselesiyle kendi öz meseleleri gibi ilgileniyorlar! Bizzat teftiş heyetleri göndererek ve özel fonlarından para ayırarak el attıkları iller ise Hakkari, Bitlis, Dersim, Muş ve Bingöl! Yani, ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok etkilediği alanlar ve bugüne kadar TC'nin en çok unuttuğu iller!

Ulusal kurtuluş mücadelemizi bastırmak için emperyalizmin Türk sömürgecilerine özellikle askeri alanda büyük destek sunduğu, geliştirmek istediği askeri ve siyasi savaşta taktikler çizerek önayak olduğu bilinmektedir. Ancak, görülüyor ki, sunulan destek salt bu alanlarla sınırlı değil, çok daha kapsamlı. Nitekim, TC'nin büyük umutlar bağladığı "sosyo-ekonomik önlemler paketi" ile de emperyalizm doğrudan ilgileniyor, bu yönlü planları finanse ediyor. Bu, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önderi PKK'ye karşı uluslararası emperyalizmin sömürgecilerle ne kadar sıkı bir işbirliği yaptığının göstergesi; Kürdistan sorununa emperyalizmin ne kadar ciddi yaklaştığının bir belgesi. Aynı şekilde, ulusal kurtuluş mücadelemizin bastırılmasında bir koçbaşı olmak isteyen hain Kamran İnan'ın hem sömürgeciler ve hem de emperyalizm tarafından özel olarak görevlendirildiği de bu gelişme ile bir kez daha netlik kazanmış oluyor.

Hain Kamran İnan'ın Kürdistan'da sömürgeciliği süreklileştirme çabaları salt uzun vadeli planları kapsamıyor; o, kısa vadeli ve hatta güncel önlemlerle de bizzat ilgileniyor. Bu önlemlerin başında ise, asimilasyon politikasının kurumları ve elemanlarına yönelmesi ve ağır darbeler vurmasına karşılık, hain İnan boşlukları doldurmak için çırpınıyor. Kürdistan'da 40-45 bin dolayında olan öğretmen açığını kapatmak için elbirliği yaptıklarını ve 20 bine yakınını hallettiklerini belirtiyor tescilli uşak. Ve, çeşitli illerin "takılmış işleri" üzerine de giderek "söktüklerini" ekliyor.

Evet, hain Kamran İnan, "Doğu"nun elden gitmemesi için çırpınıyor; tıpkı dedesinin, elden gitmesi için çırpındığı gibi. Hain İdris-i Bitlisi, Kürdistan'ı Osmanlı padişahlarına peşkeş çekmede amacına ulaşmıştı ama, aynı başarı torun İnan için bir hayal. Çünkü dönemler ve koşullar çok farklı. Çünkü, İdris-i Bitlisi döneminin bölük pörçük, öndersiz, bilinçsiz halk gerçekliği değil bugünkü Kürdistan halk gerçekliği. Bugün uyanan, birleşen, örgütlenen ve savaşan bir halk gerçekliğine sahibiz. Bugün PKK gibi bir öndere sahibiz. Ve bugün, ihanete ve ihanetin sahiplerine karşı bitmek bilmez müthiş bir kin ve intikam yemininin sahibiyiz. Yalnızca günümüzde işlenen suçların değil, tarihimizde işlenen suçların sahiplerinden de hesap sorma geleneğini yaratmış bir Hareketiz, bir halkız. Ve, hain Kamran İnan yalnızca bugünkü ihanetin değil, tarihsel "aile boyu" ihanetin de hesabını verecek. Hain, bugün arkasına kimi, hangi kuvveti alırsa alsın, gücü, tarihi tekerrür etmeye yetmeyecektir. Çünkü, tarihin yönü hep ileriye, geleceğe dönüktür. Ve, geleceğin sahibi biziz; PKK önderliğindeki Kürdistan halkıdır.

Mücadelemizin Gelişmesi Sömürgecileri Yeni Tedbirler Aramaya Zorluyor

Sömürgeci-faşist Türk devletinin eski içişleri bakanlarından Faruk Sükan, Kürdistan sorununun ele alınması için bir devlet brifingi düzenlenmesini ve soruna ilişkin devlet politikasının belirlenmesini istedi. Ayrıca, Güney Kürdistanlı mülteciler sorununa da dikkat çeken Sükan, peşmergeler sorununun bölgedeki dengeleri lehlerine çevirmek amacıyla çeşitli yabancı güçlerce kullanılabileceğini de belirtti.

9 Aralık tarihli Milliyet gazetesinde yeralan bir habere göre, mülteciler konusunda Türkiye'ye çeşitli vaatlerde bulunan dış güçlerin Türkiye'yi sorun karşısında yalnız bıraktığına değinen Faruk Sükan, şunları söyledi: *"Peşmerge sığınmalarında yabancı güçler, bölgede yeni kurulacak olan dengeleri lehlerine çevirmek için ağırlıkları koyabileceklerdir."*

Sözkonusu sözler, halkımız üzerinde yıllardır oyun oynayan ve kendi çıkarları doğrultusunda Kürdistan sorununu bir deneme ve parsa toplama tahtası olarak kullanan güçlerin planlarının bir itirafı oluyor. Halkımızın katledilmesi, sürülmesi ve işbirlikçi önderlikler elinde pazara sunulmasından her zaman kan almış olan sömürgeci ve emperyalist güçlerin her türlü "yardım, insancıllık, iyiniyet" demagojilerinin ardından Güney Kürdistanlı insanlarımızın topraklarından kimyasal silahlarla sökülüp atılmasına hangi hesaplarla önayak oldukları ve şimdi de ortaya çıkan durumdan nasıl kendi lehlerine yararlanmak istedikleri en yetkili sömürgeci ağızlardan itiraf edilmek zorunda kalınıyor. Ortadoğu gibi, dünyanın kalbinin attığı hassas bir bölgede dengeleri kendi lehlerine çevirmek isteyen sömürgeci ve emperyalist güçler bu amaçlarına ulaşmanın yolunu, geçmişte olduğu gibi bugün de Kürdistan halkının sömürülmesi, katledilmesi ve işbirlikçi sahte önderlikler elinde heder edilmesinde görüyorlar. Kendi çağdışı düzenlerinin sürmesini halkımızın acılarında görüyorlar. Bugüne kadar bu amaçlarında hayli yol alan ve en çok da ilkel-milliyetçi işbirlikçi önderlikten yardım görenler son Irak saldırısı ile göçe zorladıkları ve TC'nin kanlı ellerine teslim ettikleri insanlarımız üzerinde şimdi hesaplar yapıyor; bölgede dengeyi ele geçirmek için bir kez daha "Kürt sorununu" bir koz olarak kullanmak istiyorlar. Bu amaçlarına ulaşmak için de, önlerinde en büyük engel olarak gördükleri Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önderi PKK'yi boğma çabalarına hız veriyorlar.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesinden ürküntü duyan Faruk Sükan, bu konuda da endişelerini dile getirerek şöyle konuşuyor: *"Kaynağı ister İran, Irak, isterse Suriye olsun, bunları tereddütsüz ezeceksiniz, devletin varlığı sözkonusudur. İşte bunun için konunun bir devlet brifinginde ele alınması ve bir Meclis mutabakatının gerektiğine inanıyorum."*

Bu sözler, yangının bacayı sardığını ve hızla yayılmakta olduğunu gören birinin feryadını dile getiriyor. *"Devletin varlığı sözkonusu"* diyerek Sükan, sömürgeci Türk devletinin temellerinin çatırdadığını itiraf ediyor. Ve tüm devlet yetkililerini, Meclisi çare bulmaya çağırıyor. Devlet brifinginin yapılması, TC'yi kurtarabilecek mi? TC elindeki tüm koz ve imkanları yıllardır peşpeşe uygulamaya sokuyor, ancak istediği sonuca ulaşamıyor. Bundan sonra da ulaşamayacak; çünkü, artık yangın kontrolünden çıkmıştır. Tüm çırpınışlar boşadır; çünkü, TC'nin sermayesi tükenmiştir. Emperyalist ağababalarının imdadına yetişmesi de onu Kürdistan'dan söküp atılmaktan kurtaramayacaktır.

En yetkili ağızlardan itiraflar...

PARTİMİZ PKK'YE KARŞI ABD-TC İŞBİRLİĞİ YOĞUNLAŞIYOR

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yükselmesine paralel olarak, ABD emperyalizminin TC ile, mücadelemizin bastırılmasına yönelik işbirliği daha da kapsamlı ve üst boyutlara çıkmaya başladı. Her gün basın-yayın organlarına çeşitli yönleriyle yansıyan bu işbirliğinin giderek daha açık bir şekilde gözler önüne serildiği görülüyor. Dünyanın tüm ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerine yönelik engelleme, bastırma ve imha çabaları kamuoyu nezdinde bir sır olmayan ABD emperyalizmi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi gelişip güçlendikçe bu sorunla daha belirgin uğraşmaya başladı. Her dönemde Kürdistan sorunu üzerinde denetim kurmaya çalışan ve ortaya çıkan güçleri içten ve dıştan etkilemelerle kendi güdümüne sokmaya uğraşan, bugüne kadar özellikle Güney Kürdistan'daki hareketler nezdinde, bunda oldukça da başarılı olan ABD, bugün dış geçiremediği bir gücün ortaya çıkışının şokunu yaşıyor ve bu gücü imha etmeyi en temel meselelerinden biri olarak önüne koyuyor. Bunun içindir ki, ''terörist'' olarak nitelediği PKK hareketini imha için başrole oynuyor; TC'ye askeri, ekonomik, siyasi, diplomatik her türlü desteği en üst boyutta vermenin yanısıra, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini boğma yöntem ve taktiklerini çiziyor ve bu temelde bizzat güçlerini seferber ediyor.

ABD'nin bu yönlü çabaları son olarak en yetkili ABD görevlilerinden birisinin ağzından itiraf edildi. ABD Dışişleri Bakanlığı'nın dünyadaki ulusal ve sosyal çıkışları ve hareketleri izleyen ve bunlara karşı uluslararası işbirliği temelinde mücadele edilmesi faaliyetiyle uğraşan özel dairesinin bir numaralı yetkilisi Büyükelçi **Paul Bremer,** Hürriyet gazetesine verdiği demeçte, PKK'ye karşı TC ile işbirliği içinde mücadele ettiklerini açıkladı. 25 Kasım tarihli Hürriyet gazetesinde, **''Kürt Terörüne Karşı Amerika ile İşbirliği''** başlığıyla yayınlanan habere göre, Büyükelçi Bremer, ***''Türkiye ile ABD arasında karşı-terör alanında yürütülen işbirliğinin 'çok iyi' düzeyde olduğunu''*** belirtiyor. ***''Kürt terörü de dahil olmak üzere, terörün her türünü görüşüyoruz''*** diyen *Büyükelçi, TC ile, ilgili konularda bilgi alışverişi ve işbirliği yaptıklarını ve ortak çalışmalarının çok iyi bir durumda olduğunu söylüyor.* ***''PKK'yı çok tehlikeli''*** *bir örgüt olarak değerlendirip, Suriye Hükümetinin PKK'ya destek verdiğini iddia ediyor ve ekliyor:* ***''Suriye Hükümetiyle yaptığımız temaslarda bu konudaki kaygılarımızı kendilerine iletiyoruz...''***

Bizzat ABD'nin en yetkili ağızlarından açıklanan bu suç ortaklığı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önderi PKK'ye karşı içte ve dışta dönen komplolar ve saldırıların kaynaklarını da perde arkasından günyüzüne çıkarıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizi askeri zor yöntemleriyle boğamadığını gören TC'nin imdadına her zamanki efendisi tüm imkanlarını seferber ederek koşuyor. Ancak bu işbirliğinin nedeni, ABD'nin salt uşağını kurtarma çabası değil. ABD, Kürdistan sorununu kendi öz sorunu olarak değerlendirip bizzat çözmeye çalışıyor. Güney Kürdistan'daki son gelişmeler, Güney Kürdistanlı halkımızın TC'nin eline rehin verilmesi, KDP'nin içine düşürüldüğü durum, Talabani ile ilişkiler, Partimiz içinden hortlatılan son provokasyon vb. vb. hep ''en tehlikeli düşman PKK'ye karşı'', ''terörle mücadele çerçevesinde'' geliştirilen karşı-devrimci yol ve yöntemler. Ve bu yol ve yöntemlerin hayata geçirilmesinde ABD ile işbirliği yapanlar sadece TC sömürgecileri değil; ilkel milliyetçiler, Kürt küçük-burjuva reformistleri, provokatörler hepsi bu işbirliğinin öğelerini oluşturuyor ve PKK hareketini imha etmek için elele çalışıyorlar. Devrimin gelişmesi, karşı-devrimi de saflarını güçlendirmeye ve boğulmamak için tüm güç ve imkanlarını seferber etmeye itiyor. Ama nafile! Hiçbir güç tarihin akışını durduramamıştır.

Washington, PKK'yı nihayet tehlikeli görmeye başladı

Kürt terörüne karşı Amerika ile işbirliği

● ABD Dışişleri Bakanlığı'nın terörizmden sorumlu dairesini yöneten Büyükelçi Paul Bremer, ülkesinin Türkiye ile Kürt terörüne karşı işbirliği yaptığını söyledi

Türk sömürgecilerinin mumu yatsıya kadar da dayanamadı

Halkımız Toplama Kamplarında Ölümle Pençeleşiyor

İran-Irak savaşının sona ermesi ardından Irak'ın kimyasal silahlar da kullanarak Güney Kürdistan'daki halkımıza yönelik giriştiği katliamları el altından destekleyen, katliam planlarına ortak olan, ancak sonradan da en büyük bir sahtekarlıkla kurtarıcı pozuyla ortaya çıkan TC'nin maskesinin düşmesi gecikmedi. Katliam ardından sınıra yığılan yüzbini aşkın insanımızı sınırda günlerce bekleterek katliamın kurbanlarının artmasını tezgahlayan ve sonra da içinde bulunduğu tecrit bunalımını kırmak ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı hesaplarında kullanmak amacıyla, insanlarımızı kabul ederek toplama kamplarına dolduran sömürgeci TC, propaganda savaşında günlerce kullandığı sermayesini çabuk tüketti ve tüm iğrenç, katliamcı, Kürt düşmanı yüzünü gözler önüne serdi. PKK'ye karşı savaşında bir sermaye olarak gördüğü Güneyli halkımızı bu amaçlarına hizmet ettirmek için baskı ve tehdit altında tutarken, en sıradan yaşamsal ihtiyaçları bir koz olarak kullanmaya başladı. İnsanlarımızı açlık ve soğuğa mahkum ederek, baskı ve tehdit silahını sonuna kadar kullanarak boyun eğdirmeye ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bir milis güce döndürmeye çalışmaktadır.

Sömürgeci basına yansıyan sınırlı bazı haberler bile, bu insanlarımızın içine sürüklendikleri içler acısı durumu ve sömürgecilerin beyaz katliamlarının boyutlarını gözler önüne sermeye yeterlidir. Son olarak 6 Aralık tarihli Milliyet'te, **''Kamplarda Yaşam Zor''** başlığıyla yayınlanan bir haber, toplama kamplarına doldurulan insanlarımızın maruz kaldığı uygulamaların bir yönünü vurguluyor.

Habere göre, kamplarda kalanlar açlık, soğuk ve hastalıkla pençeleşiyorlar. Bugüne kadar 200'e yakın çocuk ve yaşlının yaşamını yitirdiğini belirtiyor kamplarda kalanlar. Sömürgeciler son derece sınırlı miktarda sabun ve bulgur veriyorlar ihtiyaçlar için. 15'er günlük süreler için verilen bu malzemeler bir haftalık ihtiyacı bile karşılamıyor. Mülteciler buna da ''çare!'' bulmuşlar: ***''Bu yiyeceğin çoğunu çocuk ve yaşlılara dağıtıyoruz. Genç arkadaşlarımızın çoğu açlık içinde''*** diyor kamp sorumlularından birisi.

Mülteciler çadır ve evlere topluca yerleştirilmişler, küçücük çadır veya odalarda 35-40 kişi üst üste yaşamak zorunda bırakılıyorlar. Çoğuna soba verilmemiş; sobası olan az bir kesim ise yakacak kömür bulamıyor. Banyo yapma olanakları yok; dışarıyla bağlantıları tümden koparılmış, hiçbir yere çıkmalarına izin verilmiyor. Bölge halkıyla ilişki kurmaları yasak.

Birer stratejik köye dönüştürülen kampların etrafı dikenli tellerle çevrilmiş; elleri otomatik tüfekli TC askerleri çevrede sürekli nöbet tutuyor. Kampların içinde ise karakollar kurulmuş; iç emniyeti sağlamak üzere polis yerleştirilmiş. Ancak halkımız iç sorunlarını kendisi halletmeyi yeğliyor ve oluşturduğu güvenlik timleri vasıtasıyla sorunlarını çözüyor.

Kimyasal silahların yarattığı etkilerin yanısıra, açlık ve soğuğun egemen olduğu kötü yaşam koşulları yüzlerce kişinin ölümüne neden olmuş; yüzlercesi de bahara çıkma umudunu yitirmiş durumda. Diyarbakır'daki kampın komutanı şunları söylüyor: ***''Kampa geldiğimizden bu yana 80 kişi soğuktan ve kimyasal silahların etkisinden öldü. Ölenlerin çoğunluğunu kadınlar ve çocuklar oluşturuyor.''***

Muş'taki pêşmerge kampında ölenlerin sayısını kamp müdürü TC'li uşak, 29 kişi olarak açıklarken, gazeteciler mezarlıkta yaptıkları sayımda 42 kişinin öldüğünü saptamışlar, ayrıca 3 kişi de Muş'taki mezarlığa gömülmüş.

Çadırlarda yaşayan Mardin'deki mülteciler arasında ise 70'e yakın kişi ölmüş. Kamptakiler, soğuklar, yemeklerin azlığı ve serbest dolaşım hakkının verilmemesinden şikayetçi.

Evet, sömürgecilerden dost olmayacağı gerçeği, bu acı örneklerle kendisini beyinlere vura vura bir kez daha gösteriyor. TC'li faşistlerin ölümden kaçan insanlarımıza sözümona ''sahip çıkışını'', ''insancıllığını'' öve öve bitiremeyenler; sömürgeciliğin ekmeğine yağ sürenler; teşhir ve tecrit olmuş Türk faşizmini tüm dünya kamuoyu önünde aklama çabasına girenler, neredesiniz? Neden sesiniz, soluğunuz kesildi? Hayal kırıklığı içinde dillerinizi mi yuttunuz, yoksa dostunuz TC'nin burjuva gazetelerinden bile taşan suçların sahibi olduğuna hala inandıramadınız mı kendinizi? Ya da, daha doğrusu, TC'ye yaranmak, şirin görünmek için miydi tüm çabanız, ve bunun için şimdi rahat koltuklarınızda, emperyalizmin kucağında ödül mü bekliyorsunuz? Halkımız bütün bu suçlarınızı unutmayacak; günü geldiğinde hesabını tek tek soracaktır.

Acılar içinde öğrenen, ölümler pahasına gerçeklere adım adım ulaşan halkımız tüm dost ve düşmanlarını artık daha net tanıyor. Sahte umut vaadleri, demagojiler, günümüzde, artık her şeyin kıyasıya bir savaş ortamında dişle-tırnakla söküldüp alındığı koşullarda uzun ömürlü olamıyor. Bu ise Kürdistan bağımsızlığı ve özgürlüğüne giden yolu her geçen gün daha da aydınlatıyor. Sahte önderlikler, sahte dostlar ve sahte umutların artık halkımıza verebileceği hiçbir şey kalmamıştır. Halkımız bunu görüyor ve tüm umudunu Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemize bağlıyor.

PKK ve APO Eşittir Halkımız

Yeni bir döneme girerken, başta ulusal önder Abdullah ÖCALAN olmak üzere, tüm partili militanların, sempatizanların ve halkımın yeni dönemini coşkuyla kutlarım. Ve ulusal kurtuluş savaşımızın 11. yılında Başkan APO'ya sonsuz bağlılığımı belirtirim.

Hiçbir provokasyon halkımızın bağımsızlığa olan özlemini yok edemez. Eğer provokasyon kendisini özgür sayıp ağa babalarına uşaklık temelinde mücadelemizi karalıyorsa, halkımız da düşmanca çabaların sahiplerine PKK'nin vuruş tarzını gerçekleştirmekte özgürdür.

Canlarını halkımızın bağımsızlık mücadelesine katık eden kahramanların yarattığı değerlere hiç kimse saygısızlık yapma hakkına sahip değildir. Bu değerlere el uzatanın elini, dil uzatanın dilini kesme hakkını kullanmakta halkımız özgürdür.

Ne idüğü belirsiz Avukat serserisi, istediğin yaşamı parti ortamında bulamadın. Şimdi eski lumpen yaşamına döndün. Kimbilir, belki bunu özgürlük sayıyorsun. Sen bir dilsiz ve soysuzken, PKK sana onur verdi. Ya şimdi ne yüzle yaşıyorsun? Sen TC'nin, ABD'nin ve Batı Alman emperyalizminin cephesinde yer alarak saldırıya geçmişsin. Unutma ki bunlar da seni koruyamazlar. Halkımız senin gibi provokatörlerin infazını gerçekleştirecektir. Çünkü halkımız, ihanete prim vermiyor, hiçbir koşul altında. Bırakalım bir birlik oluşturmanızı; sen eşini, Fatma babasını, diğerleri de annelerini, bacılarını örgütleyemeyecek kadar karaktersizsiniz.

Başkan APO'dan bir alıntı yapalım:

"Yeni bir sayfa açılıyor. Bu görkemli bir direnme sayfasıdır. İyi niyetli olan, direnmek ve kurtuluş isteyen herkese bu sayfada adını yazdırma hakkı vardır. Geçmişte günahı ve suçu ne olursa olsun, ama gerçekten tüm içtenliği ve dürüstlüğü ile tarihe bu biçimde katılmak istiyorsa, bu hak herkese verilmelidir. Fakat yine bu yüce sıfatlar arkasına sığınıp, PKK'nin cephe silahıyla yeni özgürlük sayfaları açmaya çalıştığı bu dönemden sonra da işbirlikçiliklerini ve olumsuzluklarını sergilemeye devam edip bunu bir siyaset haline getirirlerse, açık ki, o durumda hiçbir kuvvet bizim bunları ezmemizi engelleyemeyecektir. Hangi kamptan olursa olsun, kimin adına konuştuklarını iddia ederlerse etsinler, halkımızın özgürlük ve bağımsızlık hakkı her ağzın tamsilciliğinden daha üstün tutulacaktır. Bu hak dokunulmazdır."

Evet, ahmak us, sen ve yanındakiler geri zekalı olduğunuz için, alıntıdaki bir noktaya değinmek gerekiyor. Bu alıntı 1985 yılında verilen bir mesajdır. Tabii, "APO, parti ve halk bizi affedebilir" diye düşünemiyorsunuz. Çünkü siz, başkan APO'nun belirttiği gibi yüce sıfatlar ardına gizlenip, işbirlikçiliği siyasetleştirmek istiyorsunuz. Partiye ve halka yaptığınız düşmanlığın bedelini ödeyeceksiniz; hanedan ailesinin soysuz varlıkları...

CIA eğitimli Esat Oktay'ın sonunu biliyorsunuz. Sahipleri, onu, halkımızın intikam timinin elinden kurtaramadı. Sizi bekleyen son da bundan farklı olmayacaktır.

Şöyle diyordu Abdullah ÖCALAN yoldaş:

"Eşiğinde bulunduğumuz yeni dönemin fırtınalı geçeceği çok kesindir. Her şeyden yoksun bırakılanlar, bu her şeyi kazanmak için kıyamet koparacak; her araçla savaşarak, her türlü örgütlemeyi yaratarak, her türlü araç ve yöntemle kendilerine özgür yaşam alanı açacaklardır. Kısacası, onursuzluğu kabul etmeyeceklerdir. PKK eşittir bunun adı, bunun sloganı, bunun eylemi, bunun silahı, bunun kendisidir." (Seçme Yazılar, Cilt 2) İşte bu fırtına sizi de silip süpürecek. Fırtına eşittir PKK. PKK ve APO eşittir halkımız.

Evet provokatörler, hırsızlık sizlerin hanedan ailelerinizde çok meşhurdur. Bunun canlı örneklerini bir kez daha gösterdiniz.

Bay Avukat kendini çok ucuza sattın, cezaevlerindeki Şahin ve Yıldırım'lar gibi. Onlar da bir tas mercimeğe kendilerini satmışlardı. Birbirimizi çok yakından tanıyoruz. Senin ne mal olduğunu çok iyi bilirim. Sen toysun daha, eskileri bizim kadar tanıyamazsın. Sen o kuş beyninle mi önderimizi Avrupa'ya çekip emperyalist ağa babalarına teslim edeceksin? Nasıl unuttun karşındaki insanın APO olduğunu. İyi tanı, tanı da büyü! APO'yu yok etmek, tek planınız veya senaryonuzdur. Siz, Pilot, Alaaddin, Sterka Sor, Tekoşin, UDG, Sol Birlik, Semir, Komkar; hepiniz TC'ye bağlı birer yeminli uşaksınız.

Evet alçaklar güruhu, PKK şimdiye kadar hiç bir provokasyona yaşam hakkı tanımadı, bundan sonra da tanımayacaktır. Siz her gün ölüm korkusuyla eriyip gideceksiniz. Bir yoldaşın belirttiği gibi, "Piyasa dolu bülbül. Her cinsten bülbüller mevcuttur." Sağırı, kumarcısı, köy korucusu vs. vs. Siz de bunlardansınız, kışla kültürünün sadık bülbülleri.

Halkımızın özgürlük mücadelesinin önemli gelişmeler kaydettiği günümüzde, daha dinç, daha kuvvetli, daha sağlıklı ve tartışılmaz gücüyle APO bizimledir. Ülkemiz uğruna verilen bağımsızlık mücadelesinin bu kadar geliştirilmesinde rol oynayan önderimiz APO'ya şükran borçluyuz.

Evet Avukat Hüseyin, siz savaştan kaçtınız. Halka en büyük saygısızlığı da yaptınız. Bir de mücadele vereceğinizi söylüyorsunuz. Kimden özeleştiri istiyorsunuz? Bunu bir kenara bırakalım da, TC'ye verdiğiniz gibi, gidin annenize ve babanıza özeleştiri verin.

Son bir şey söyleyeyim: Sen, Kemal Burkay, Şerafettin Kaya, Mümtaz Kotan kışla kültürünü iyi almış avukatlarsınız. Tabii TC sizi iyi idare eder. Nereye giderseniz gidin, isterse yüzlerce demir kapının arkasında muhafaza edilin. Yine halkımızın elleri yakanızdadır.

Ben Diyarbakır zindanında 8 yıl 2 ay tutuklu kaldım. Beni ben yapan, bana göz veren ve beni yaşatan PKK'dir. Bundan dolayı, Başkanımızın şahsında PKK, ERNK ve ARGK'yi selamlarım. Ben kişi olarak ne yaparsam yapayım önderimiz APO'ya ve halkıma karşı olan borcumu yerine getiremeyeceğimin bilincindeyim.

Berxwedan aracılığıyla halkıma sesleniyorum: Şartlar ne olursa olsun Partimizi ve Önderimizi gözbebeğimiz gibi koruyalım. Başkan APO'ya yönelik saldırıları boşa çıkaralım. Ve ona bağlılığımızın gereklerini yerine getirelim. Bağımsız bir Kürdistan'ın tek önderi APO başkanlığındaki PKK'dir.

ERNK taraftarı
Kazım Begoviç
30.11.1988

İhanet Geçmişi İle Birlikte Yargılanmalıdır

Asıl adı Hüseyin Yıldırım olan, Türk basının da "PKK Avrupa sözcüsü" olarak tanıttığı ihanetçi ve alçak, Kürdistan halkının partisine dil uzatmaktadır. "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganını, mücadelemiz aleyhinde bir adım olarak görmek gerekir. Sömürgecilerle ve emperyalizmle bağlantılıdır bu.

Bu alçak kişinin, PKK'ye karşı yürüttüğü yıpratıcı, yıkıcı faaliyet, sömürgecilikle işbirliği temelinde olmuştur, sömürgeciliğe dayanmaktadır. Bu nedenle, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişip güçlendiği bir dönemde devrimci değerlere ihanet etmiştir.

Bu provokasyonun sinsi anti-PKK'ci çabalarını kavramak gerekir. Kimliği böylelikle ortaya çıkarılabilir. Yurtseverleri ve kadroları, çeşitli sahte söylentileriyle mücadeleden veya Partiden koparmaya çalışıyor. Provokasyon bunu, Partimizin Önderine yaptığı iftiralarla başarmaya çalışıyor.

Bu provokasyonda ön plana çıkarılan ihanetçi-alçak H. Yıldırım, halkımıza ve Partimize karşı suç işlemiştir. Ve bu ihanetçi alçak kendi sonunu kendisi hazırlıyor.

Şu iyi bilinmeli ki; kimseyi kandıramazsınız, alçak provokatörler. Kürt halkı artık geçmişi yaşamıyor, günümüzde uyanmıştır. Ve zorla örülmüş karanlık perdeleri bir bir kaldırıyor. Bu öncünün yüzlerce şehidi, binlerce tutuklusu ve milyonlara varan yaşayanı vardır. Biz güçlüyüz; hangi güç sırtımızı yere getirebilir... Hem insan, hem de halk olarak her şeyimizi kaybetmişiz, artık kaybedecek bir şeyimiz kalmamıştır. Sadece kölelik zincirlerimizi kaybedeceğimize göre, herhangi bir şeyi kaybetme korkumuz da olamaz.

Bu tür ihanetler bizi şaşırtmıyor. Dünya genelinde yaşanmış veya yaşanmakta olan mücadelelerde sürekli görülen olaydır ihanet. Nerede mücadele gelişip boyutlanırsa, ihanetçi alçaklar ortaya çıkarlar.

Yurt dışında bulunan Kürdistanlı yurtseverler, demokratlar, devrimciler, yoldaşlarımız, emekçi kardeşlerimiz; hepimiz biliyoruz ki, Türk devleti bizi baskı altında tutmak için var gücüyle çalışıyor. Bu nedenle artık davamıza her dönemden daha çok sahip çıkmalıyız. Artık Abdullah ÖCALAN yoldaşın komutasında Partimiz PKK, Ordumuz ARGK vardır. Savaş cephelerinde bir araya gelip birleşelim! Her türlü maddi-manevi destek verelim! Canımız olan vatanımızı fethetmek için gerekirse canımızı verelim!

Gün, Partimiz PKK'nin yanında yer alma günüdür. Gün, ERNK saflarında birleşme günüdür. Gün, ARGK saflarında savaşma günüdür. Gün, tüm Kürdistan gençliğinin mücadeleye katılma günüdür.

Freiburg'dan Ceyhan
23.11.1988

Birliğimizi Hiçbir Şey Parçalayamayacaktır

Gazetemiz **Berxwedan'a**;

Dış saldırılarla birlikte, içten gelen ihanetlere karşı da uyanık olalım. Avrupa emperyalistleri sinsi oyunlar oynuyorlar; bunları çok ustaca da uygulamaya çalışıyorlar. Bazıları dost görünümü altında, arkamızdan hançerlemek istiyorlar.

Avrupa'da neler olup bitiyor? Her dönem gibi, bugün daha da çok kanımıza doymayanlar; Partimize karşı pusuda bekliyorlar. En ufak bir zayıflığımızdan yararlanmaya çalışıyorlar. Provokasyon ve komplolar için milyonlar harcıyorlar. Adım adım yaratılmakta olan birliğimizi bozmaya çalışıyorlar. İşte, bizim de yapmamız gereken, çok usta politikalarla, bu oyunları boşa çıkarmaktır.

Son olarak çıkan bir provokasyona da dikkat etmek gerekiyor? Kimler tezgahladı? Faşist TC ve Avrupa emperyalistleri vardır bu provokasyonun arkasında. Saflarımızdan çıkan bu provokasyon, Partimizin gözbebeği olan Önderimize saldırıp, yurtseverlerin kafasında soru işaretleri yaratmaya çalışarak, bizi birbirimize kırdırtmaya çalışıyor.

Faşist Türk devletine hizmet eden bu komplocu provokasyonun görünürdeki elebaşısı neyin peşindedir? Evet, bay H. Yıldırım, acaba siz neyin peşindesiniz? "PKK'ye evet, APO'ya hayır"ın anlamı nedir? Gerçekten çok ilginç bir iddiadır bu. Neden açık ve net konuşmuyorsunuz? Kimin ne olduğunun açığa çıkmasından korkuyorsunuz değil mi?

Bu provokatörün ikinci bir iddiası ise, "APO savaşamaz da, ben savaşacağım..." Savaş alanı neresidir? Savaş kahramanları savaştan kaçmaz. Yine söylüyorum; daha açık söyle ki, halk anlasın.

Üçüncü iddia: "Partinin bölünmesini istemiyorum, ama APO'ya hayır..." Bu ne demektir? Bay Avukat, yine mertçe konuşmadın. Kim, ne için seni satın almıştır?

M. Ali Birand'ın röportajından bahsediyorsun. M. Ali Birand'la Avrupa'da tanışan ve konuşan kimdir? Örneğin, seni bir video filminde seyrettim. İlginç hareket veya davranışların vardı. Kendi kendine koşup esas duruşa geçiyordun, boyun eğmeci pozlara giriyordun. Provokasyondu senin yaptıkların. Ben de gittim orayı gördüm. Senin iddia ettiklerinle hiç karşılaşmadım.

Açık ki, son gitmeden önce, provokasyona niyetin vardı.

Milliyet gazetesinin önderimizle yaptığı röportajdan rahatsız oluyorsun. Türkiye kamuoyunda mücadelemize sempatiyle bakanlar vardır. Röportaj Türk kardeşlerimize bir mesajdı. Haki KARER, Kemal PİR yoldaşlar, halkımız için mücadele vererek şehit düştüler.

Mesele şu veya bu değil; bu provokasyonun içinde bölgecilik, mezhepçilik, satın alınma durumu vardır. Bu da gösteriyor ki, mücadelemizin imhası için, birliğimizin gerçekleşmesi için önüne engeller dikiliyor.

Bizim yaratmaya çalıştığımız birliğimizi; bölgecilik, mezhepçilik vb. hiçbir şey parçalayamayacaktır. Birlik ve beraberliğimizi sürekli geliştirerek güçlendirmek için, Önderimiz APO'nun etrafında kenetleneceğiz.

Kürdistan'da ya devrim, ya ölüm! Başka yol yok!

—Kahrolsun her türden provokasyon ve ihanet!
—Hiçbir provokasyon ve saldırı halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini engelleyemez!
—Bi can, bi xwîn em bi te re ne ey serok!

Mardin'den
Barış-Rêzan
21.11.1988

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach: 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG. - Bonn
Konto Nr.: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya	3.00	$	Hollanda	3.00	hfl.
Avusturya	18.00	s.	İngiltere	0.80	£
Belçika	60.00	bfr.	İsveç	6.00	skr.
Danimarka	8.00	dkr.	İsviçre	2.50	sfr.
Fransa	6.00	ff.	Norveç	10.00	nkr.

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Yönelik Yeni Saldırılar da Boşa Çıkmaya Mahkumdur

Skandal Adam Holmer Neyin Peşinde?

Stockholm muhabirimiz, Palme cinayetine ve skandal adam Hans Holmer'e ilişkin yeni bilgiler gönderdi. Palme cinayetinde aydınlanan gerçekler, bu yeni bilgiler ışığında daha da bir netlik kazanıyor. Türk MİT'i ve CIA ile ilişkileri açığa çıkmış olan Hans Holmer'in cinayette rol oynayan bu işbirlikçilerinin rolünü örtbas etmek için, yeni manevraları hakkında da bilgi gönderiyor muhabirimiz.

Hans Holmer, Palme cinayeti üzerine yazdığı yeni kitabında, cinayet üzerindeki eski tezine sarılıyor, Türk MİT çevrelerinin ısrarla işlemek istedikleri ve zaman zaman basının sayfalarına da yansıyan cinayete, PKK'nin adını bulaştırma girişimlerini, Holmer bu kitabında bir kez daha ortaya koyuyor.

Holmer'in böylesine alçakça iddialarla yeniden ortaya çıkması, bayatlamış tezlerinde ısrar etmesinin anlamı nedir? Holmer ile MİT arasında yapılan anlaşma sonucu, Holmer bu iddialarını ısrarla sürdürerek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini karalamaya çalışıyor. Böylece Türk faşizmine nefes aldırmak ve güç kazandırmak istiyor. Türk burjuva basın çevrelerinin ve MİT kalemşörlerinin de Holmer'e sahip çıkıp övmelerinin anlamı bu işbirliğinde kendisini ele veriyor.

Holmer'in kitabının yayınlanması ile birlikte, burjuva basını bayatlamış ve artık hiçbir inandırıcılığı kalmamış olan bu tezlere, "Mal bulmuş yoksul mağribi" gibi yeniden sarılmaya başladı. Holmer'in biraz da olsa bu kitabı ile kafaları bulandırmasını başarması için dua korosuna katıldı.

Muhabirimizin gönderdiği haberde de görüleceği gibi, Holmer bu kitabıyla yeni bir skandala yolaçtı. İsveçli hukukçu ve siyasi çevreler, Holmer'in yeni kitabında ortaya attığı eski iddiaları ile yeni bir skandala yolaçtığını belirttiler ve Holmer'i sert bir şekilde eleştirdiler.

Holmer'in iddialarına diğer bir cevap da Proletären gazetesinden geldi. Gazete, Palme cinayetine ilişkin ayrıntılı bir özel sayı yayınladı. Bu özel sayının bir bölümünü bu sayımızda yayınlıyoruz.

Palme cinayetini, ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK üzerine atma çabaları artık iyice açığa çıkmış; bu iddialara karşı İsveç demokratik kamuoyunun kendisi mücadele veriyor. Bir halkın ve bu halkın ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü gücünün adının lekelenmesine müsaade etmiyor. Holmer ve MİT son bir kez daha çırpınıp PKK'nin adını yeniden cinayete karıştırmak istiyorlar. Ya tutarsa hesabı ile göle maya çalıyorlar. Ama, PKK ve demokratik kamuoyunun bu konudaki duyarlılıkları, bu son çırpınışı da boşa çıkmaya mahkum etti.

Eski Polis Şefi Hans Holmer'in Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Karşı Yeni Bir Saldırısı

(Stockholm muhabirimiz)

Geçtiğimiz Ekim ayının son günlerinde İsveç basını bir kitaptan söz etmeye başladı. Bu sözkonusu kitabın haberini de İsveç burjuva basınının en bağnazı olan ve İsveç polisinin çekip çevirdiği Expressen gazetesi verdi. Hans Holmer, Palme cinayeti hakkında bir kitap yazmış! Hem de kitap baskıdan çıkmadan, adı geçen gazete, kitaptan bölümler yayınlamaya başlamıştı bile.

Bilindiği gibi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine çok yönlü ve yoğun saldırı ve komploların bir parçası olarak, kendini tam açığa vuran, Palme cinayeti ile ilgili Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü PKK'ye dayatılmak istenen oyunlar tutmayınca, Hans Holmer istifa ettirilerek taktik bir manevra yapıldı. Bu istifanın, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırmada taktiksel bir değişiklik olduğu, hemen Ebbe Carlsson-skandalıyla kendisini gösterdi. Holmer her ne kadar Viyana'da görevlendirildiyse de, yine işlerin tam merkezinde olduğu bu skandalla açığa çıktı.

Holmer'in arkasındaki güç ve kendisi hala uğraşlarından vazgeçmiyor. Holmer'e kitap yazdırdılar bu defa. Fakat bu da hem siyasi ve en önemlisi de hukuki bir skandala yol açtı. Holmer kitabının başından sonuna kadar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü PKK'ye saldırıyor. Diyor ki; "PKK bir mafia ve terörist örgütüdür. Eğer biz herhangi bir yerde mafiaya karşı savaş açmışsak, bunlara (PKK'ye) karşı da bu şekilde savaşmalıyız." "Batı Avrupa'daki PKK'liler herhangi bir özgürlük savaşçıları değiller, yanlış anlaşılmış teröristler de değillerdir. Onlar gangster ve haydutturlar. Kendilerini sevmeyen insanları kurşunluyor, boğuyor, doğruyorlar. Üstelik faaliyetlerini örgütlemek için uyuşturucu satıyorlar. Korkaklık onların kârıdır. Adamı arkadan vururlar."

TV ve gazetelerde, eleştirmenler kitaptan bu satırları alıyorlar ve Holmer'in teorisinin ne kadar objektiflik(!) arzettiğini, ne kadar doğru olabileceğini geniş bir kitlenin huzuruna götürüyorlar. Değişik gazetelerden ve yayın kuruluşlarından, Holmer'in kitabını inceleyenler, sanki birbirlerinden haberleri varmış gibi, aynı noktaya, aynı satırlara temas ediyorlar. Ortak kanıları, hukuki bir skandalın olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldu.

Bir diğer grup eleştirmen ise, Holmer'in provokatörce bir amaçla, cinayete şahit olanların gerçek isimlerini vererek kitabında yazmış olmasından dolayı, onu çok sert bir dille eleştiriyorlar. Mesela eski meclis sözcüsü Ingmund Bengtson; "Holmer, sen adi bir alçaksın" sözlerini kullanmak zorunda kalmıştır. Cinayeti olay yerine yakın olan dairesinin penceresinden seyretmiş ve polise olay hakkında çok değerli bilgi vermiş olan 70 yaşındaki bir kadın isminin Holmer'in kitabında geçtiğini öğrenir öğrenmez, cinnet getirdi ve korkusundan polis koruması istedi. Aynı şekilde, polise katilin eşkalini tarif eden genç bir bayan ise, isminin Holmer'in kitabında açıkça yayınlanmış olmasına çok kızarak, basına verdiği açıklamada artık hiçbir vatandaşın polise güvenmemesini istedi.

Ayrıca Holmer, kitabında bir dizi devlet görevli ve yöneticilerini eleştiriyor. Bu eleştirilerinde ne kadar haksız olduğu, günahını başkalarının boynuna yüklemeye çalıştığı, Stockholm il meclis başkanı Lennart Sandgren'in konuya ilişkin açıklamasıyla çok daha iyi anlaşılıyor. Lennart Sandgren, Holmer'in kendisine yönelttiği eleştirilerinden birinin, o gece görevini sözümona tam yapmaması olduğunu ve ihmalkarlıkla suçlandığını söylüyor. Oyasa Lennart Sandgren durumun korkunç bir iftira temelinde geliştiğini ve Holmer'in kitabını "Maşa ile dahi eline almayı reddettiğini" söylüyor basında.

Fakat her şeye rağmen, Holmer ve sahiplerinin, haklı ve şerefli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırıları devam ediyor. Holmer'in "Olof Palme Vurulmuş" adlı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sadece nefret ve küfürün dizilmiş olduğu kitabı, İsveç'te büyük bir hızla satılıyor. PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi de günbegün daha fazla ivme kazanıyor. Zaten bunun içindir, onlar her çareye başvuracaklar ki, karalama ve kötülemeye devam edebilsinler. Holmer'in küfür ve hakaretleri, bizim Bağımsız, Özgür ve Birleşik Kürdistan'a kavuşmamızı engelleyemeyecektir.

—Kahrolsun Emperyalizm ve Gericilik!
—Bin Yaşasın Halkımızın Biricik Önder Gücü PKK!

erier i anledning av mordet på Palme.

a pressen
tas?

rför beslutar regeringen om detta?
det meningen att pressen ska tvingas till to-
tnad? Ska likriktningen bli det medel som
verige in i ett demokratiskt skymningsläge
regeringen som påskyndare?
för vår del har inget att frukta i sak. Vi kräver
ren på bordet angående polisspåret. Men för
e ett justitiemord ska kunna ske, med rege-
n som inspiratör, fordras att alla
kratiska krafter sluter upp kring det fria or-
h rätten att få uttrycka en uppfattning.
t upp kring den frispråkiga pressen!
t upp kring Proletären!

Den politiskt tillsatta Edenmankommissionen var en av de två kommissio... en för att bringa klarhet i spaningsarbetet efter Olof Palmes mördare, och ... nen havererade den strax efter det att den presenterats. Dödsstöten tilldela... Greta Leijon och Ebbe Carlsson upprättade en egen polisstyrka för att b...

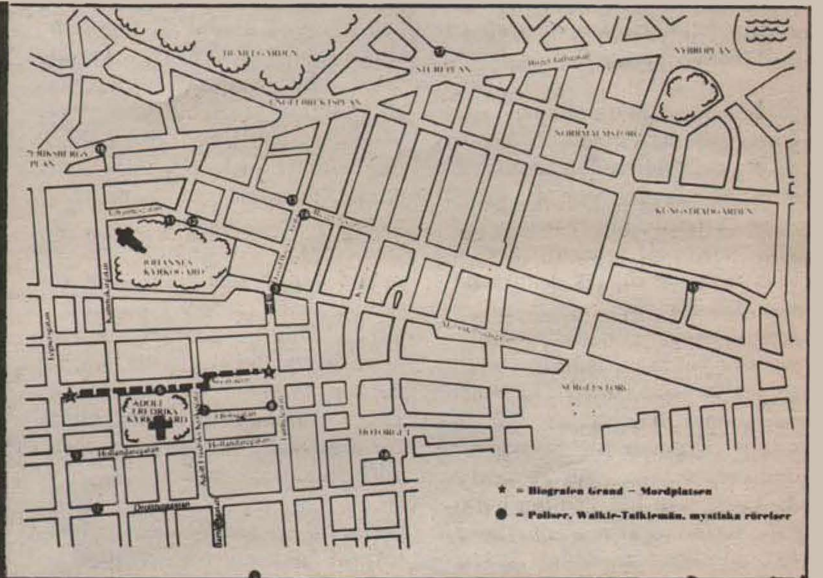
Stockholms City

fredag 28 februari 1986, kl 23.10 - 23.30

1. Mordplatsen där statsminister Olof Palme mördades kl 23.21.20
2. Biografen Grand
3. Östermalmspolisens piketbuss när mordet sker
4. Normalmspolisens piketbuss när mordet sker
5. Tre män springande parallelt med Palmes gångväg vid bions slut
6. "Grandmannen" skuggande Olof Palme, 15 meter bakom (polisman Leif Tell?)
7. Walkie-talkieman (enligt vittne, polisman Thomas Piltz)
8. Walkie-talkieman (Göran Sund från Stockholmspolisens livvaktsstyrka?)
9. Man gående mitt i gatan, riktning från Sveavägen. Plockas upp i bil ca 5 minuter efter mordet
10. Polisbil på Drottninggatan 10 minuter innan mordet, förare talade i walkie-talkie, for sedan iväg mot Kungsgatan med rivstart
11. Två män med walkie-talkie vid Johannes kyrkogård 10 minuter innan mordet
12. Polisbil sakta krypande på Johannesgatan 10 minuter innan mordet (polisman Lennart Källström)
13. Två blonda walkie-talkiemän
14. Thomas Ekesäter/Christian Dahlsgaards polisbil 1520 dyker upp från Kungsgatehället kl 23.23
15. Kungsträdgården drygt 1 kilometer från mordplatsen — enligt uppgift befann sig här poliserna Ekesäter/Dahlsgaard när larmet gick kl 23.23
16. Enligt vittnen hoppar här poliserna Thomas Piltz och Leif Tell upp på buss 43 ca 7 minuter efter mordet.
17. Polisbil med släckta lyktor iakttagen kl 23.20 mordnatten
18. Piketbuss med poliser i och med helt släckta lyktor iakttagen ca 21.15

Fotnot: Thomas Piltz och Leif Tell ingick i Normalmspolisens beryktade s k Baseballiga och har tillsammans med Thomas Ekesäter åtskilliga anmälningar på sig för misshandel. Lennart Källström ägde vid mordtillfället den lägenhet som sedermera Leif Tell övertog och där vid en vattenläcka avslöjades att i ett skåp fanns avancerad avlyssningsapparatur och en nazisthjälm.

Thomas Piltz — Leif Tell — Thomas Ekesäter

Proletären gazetesi. 500.000 adet bastırıp dağıttığı özel sayısında, "Pappren Pa Bordet!" (Bütün kağıtlar masaya!) diyor ve Palme cinayeti gecesinde cinayet yerinde bulunan, şüpheli davranışları ile Palme'yi vurdukları artık açıklık ve büyük bir kesinlik kazanan Thomas Piltz ve Leif Tell (bu iki polisten biri Palme'yi yere deviren kurşunları sıkandır) adındaki polislerin resimlerini yeniden yayınladı.

Ayrıca olay yerine ve anını gösteren bir harita da yayınladı. Bu haritada görülen noktalar:

1—Cinayet yeri. Palme burada saat 23.21'i 20 saniye geçe vuruldu,
2—Palme'nin o gece gittiği Grand Sineması,
3—Östermalm polis karakoluna ait devriye polisleri, polis otobüsünde,
4—Normalm polis karakoluna ait polisler, başka polis otobüsünde,
5—Palme'nin yürüdüğü kaldırımın karşı tarafından kaçan 3 adam,
6—Palme'yi takip eden "Grand Sinemasındaki adam", Olof Palme'yi 15 metre arkadan takip ediyor (Leif Tell adındaki polis),
7—Telsizli adam (şahitlere göre bu adam polis memuru Thomas Piltz'dir),
8—Telsizli adam (Gören Sund adında Stockholm polis ekibinde görevli koruma timi)
9—Cadde ortasında giden biri, cinayetten yaklaşık 5 dakika sonra bir araba ile alınıyor oradan,
10—Drottningsgatan caddesindeki polis arabası, sürücü polis cinayetten 10 dakika önce telsizle konuşuyor ve sonra büyük bir hızla kalkış yapıp Kungsgatan caddesine doğru yol alıyor,
11—Johannes Kyrkogard mezarlığında, cinayetten 10 dakika önce telsizle konuşan iki kişi,
12—Polis arabası, cinayetten 10 dakika önce yavaş yavaş Johannesgatan caddesine kayıyor. (Lennart Källström adındaki polis),
13—İki sarışın telsizli adam,
14—Thomas Ekesäter-Christian Dahlsgaards'ın polis arabası, No 1520. Saat 23.23'-te Kungsgatan caddesi istikametinden gelen,
15—Cinayet yerinden 1 km uzaklıkta olan Kungstärdgarden Parkı, tanıklara göre saat 23.23'te alarm verildiği an, Thomas Ekesäter-Christian Dahlsgaard bu noktada bulunuyorlar,
16—Tanık raporlarına göre, cinayetten 7 dakika sonra, Thomas Piltz ve Leif Tell adındaki polisler belediye otobüsüne, 43'e biniyorlar,
17—Saat 23.20'de farları sönük olan polis arabası gözetliyor bu noktada,
18—Polislerle dolu olan, farları tamamen sönük bir polis arabası daha, saat 21.15 aynı gece.

Botan'dan gelen bir yurtseverle röportaj:

"Halk ARGK gerillalarına yardım etmekle kalmıyor, ARGK gerillası olmak istiyor"

İnsanlığın baş düşmanı, çağımızın yüzkarası faşist Türk sömürgeciliğine karşı, PKK önderliğinde kurtuluş birliklerimizin gerçekleştirdiği 15 Ağustos tarihsel atılımı üzerinden dört yıl geçti. Bu tarihi ve soylu atılımımızdan günümüze dek ülkemiz Kürdistan'da çok büyük kahramanlıklar ve soylu direnişler sergilendi. Düşmana karşı, aralıksız olarak dört yıldır amansız bir savaş verilmekte, halkımızın tarihi intikamı alınmaktadır.

Ancak, düşmanın sansür politikası, olanaklarımızın darlığı vb. gibi nedenlerden dolayı, vatan toprağı üzerinde halkımızın lehine gelişen olayların çok azı bize ulaşmaktadır. Düşman basını ise, olayları tamamen çarpıtarak vermekte ve çoğu gelişmelerin yanından teğet bile geçmemektedir. Tüm bunların yanında çok sınırlı da olsa bu gelişmeleri yaşayan, ülke topraklarına izinli olarak giden veya ülkemizden Avrupa'ya göç eden insanlarımızla konuştuğumuzda gelişmelerin çok üst boyutlarda bir seyir izlediğini görmekteyiz. Ülkemizdeki gelişmelere tanık olan insanlarımızla görüşüp konuşmaktayız. Bu konuşmalarımızdan birini de, Botan alanından gelen bir yurtseverle yaptık. Ülkemizdeki gelişmeleri bize ayrıntılı izah eden yurtseverle, gazetemiz için bir röportaj da yaptık. Yaptığımız röportajın önemli yönlerini okuyucularımıza da aktarıyoruz.

■*Almanya'ya ülkemizin hangi bölgesinden ve ne zaman geldiniz?*

■Ben, Cizre'liyim. Almanya'ya Haziran 1988'de geldim.

■*Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine öncülük eden gerillalarımıza, geçmişe nazaran kitlelerimizin destek ve yaklaşımı nasıldır?*

■12 Eylül 1980'de askeri-faşist cunta işbaşına geldikten bir-iki ay sonra, zincirinden boşalırcasına sömürgeci vahşet üzerimize çullandı; her tarafı yakıp-yıktı, işkence, tutuklama ve ölüm yaşamın kopmaz bir parçası oldu. Bu sömürgeci vahşeti frenleyecek devrimci bir hareketlilik yoktu. Düşman, savunmasız ve silahsız halk kitleleri ni yalnız karşısında gördüğünde dizginsiz bir şekilde ordusunu üzerimize sürdü, saldırdı, tutukladı. Bir yandan halkımızı etkisizleştirip, korkuyla yaratılan pasifikasyonu geliştirirken, öte yandan ajanlaştırmaya ağırlık verdi.

Ancak, PKK önderliğinde kurtuluş birliklerimizin gerçekleştirdikleri şanlı 15 Ağustos Eruh ve Şemdinli eylemleriyle, tüm bu olumsuz ve başaşağıya gidişe dur denildi. Ve nitekim durduruldu. Bu tarihi atılımla gözlerimiz yeniden dünyayı görmeye başladı. Ancak, içimizde halen bir korku vardı. Bu, direnişin ne kadar yaşayıp, yaşamayacağına ilişkin bir korkuydu. Şüphesiz direniş eylemleri geliştikçe korkumuz geçiyor, bunun yerine daha büyük umutlar besliyorduk. Yani, mücadele geliştikçe umutlarımız güvenle bütünleşiyordu. Güven kökleştikçe, halkımızın mücadeleye olan desteği de o denli artıyordu. Özellikle 1987-88 yılı boyunca düşman güçlerine indirilen darbeler, halkın %95'ini mücadeleye bağlı hale getirdi. Artık günümüzde halk, özellikle de gençlik, gerillalara yardım etmekle yetinmiyor, bizzat ARGK gerillası olmak istiyor. 1984-85 yıllarından önce, Türk metropollerine yerleşenlerin ezici çoğunluğu tekrar Kürdistan'a dönüyor ve ARGK saflarına katılıyorlar. Ben, buna çok rastladım ve şahit oldum.

■*ARGK gerillalarının, sömürgeci ordu sürülerine ve ajan-ihanetçi yapıya karşı gerçekleştirdiği eylemlere tanık oldunuz mu? Tanık olduğunuz eylemlerin yarattığı etki nasıldı, açıklar mısınız?*

■Benim kaldığım yörede her gün eylem olmaktadır. Yöremizde eylemsiz gün yoktur. Hatta bazı günler üç-dört eylem birden olmaktadır. Ben, çok sayıda eyleme tanık oldum. Bunların hepsini bir bir anlatırsam sayfaları doldurur. En iyisi ben buraya gelmeden bir ay evvel tanık olduğum bir eylemi izah edeyim. Botan bölgesinin en büyük ajanı ve aynı zamanda ajan yapının örgütleyicisi konumunda olan, faşist Türk devletine büyük hizmet veren ve bu hizmetlerinden dolayı kendisine özel makam arabası ve iki koruculu verilen Ahmet Biryan'ın cezalandırılmasına tanık oldum. Şeker Bayramının arifesiydi. ARGK gerillaları Cizre'nin giriş ve çıkışını tutarak, hareket halindeki bütün arabaları durdurdular. Durdurulan arabaların arasında bu ajanın özel otosu da vardı. Araba içindeki iki koruyucu polis ve ajan arabadan çıkarılarak kurşuna dizildi. Ertesi gün Cizre halkı Şeker Bayramını değil, bu ajanın cezalandırılmasını bayram olarak kutladı. Halk biribirine, "Sizin öbür bayramınız kutlu olsun" diyordu. Öldürülenlerin cenazelerinin yıkanma sorunu vardı. On imam bir araya gelerek, "Kim bunun cenazesini yıkarsa onun gibi haindir" deyip yıkamama kararı aldılar. Sömürgecilerin dayatmalarına rağmen, bunların cenazeleri yıkanmadı. Daha sonra cenazeler, sömürgeciler tarafından bilinmeyen bir yere götürüldü.

■*Halkımız, şehit düşen evlatlarının cenazelerine sahip çıkıyor mu?*

■Elbette sahip çıkıyor. Örneğin son olarak Şırnak'ta şehit düşen gerillalarımız şehir mezarlığına getirilecekti. Bunun üzerine Cizre halkının %85'i mezarlıkta toplandı. Cenaze töreni yapılacaktı. Bu durumu gören sömürgeciler, belediye başkanını çağırdılar: "Halkı dağıtın, size cenazeleri teslim edelim" dediler. Belediye başkanı, "Halk bunu kabul etmez" deyince, cenazeler verilmedi. Halk, gece saat 24'e kadar mezarlıkta kaldı. Bir arkadaşın, "anılarına yarın camide toplu olarak namaz kılalım" önerisi üzerine halk dağıldı. Ertesi gün, gerillalarımızın cenazeleri sanki önümüzdeymiş gibi büyük bir halk topluluğu eşliğinde cenaze namazını kıldık.

■*İmamlarımızın olumlu tavrına karşı sömürgeciler nasıl tepki gösterdi?*

■Sömürgeciler, imamlarımızın bu olumlu tavrına karşılık, şehrin tüm imamlarını değiştirdiler. Batıdan ajan imamlar getirilerek camilere yerleştirildiler. Halk, buna tepki gösterdi. Bir gün cuma namazı kılınıyordu. Namazda binlerce kişi vardı. Hocanın, "Allah devletimizi korusun" demesi üzerine, namaz kılanlar tepki gösterdi. Aralarından biri; "Hoca efendi, hangi devletten bahsediyorsun, bizim devletimiz mi var" deyince, hoca, "Vaazlar müftülükçe hazırlanıyor, biz de yapıyoruz. Nasıl anlarsanız öyle kabul edin" dedi. Bunu söyleyen hoca Kürttü ve hemen görevinden alındı.

■*Günümüzde sömürgecilerin halkımız üzerinde uyguladığı politikayı izah eder misiniz, hangi taktikler, yöntemler uyguluyor? Dayanakları kimlerdir?*

■Düşman gerçekten çok sinsi politikalar uyguluyor. Duruma göre bu değişiyor. Bazen şeker, bazen kamçı, bazen kurt, bazen kuzu postuna giriyor. Isırabildiği yerde ısırıp kesiyor, ısıramadığı yerde el öpüyor. Ancak, hangi renge bürünürse bürünsün halkımız düşmanını çok iyi tanıyor. En çok kullandığı taktik ve yöntem demagojidir. TC'nin yalan fabrikası çoktur. Radyo, televizyon, burjuva gazeteleri birer yalan fabrikalarıdır. Ajanlaştırma ve istihbarata çok önem veriyor, bunu halka dayatıyor. En çok dayandığı güç, zengin toprak ağaları, eşkıya ve son zamanlarda dolaşan çingene kadınlardır. Bunları özellikle istihbarat için kullanıyor. Bu söylediklerim, çingene kadınlar için geçerlidir. Çok iyi Kürtçe ve Türkçe biliyorlar. Her eve girip çıkıyorlar. Hatta bazıları, Ankara'dan getirilerek özel eğitilmiş kişilerdir. Açıktan ajanlık yapmaya kimse cesaret edemiyor. Ajan başı Ahmet Biryan'ın cezalandırılmasından sonra, onun yerini alan işkenceci halk düşmanı Seroye Behmorî ve onu koruyan polisin ARGK gerillalarınca ölümle cezalandırılması, ajan yapıya vurulan en büyük darbe oldu.

■*Sıcak savaşımın yaşandığı Botan alanından geliyorsunuz. Gerek sizin, gerekse de geldiğiniz alandaki halkımızın, öncülerine iletmek istediği mesaj var mı?*

■Biz halk olarak Partimize, Cephemize ve Ordumuza karşı sonsuz güvenle doluyuz. Bu konuda, yani halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğü için çok büyük kahramanlıklar, güçlü fedakarlıklar, soylu direnişler sergilenmiştir ve sergilenmektedir. Bu hepimize büyük moral ve güven veriyor. Savaşın bir kuralı olarak, bazen en değerli insanlarımızı da yitiriyoruz. Tabii halk olarak da bu acıya katlanmak zorundayız. Ancak, gelişen bazı olaylar ve verilen bazı kayıplar; gerillaların aşırı derecede düşmanı küçümsemesinden, gereken tedbirleri almamalarından ve açık hareket etmelerinden kaynaklanıyor. Bu çatışmalarda her ne kadar büyük kahramanlıklar sergilenip, düşmana büyük kayıplar verdiriliyorsa da, düşman da çatışmaya hazırlıklı ve her türlü tedbirini aldığı için kayıp vermememiz gereken zamanda kayıp vermemiz kaçınılmaz oluyor. Benim ve Kürdistan halkının önerisi, gerillalarımızın daha tedbirli ve dikkatli olmalarıdır.

"Kürdistan Patlamaya Hazır Bir Bomba Gibidir"

Temmuz ayı başında ülkeye yıllık iznimi geçirmeye gittim. Kürdistan'da ve Türkiye'de yaşanan durumu gözlerimle gördüm. Kürdistan halkının nasıl kenetlendiğine tanık oldum. Bu durum, halk gerçekliğimizin kavranması için olumlu bir gelişmedir.

Köye ayak bastığımızda bizi selamlamaya gelen genç arkadaşların ilk istekleri kaset ve yayındı. Doğal olarak bu da dikkatimi çekiyordu. Köyümüzün geçmişteki durumunu bildiğim için, bu yeni durum büyük gelişmelerin olduğunu gösteriyordu.

1980'lere baktığımızda bir veya iki taraftarın zor bulunduğu köyümüzde, genelleşen bir potansiyel mevcuttu. Bu beni oldukça sevindirdi. Zamanla çevrede kurduğum ilişkilerle de çevrenin genelinde bu durumun mevcut olduğunu gördüm. Alanımızda geçmişte Türk solunun önemli bir etkinliği vardı. Şimdi ise, yerlerinde yeller esiyor.

Fazla yoruma girmeden gelişmeleri, bizzat halkın kendi gözlemlerini aktarmakta yarar görüyorum.

Eski bir HK'linin anlattıkları: *"Bizim buralarda (Batı Kürdistan, Maraş ve çevresi) korku var. Doğu'ya açılırsan orada korkunun zerresinin olmadığını görürsün. Geçenlerde araba ile Siirt'e gittik. Yolda arabaya aldığımız bir şahıs binerbinmez başladı propagandaya. Daha sonra şehirde; kahvede ve her uğradığımız yerde bu durumla karşılaşmamız bizi şaşırttı. Çünkü bu denli durumların gelişkin olduğunu bilmiyorduk. Her gittiğimiz yerde PKK konuşuluyordu. Her alan PKK'nin propaganda merkezi haline gelmişti."*

Yurtsever bir tüccarın anlattıkları ise şöyledir: *"Geçenlerde Bingöl'e gittim. Gördüklerime inanamadım. Kürdistan'ın iç kesimlerinde olayların gelişkin olduğunu biliyordum. Ama Bingöl'de yurtsever çalışmaların varlığının bu denli gelişkin olduğunu bilmiyordum. Oradan Dersim'e geçtim. Gittiğim günün akşamı şehir merkezinde eylem oldu. Bunun üzerine yapılan aramalarda beni de tutukladılar. Polis sorgusunda, benim bu alanda ne yaptığımı sordular. Ben de kendilerine tüccarlık belgemi gösterdim ve mal almaya geldiğimi söyledim. Fazla inanmamakla birlikte beni serbest bırakmak zorunda kaldılar. Anlayacağınız, Kürdistan patlamaya hazır bir bomba gibi."*

İzin mevsiminde denize gitmiştik. Orada karşılaştığım bir olayı da yazmayı uygun buluyorum. Kaldığım otelde üç Urfalı arkadaş da kalıyordu (ikisi öğretmen, biri konfeksiyoncu). Tanıştıktan sonra kendileriyle Kürtçe konuştum. Bunun üzerine masalarına beni davet ettiler. Yurt dışından geldiğimi söyleyince, "Yurt dışındaki siyasal olaylar nasıl, Kürtlerin çalışmaları ne düzeyde, Avrupa ülkelerinin Kürt sorununa bakış açısı nasıl?" vb. sorular sormaya başladılar. Ben de son durumları izah ettim. Nereye gidersen git, Kürtçe konuştuğunda, Kürt olan herkes seninle ilişki kurmaya çalışıyor. Mücadele herkesi etkileyen bir faktör niteliğindedir. Askerlerin yaşadığı psikolojiyi anlatmadan edemeyeceğim. Konuştuğum bir subay: *"1984 yılında Şemdinli'de görev yapıyordum. O cehennemden kurtulduğuma şükrediyorum. Geceleri korkudan uyuyamıyorduk. Şimdi İstanbul'da olduğuma dua ediyorum"* diyordu.

Kayseri komando birliğinde bir er şunları söylüyordu: *"87 yazında Irak sınırına (Güney Kürdistan) yığınak yapıldı. Alaydayken komutanlar her türlü hakareti yapıyor, durmadan küfür ediyorlardı. Ama sınıra gittiğimizde komutanlar bize abi, kardeş, arkadaş demeye başladılar. Korkudan rütbe bile takmıyorlardı."*

Yine Mardin ve Siirt alanında yaralı bir asker: "Kaza sonucu arkadaşım beni yaraladı" vs. diyordu. Fakat durumu hiç de kaza görüntüsü verecek nitelikte değildi. Diğer bazı askerlere takılarak; asker üşümez, korkmaz, acıkmaz, yorulmaz dediğimde, askerler; *"Bunu diyen halt işlemiş, askerlerin nasıl bir durumda olduğunu, nasıl titrir titrediğini görmek için Doğu'ya gitmek yeterlidir. Orada askerlerin nasıl bir durum içinde olduğunu görürsünüz"* diyorlardı.

Halk genel olarak tepkisini, muhalifliğini TV yayın yaptığında küfür savurarak gösteriyordu. Haberlerde Evren-Özal'dan başka bir şey görmek mümkün değil. TV programlarının yarısı bunlara ait. Bunun için kimse dinlemek istemese de, belki olağanüstü bir haber olur diye izliyorlardı. Genel izlenimim; giderek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sempatinin arttığı yönündeydi. Geçmişte şu veya bu gücün taraftarı olan şahıslar dahi, *"PKK'nin ideolojisini kabul etmesen dahi, Türkiye devrimci hareketi PKK'siz olmaz, bunun için gelişen savaşı desteklemek zorundayız"* belirlemesini yapıyorlardı.

Bu da, artık alternatifin PKK'siz olamayacağının, çoğu çevrelerce kabul edildiğinin göstergesidir.

15 Ağustos günü Maraş'la Antep arasında bulunan Kapıçam'dan sabah geçerken ormanın insanlarla dolup taştığını gördüğümde, durumun ne olduğunu anlamak istedim. Bir yaşlı nine, *"Aşağı köylerde tatbikat var. Bunun için köylerin tümünü boşalttılar"* dedi. Üç gün boyunca süren boşaltma işleminin, hayatı felce uğrattığını bizzat olaya maruz kalan insanlarımız anlatmaktaydı. Bu köyler; Aşağı Terolar, Urumoğlu, Alibeyuşağı vb. köylerdi. Köylerin hepsinin adını bilmediğimden, öğrendiğim yukarıdaki üç köyün ismini yazdım. Her tarafın ekili olduğu bir dönemde düşmanın böyle bir oyuna başvurmasının üç nedeni olabilir. 1- Halka gözdağı vererek baskı altında tutmak, 2- Maddi açıdan halkı yıpratmak, 3- En önemlisi de halkın nabzını yoklamak. İşlerin en yoğun olduğu bir dönemde bir sürü külfete yolaçacak bu tür girişimlerle, halkın tepkisini ölçmektir. Bunu, ileriki dönemlere kendisini hazırlayabilmek için yapıyordu.

15 Ağustos gecesi köydeki gençlerle toplanarak bayramımızı kutladık. İlk etapta birçoğu toplantının neden yapıldığını anlamamıştı. Nedenini öğrendiklerinde büyük bir sevinçle karşıladılar.

Giderek halkımızda bilinç ve duyarlılık gelişiyor. Milliyet gazetesinde çıkan Genel Sekreterimizin röportajı epeyce etkileyici olmuştu. Çoğunluğu devamının ne zaman yayınlanacağını soruyor, özlemle beklediklerini belirtiyorlardı. Halkımızda giderek zafer inancı pekişmektedir.

Zaferin yakın olduğuna olan inancımı belirtirken çalışmalarınızda başarılar dilerim. Halk gerçekliğimizi tanıma yönünde tüm yurtseverlerden çaba ve uğraş vermelerini bekliyorum.

B. Engin

"Bir Yurtsever Olarak Bu Direnişin Bir Daha Kırılacağına Asla İnanmıyorum"

Ben, altı yıldan beri ilk defa Kürdistan'a dönebildim. Çünkü, askeri faşist darbeden sonra, ülkemize dönemez, havasını teneffüs edemez ve sömürgecilerin merhametine terkedilen ve bugün direniş halinde olan halkımızı göremez olmuştuk.

Diyarbakır'a gidiyordum. Ülkemiz Kürdistan'ın güzellikleri gözlerimin önünden tek tek geçerken, uçak İstanbul hava limanına inişe geçtiğinde, Türk işçilerinin alkış çalmasıyla kendime geldim. Onların bu tavrına içimden kızdım. Biraz da acıdım. Sömürgeci Türk burjuvazisi, Kürdistan'ı talan ederken, bu zavallıları da meta gibi Avrupa tekellerine pazarlamıştı. Bunları, bugün elinden geldiği kadar hem sömürüyor, hem de ırkçı, şoven propaganda ile şartlandırmaya çalışıyordu.

Uçaktan inince biraz tedirgindim. Fakat dönen rüşveti görünce, tedirginliğim kalmadı. Çünkü, 100 markı veren hiçbir işleme tabi tutulmuyordu. Ben de öyle yaptım ve işim aceledir diye geçtim. Uzun bir yolculuktan sonra Adana'ya vardım. Terminalde seyyar satıcılık yapan ve yük taşıyanların tümünün Kürdistanlı olduğunu, Kürtçe konuşmalarında anladım. Hepsinin perişan bir halde oldukları ve gıdasız kaldıkları hallerinden belli oluyordu. Adana'da Kürdistanlıların nüfus oranının %20 ile %30 arasında olduğu tahmin ediliyordu. Sömürgeciler, burada bir taşla birkaç kuş birden vuruyordu. Hem Kürdistan'da eli iş tutan genç nesili Çukurova'ya salıp en enerjik dönemlerini sömürüyor hem de asimile ederek halkından uzaklaştırıyordu.

Daha sonra yoluma devam ettim. Gavur dağlarını aşınca, ben de tıpkı uçaktaki Türk işçileri gibi alkış çalıp bağırmak istiyordum. Ama bu durumu etrafımdakilere anlatmak çok zor olacaktı ve hem de tehlikeliydi. Çünkü atalarımızın kanıyla karış karış sulanan ve onlardan bize yadigar kalan Kürdistan'a ayak basmıştık. Ben de birçok Kürdistanlı gibi, yurt ve ülke sevgisinin ne olduğunu; bu olgunun, insanları neden bu kadar etkilediğini ve dünyada sürmekte olan ulusal kurtuluş mücadelelerinin anlamını Avrupa'da fark etmiştim. İşte, altı yıldır özlemini çektiğim ülkeme; altı yıl öncesinden farklı bir düşünce ile ve altı yıl öncesinden farklı bir Kürdistan'a gidiyordum. Çünkü 8 yıl önce, siyasi hareketlerin tümü ülke dışına çıkmıştı ve sömürgecilerin tarihinde de görüldüğü gibi, bu defa bir daha dirilmemek kaydıyla Kürdistan halkını gömeceğini sanıyordu. Fakat bir şeyi unutmuştu. Bu halk, onların Yavuzlarına, Kanunilerine, Abdülhamit ve Mustafa Kemallerine karşı da boyun eğmemiş, mücadeleyi kaybetmiş, fakat ardında miras olarak direnişi bırakmıştı. PKK bu mirasa sahip çıkmış, çağdaş bir düşünceyle direnişin önderliğini devralarak atalarının kemiklerini sızlatmamacasına sürdürüyordu.

Antep'e vardık. Esnaf ve orta burjuvazinin kendisini Türk saydığı burada, işçi sınıfı ise, çoğunluğa yakınının Kürt olduğunu biliyordu. Bu, kaldığım kısa sürede de göze çarpıyordu. Orada önemli sayılabilecek bir olaya şahit olmadım. Daha sonra Urfa'ya vardık. Her haliyle Kürdistan'ın bir parçası olduğunu fark etmek zor olmuyordu. Öyle bir Urfa ki, 1970'lerin ortasına kadar, dinci kesimin kendisini Arap, sömürgecilerin işbirlikçilerinin de kendilerinin Türk olduğunu iddia ettikleri bir yerdi. Köyden kente akın hızlanınca, ulusal ve sınıfsal bilinç de gelişti ve Türk sömürgecilerinin uykusunu kaçıracak boyutlara vardı. Oradan Hilvan'a ve hiç durmadan da Siverek'e varmıştık. Hatırlanacağı gibi, cunta öncesi bu bölgemiz, mücadelenin en sıcak alanlarından biriydi. Geçtiğimiz yerlerde dikkatimizi en fazla büyük askeri kışlalar çekti. Kontrol sıklaştı, aramalar arttı, kişiler daha bir dikkatle süzülmeye başlandı. Genç yaştakilere sorular soruldu, nereden gelip nereye gitmek istedikleri öğrenilmek istendi. Kısacası herkesin çok kolay farkedebileceği gibi, ortada sömürgeci işgal ordusu ve o orduya hiç de sempatiyle bakmayan, nefret ettiği her halinde belli olan Kürdistan halkı, bizim halkımız vardı.

Karacadağı nihayet aştık ve Diyarbakır göründü. Kürdistan'ın başkenti, sembolü, direniş merkezi ve her şeyi. Sömürgeci Türk devleti, Kürdistan'a tamamen egemen olabilmek için öncelikle, Diyarbakır'daki ilerici-yurtsever dinamikleri yok etmek ve yeniden fethetmek istiyordu. İşte o zaman direnişin yerini teslimiyet ve ulusal gururun yerini de uşaklık alacaktı. Osmanlı ve TC'nin ilk dönemlerinde olduğu gibi, 12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinde de, özel mahkeme merkezini, Nazi kamplarını aratmayan işkencehane ve zindanlarını, en seçme polis ve subaylarını, belki asimile ederim düşüncesi ile üniversitesini de Diyarbakır'da kurmuştu. Öyle ki, Diyarbakır'da yaşayan her beş kişiye bir polis, her üç kişiye de bir asker düşüyordu. MİT mensupları ile özel muhbirlerin sayısı bilinemiyor. Yıllardır tüm uğraşlarına rağmen, Türk sömürgecilerinin Diyarbakır'daki ilerici ve yurtsever özellikleri yok edemediklerine şahit oldum. Bu durum, kesinlikle abartma, olduğundan farklı gösterme veya övgü yağdırma değil, gerçeğin ta kendisidir. İnsanlardaki yurtseverlik belirtilerini, Kürtçe konuşmalarından anlıyorsun. Kürtçe konuşma ve sömürgecilerin dilini kullanmama günümüzde, özellikle Diyarbakır'da gelenek halini almıştır. Kürtçeye sadece sokakta rastlanmaz. Lokantada, kahvehanede, resmi dairelerde ve topluca gezen üniversite öğrencileri arasında sık sık rastlanır. Bu, ben sömürgecilerden yana değilim demenin ilk işaretidir. Kürtçeyi konuşanlar sadece işçi sınıfı ile emekçi kesimler değil. Esnaf, zanaatkar, orta düzeyde varlıklı olanlar ve sömürgecilerin asimilasyonuna ilk alet olup, kendi halkına tepeden bakıp ters düşen aydınlar: Bunlar şimdi özeleştiri verircesine ulusal kimliğine sahip çıkıyor. Sömürgecilere karşı oluşan tepki ulusal bir netlik kazanarak, değişik sınıf ve katmanları etkileyerek gelişiyor. Kürdistan halkı, ben ölmedim, sömürgeciler bir zaman zaman yaraladı ve öldü zannetti. Fakat yeniden dirildim ve bundan sonra ulusal varlığımı kimse inkar edemeyecek, diktiğim ağaç da kendi kökü üzerinde büyüyecek diye adeta meydan okuyor.

Şehir merkezinde her yirmi metrede, tetikte bekleyen, rengi sararmış ve ödü koparcasına sağa-sola ve geriye dönen, halka hiçbir güveninin olmadığı her halinde belli olan polis ve askerler vardı. Bu, bir yerde de, halktan korktuklarının en büyük belirtileridir. Polis ve askerlere nazaran halk çok daha soğukkanlı ve hiçbir tedirginlik duymadan, işinde ve gücündedir. Sömürgecilerin koyduğu birçok yasak, kendiliğinden aşılmış ve tamamen işlemez hale gelmiştir. Çok değil daha iki-üç yıl önce, çaldığı kaset yüzünden yıllarca hapse mahkum edilenler şimdi köşebaşlarında hiç çekinmeden sesini sonuna kadar açarak satıyor. Diyarbakır'da olduğum müddetçe birçok düğüne gittim. Hoparlörler en yüksek yerlere asılarak, ses de en son sınırına kadar açılarak tatlı dilimiz Kürtçe çalınıyor. Hem de cunta öncesini aratmayacak şekilde. Bunlar "Doğu ve Güneydoğu'da ben Kürdüm diyen kimse çıkmaz" diyen sömürge valisi Kozakçıoğlu'nun suratına inen en büyük şamardır. Böyle bir Diyarbakır'ın nesi Türk diye merak ettim. Sömürgecilerin işgal güçlerinden ve bankalarından başka burada neleri kalmış. Ülke bizim ülkemiz, halk bizim halkımız. Dağlarda, şehirlerde ve zindanlarda direnenler bizim çocuklarımız, kardeşlerimiz ve bacılarımız. Bir yurtsever olarak, bu direnişin bir daha kırılacağına asla inanmıyorum. Türk sömürgecileri de kırılacağına inanmıyor ve hazırlıklarını ona göre yapıyor.

Cunta öncesi Diyarbakır'da etkili olan reformist hareketlerden eser kalmamış ve halk tarafından çoktan unutulmuşlar. Var olan artıkları yalnız, mücadelenin başarıya ulaşamayacağını savunuyor. Kendileri mücadele edemedikleri için, moral bozarak, sömürgecilere dolaylı yardımcı oluyorlar.

Diyarbakır Cezaevindeki bayram görüşlerinde çıkan kavga, çok eskiden kalma bir hesaplaşmaydı. Olay büyük boyutlara varmadan ve şehirdekiler duymadan sona erdi. Bu, sömürgeciler için büyük bir şanstı.

Ayrılmadan bir hafta önce, Lice-Hani arasında, Serdê dağında sekiz saat süren ve sömürgeci düşmanın, binlerce asker, polis, tank ve helikopter kullandığı çatışmada dokuz ARGK savaşçısı şehit düşmüştü. Olay yerine yakın olan köylülerden öğrendiğimiz ilk haberlere göre 20 ile 30 asker ve polis öldürülmüş. Daha sonra ölü sayısının 100'ün üzerinde olduğu halk tarafından söylendi. Fakat sömürgeciler, kayıplarını bir polis olarak gösterdiler. Bu olay, tümüyle yurtsever olan ve Türk devletinden nefret eden yöre halkı arasında derin bir üzüntü yarattı. Destansı direnişe övgüler yağdırılıyordu. O yöre, Türk devletine karşı tüm başkaldırılarda yer almış ve en son Şeyh Said ayaklanmasına tümden katıldığı için, Lice-Hani yöresinin köyleri bütün canlılarıyla yakılmıştı. Kuşkusuz o bölgede ilk direnenler ARGK savaşçıları değildi. O yerin iki kilometre güneyinde, Şeyh Said ayaklanması sırasında, Hesen Keya ve altı oğlunun iki günlük efsanevi direnişleriyle, 107 asker ve subay öldürdükten sonra şehit olmaları, halen unutulmamış. ARGK savaşçılarının şehit düştükleri alanın 10 km kuzeyinde ise, Yado ve arkadaşları günlerce direnerek şehit düşmüş, fakat Kürdistan halkının dilinden halen düşmemiştir. ARGK savaşçıları da, Hesen Keyaların ve Yadoların, kemiklerini sızlatmadan ve onların bırakmadığı direniş geleneğini, çok daha gelişmiş bir tekniğe karşın bozmadan, onların miras olarak bıraktığı direnişi, 60 yıl sonra da olsa sürdürüyor, ve onları yaşatıyorlar. Kürdistan halkının kurtuluşu uğruna sizin döktüğünüz kan ve verdiğiniz can üzerinde yeşerdik ve çıktık. Bizlerin döktüğü kan ise, Kürdistan halkını kurtuluşa götürecektir dercesine, son nefeslerine kadar savaşarak direniş geleneğini bozmuyor ve bu geleneğin günümüzde PKK'de somutlaşarak doruğa ulaştığını bir kez daha ispatlıyorlar ARGK savaşçıları.

—Kahrolsun Teslimiyet!
—Yaşasın Direniş!

Upsala'dan bir yurtsever

Filistin Ayaklanması (İntifada) 1. Yılını Doldurdu

İsrail işgaline karşı, Gazze ve Batı Şeria'da başlayan Filistin ayaklanması 1. yılını doldurdu. Geçtiğimiz yıl bu ayda Filistinliler İsrail işgaline karşı İntifada (ayaklanma) başlattılar. Günümüze kadar aralıksız olarak devam eden Filistin ayaklanması, daha da şiddetlenme eğilimi göstermektedir.

Şimdiye kadar, Filistin ayaklanmasında, İsrail askerleri tarafından katledilen Filistinlilerin sayısı 350'ye ulaştı. Bu ayaklanma esnasında Filistinliler binlerce de yaralı verdiler. İsrail askerlerinin uyguladığı tüm vahşete; sokağa çıkma yasağı uygulama, sürgün vs. tedbirlerine rağmen, ayaklanmanın önü kesilmedi. Her gün daha çok kişi ayaklanmaya katıldı.

Ayaklanmanın 1. yılını doldurması vesilesiyle Batı Şeria ve Gazze'de genel grev ilan edildi. Greve 650 bin Filistinli katıldı. Eylemin daha geniş boyutlara ulaşmasından korkan İsrail yönetimi, Gazze ve Batı Şeria bölgelerinde sokağa çıkma yasağı ilan etti.

İşgal altındaki topraklarda bu gelişmeler olurken, aynı günlerde FKÖ ve yeni kurulan Filistin Geçici Hükümeti'nin başkanı Yaser Arafat, BM'de konuşma yapmaya hazırlanıyordu. Yaser Arafat, konuşmasını 13 Aralık günkü BM oturumunda yaptı. BM, Yaser Arafat'ı Filistin sorununun tartışıldığı toplantıya davet etmiş, ancak ABD vize vermeyince, Yaser Arafat'ın genel kurul toplantısına katılması imkansızlaşmıştı. Bu durum üzerine, BM-Güvenlik Konseyi üyesi ülkelerin verdiği bir önerge ile BM toplantısı, New York'tan Cenevre'ye kaldırıldı. Böylece Arafat'ın da toplantıya katılıp konuşma yapmasına olanak yaratıldı. Arafat da Cenevre'deki toplantıya katılarak, 13 Aralık'ta bir konuşma yaptı.

BM toplantısına katılmadan önce, Yaser Arafat, Amerikalı Yahudilerle, İsveç'te Başbakan İngvar Karlsson'un aracılık yaptığı bir görüşme gerçekleştirdi. Arafat, bu görüşmede de İsrail'i tanıyacaklarını ifade etti. Başlangıçta gizli tutulan bu toplantı daha sonra basına da yansıtıldı. Amerikalı Yahudiler de yaptıkları açıklamalarda, Filistinliler ile Yahudilerin birlikte yaşayabileceklerini belirttiler.

Arafat Cenevre toplantısında yaptığı konuşmalarda bir ay öncesinde Filistin Ulusal Meclisinin aldığı kararları biraz daha açarak tekrar etti. Arafat'ın konuşmasında bazı hususları daha net vurgulanması beklenirken, bunu yapmadı.

Arafat'ın yaptığı açıklamalarda yeni hususlar olmamaklabirlikte, önem taşıyan açıklamalar da vardı. Arafat'ın İsrail'i tanıdığını açıklaması, 242 ve 313 sayılı BM kararını kabul ettiğini belirtmesinin yanısıra, her türlü şiddeti reddettiklerini açıklaması da önem taşıyan bir husustu. Arafat, bu noktayı belirtirken, bazı noktaları ise özenle vurgulamaya çalıştı. Örneğin, "Her türlü şiddeti reddediyorum" derken, ulusal mücadelelerin şiddet sayılmayacağını belirtip, bağımsızlığını kazanmış ülkelerin salonda bulunan temsilcilerini selamladı. Ardından bütün Ortadoğu'da bir barışın sağlanmasını ve halkların barış içinde yaşamalarını da istedi.

Ayrıca, 15 Kasım'da ilan edilen bağımsız Filistin Devleti'nin sınırlarını da bu konuşmasında Arafat belirledi. Daha önce yapılan bazı açıklamalarda da belli bölgelerin adı geçiyordu. Bu son açıklamalarla birlikte, sınırlar kesinlik kazandı. Gazze, Batı Şeria ve Kudüs'ü içerisine alan bir Filistin devleti kurulmak isteniyor. En son olarak da Arafat, Filistin sorununun çözümü için bir Ortadoğu konferansının toplanması çağrısını yaptı.

1975 yılında İsrail'e verdiği bir taahhüde göre; FKÖ, İsrail'i tanımaz, 242 sayılı BM kararını kabul etmez ve tedhişi reddetmezse ABD hiçbir şekilde direkt FKÖ ile görüşmeyecek. Yaser Arafat 13 Aralık'ta Cenevre'de yaptığı konuşma ile, bu istekleri de yerine getirdi. Bu durum karşısında ABD'nin İsrail'e verdiği taahhütleri yerine getirmiş olarak, FKÖ ile görüşmelere başlayıp başlamayacağı tartışılıyor siyasi çevrelerde.

Son gelişmelerle birlikte Filistin sorununun çözümü konusunda yapılan girişimler yeni boyut kazandı. Arafat'ın ABD ile açık görüşmelere başlamak için yeni girişimlere başvurduğu gözlenmektedir. Ortadoğu barış konferansının toplanması, FKÖ'nün de buna bir taraf olarak katılması ve temsil hakkının olması bu görüşmeler sürecinde ortaya çıkabilecek yeni bir gelişme olabilir. Filistin sorununun bu aşamada Filistin halkının lehinde bir çözüme vardırılıp vardırılamayacağı, bu gelişmeler sürecinde belirlenecektir. Arafat teslimiyetçiliği egemen olur ve emperyalistlerle pazarlık masasına oturup, bazı sonuçlara ulaşırsa, olumsuz sonuçlara da yol açacaktır.

Filistin tarafında bu gelişmeler olurken, İsrail tarafında da bu girişimlere karşı sert tepkiler geliyor. Gerçi Yahudiler'in bir kısmı da uzlaşmadan yana. Gerici siyonist kesim ise, aynı saldırganlığını devam ettiriyor. Arafat'ın barış çağrısı yapmasından birkaç gün önce, İsrail jetleri, helikopterleri ve komandoları Beyrut'un güneyinde bulunan Nahme kasabasına saldırdılar. Buradaki Filistin ve Lübnan radikal güçlerine ait mevzileri uçak, top ve komando atışları ile dövmeye başlayan İsrail, bu saldırıda ağır kayıp verdi.

Baskının askeri yanından çok, zamanlaması önem taşıyor. Saldırı Arafat'ın Cenevre'de konuşma yapmasından birkaç gün önceye ve İntifada'nın yıldönümüne denk getirildi. Aslında bu saldırı ile Filistinli güçler tehdit edilerek, halka gözdağı verilmek istendi. Böylece İsrail'in tavrının ne olacağının da gösterilmesi isteniyor.

Diğer yandan, seçimlerin üzerinden uzun bir zaman geçmesine rağmen, İsrail'de henüz hükümet kurulmuş değil. İki büyük parti olan İşçi Partisi ve Likud'un tek başına çoğunluk sağlayamamaları ve ortak bir koalisyonda da anlaşamamaları hükümet bunalımına yol açıyor. Bu da, İsrail'deki istikrarın daha da bozulmasına ve İsrail'in önemli oranda güç kaybetmesine yol açıyor.

İnsan Hakları Evrensel Bildirisinin Yayınlanmasının 40. Yılı

İnsan Hakları Evrensel Bildirisi 10 Aralık 1948'de Paris'te Chaillot Sarayında imzalanmış ve yürürlüğe girmişti. İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin yürürlüğe girmesinin üzerinden 40 yıl geçti. Bu 40 yıllık sürede, İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin başına neler getirildiğini ve bugün insan haklarına en kötü bir şekilde kastedenlerin nasıl insan hakları savunucuları olarak ortaya çıktıklarını, bildirinin yayınlanmasının 40. yılı vesilesi ile, kısaca yazmak istiyoruz.

Dünyanın birçok ülkesinin imzaladıkları ve kabul ettikleri İnsan Hakları Evrensel Bildirisi, uluslararası alanda meydana gelen insan haklarını çiğnemeye yönelik saldırıların önüne geçmeyi temel amaç ediniyor. Fakat bizzat bu bildiriye imza atanların çoğunluğu bu ilkeleri zedeleyen tutumlar içerisindedirler. Bildirinin altında imzası bulunan ve kendi ülkelerinde insan haklarını ciddi bir şekilde ihlal eden ve hatta hiçe sayan yönetimler, insan hakları adına en ciddi tehdidi de insanlığa yöneltmektedirler.

Bugün faşist Türk rejimi bunun en belirgin örneğidir. İnsan Hakları Bildirisi'ne ve Helsinki Nihai Senedi'ne (Sözleşmesi'ne) imza koymuş olan Türk sömürgeciliği, 1980'lerden sonra kopkoyu bir faşizm altında Türkiye ve Kürdistan halklarına en vahşi yöntemleri uygulayarak insan haklarını katbekat fazlası ile ayaklar altına almaya başladı. Böylesi bir karakteri olan faşist rejim, bugün insan hakları adına en sahtekar tutumlara giriyor. Benzer daha birçok yönetimin varlığından sözedebiliriz.

Emperyalizm ise, bu konudaki utanmazlığını daha sınırsız bir çerçeveye vardırmıştır. İnsan hakları denilince emperyalistlerin anladıkları, kendilerine her türlü sömürü ve soygunu yapma hakkının tanınmasıdır. ABD, F. Almanya, İngiltere, Fransa gibi emperyalist devletler kendilerinde gördükleri bu haklarını sosyalizmin iç işlerine karışmaya kadar da vardırdılar.

Uluslararası Af Örgütü, Helsinki Gözlem Grubu ve İnsan Hakları Mahkemesi gibi kuruluşların raporlarında işkencelerin ve işkencelerde ölüm olaylarının devam ettiği açıklanan ve belgelenen bir faşist rejimin başını, yine bu emperyalist devletler kendi ülkelerinde konuk ettiler. Evren'in Almanya, Özal'ın Fransa ve ABD gezilerinin İnsan Hakları Beyannamesinin 40. yılında gerçekleşmesi ve sözde insan haklarına saygı duydukların iddia eden bu emperyalist rejimler tarafından konuk edilmeleri, bu yönetimlerin ikiyüzlülüklerini de ortaya koymaktadır.

İnsan Hakları Bildirisi'nin 40. yılı Paris Chaillot Sarayında düzenlenen ve Fransa Cumhurbaşkanı Mitterand ile Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Javier Perez de Cuellar'ın da katıldığı bir toplantı ile kutlandı. Bu kutlamaya, Fransız Cumhurbaşkanı'nın davetlisi olarak SSCB rejim karşıtı Andrey Sakharov ile Polonya Dayanışma Sendikası lideri ve rejim karşıtı Lech Walesa da katıldı. Fransa Cumhurbaşkanı bundan kısa bir süre önce de faşist rejimin başı Özal ile görüşmüştü.

SSCB'de ve Polonya'da insan hakları ihlallerinden bahseden Fransız Cumhurbaşkanı, faşist Türk rejiminin Kürdistan halkı üzerinde gerçekleştirdiği katliamlara ve Türk halkı üzerindeki işkence uygulamalarına hiç değinmedi bile. Bu gerçek bile, emperyalistlerin İnsan Hakları Bildirisi'ne koydukları imzaya ne kadar bağlı kaldıklarına bir örnektir.

40. yılı kutlanan İnsan Hakları Bildirisi'nin yayınlanması ardından geçen sürede, emperyalizmin insan hakları adına, insanlığın en soylu değerlerine kastettiği bir kez daha ortaya çıktı. Dünyamızda insan haklarının gerçekte hakim olması ise, sosyalizmin gelişmesine ve dünyamıza hakim olmasına bağlıdır.

Ermenistan'da Deprem

50 bini aşkın insan öldü, yüzbinlercesi yaralandı. Leninakan ve Kirovakan kentlerinin büyük kısmı, Spitak kasabasının ise tamamı depremde yıkıldı.

Aralık ayı başında Ermenistan'ın Leninakan, Kirovakan ve Spitak şehirlerini yerle bir eden bir deprem meydana geldi. Deprem Kars yöresinde de etkisini gösterdi.

Ermenistan'ın Spitak kasabasının tamamı, Kirovakan ve Leninakan kentlerinin ise büyük bir kısmı depremde yok oldu. Depremde can kaybı 50 bini aştı. Yüzbinlerce de yaralı var. 500 bin kişinin de evsiz kaldığı bildiriliyor. Kars'ta ise bir köyün evleri yıkıldı ve 4 kişi öldü.

Ermenistan'da meydana gelen deprem Sovyetler Birliği'nde yeni bir tartışmayı da gündeme getirdi. Yerel yöneticilerin depreme karşı dayanıklı ev yapmamaları ve önceden tedbir almamaları eleştirildi. 4-5 yıl önce yaptırılan evlerin adeta iskambil kağıdı gibi yıkılmış olması, bu eleştirilere kaynak oldu.

Pravda ve İzvestiya gazeteleri bu konu üzerine geniş eleştiri makaleleri yazarak, kötü yönetimi eleştirdiler. Depremden sonra yürütülen çalışmalara da değinen her iki gazete çalışmaların karmaşıklık içinde yürütüldüğünü belirtiyor. Bu eksikliklere rağmen, kurtarma çalışmalarının büyük bir fedakarlık içerisinde yürütüldüğünü de ayrı gazeteler yazıyor. İlk kurtarma çalışmasına katılan elemanlar ile askerlerin 36 saat boyu uyumadan ve yemek yemeden çalıştıkları haberi de aynı gazetelerde yer alıyor.

Metelokên Kurdî

Bizanibe bi gilîyan, lê welat şêrîne ji hemuyan!

Kültürün çiçeklendiği alanlardan olan cezaevlerinden elimize çok sayıda şiir ve resim ulaşıyor. 66. sayımızda, zaman zaman kültür sayfamızı savaş esiri yoldaşlarımıza ayıracağımızı belirtmiştik. Bu kararımızın bir gereği olarak, bu sayımızda da Bayrampaşa Cezaevinde tutuklu Mehmet Karakuş yoldaşımızın şiirlerine yer veriyoruz.

GÜNEŞLİ GÜNLERE DAİR

"Ey şafak duyuyor musun
senin için çarpan yürekleri"
Bir çiçek filizlenir herbir yürekte
yürekten yüreğe giden
yol olur sonra
hain pusular kurulur yollar üstüne
solar bir çiçek
bir yürek
Yeni baştan filizlenir ölümlerde
bin çiçek
ve bin yürek
ta ki zulüm törpüleninceye
ta ki zorba alaşağı edilinceye
ta ki güneşli günler gelinceye
değin
sürer sınıf mücadelesi
tüm devingenliğiyle

MAVİŞ GÖZLÜM

Maviş gözlüm
sen
düşe kalka yürümeyi
yanarak ateşi
acıyı
susuzlukla suyu
acıkarak sütü ekmeği
nasıl öğrendiysen
Biz de
işkencenin çarklarından geçerek
yenile yenile yenmesini
savaşmasını
yıkıp yapmayı
eskiyi bozup, yeniyi kurmayı
öyle öğreneceğiz
maviş gözlüm

NASIL?

I

Yüreğinde nasıl çarpar
dörde bölünmüş
yüreklerin heyecanı?
Gözlerinde nasıl yansır
yıldız parlaklığında newroz ateşi?
Ellerinde nasıl işlenir
üçbin yıllık direncin örgüsü?
Bilincinde nasıl yeşerir
karanfil kızıllığında
bağımsızlık kavgası?

II

Ey şair!
Bırak ahkam kesmeyi de
gel otur yanıma
aksın yüreğin yüreğime.
Bilirim!
Sen ve ben bütünden
parçalanz yalnızca.
Zulmün cenderesinde olsak da
bilincimiz aynı erekle devinir
hiç durmaksızın.

DESTANIMIZ

Kan ile yoğrulmuş
diriliş destanımız
genç namuslu ellerde
işlenecek hep
dize dize, dörtlük dörtlük
güneşli ipliklerle tarihe
Ve
tarihimize işlenen
güneş iplikten destanımız
şehitlerimizin kızıl kanından
alır rengini.

BİLMEK

Gökyüzü
ve güneşi
paramparça
bölen
tel
örgünün
ardından
görmek
nasıl
bir
duygu
biliyor musun?
Ya
dönen
çarka
dişli
olmamak
için
ülkeyi
bir baştan
bir başa
zaptetmenin
bedelini?
Ya da
gencecik
fidanların
bir
sevgili
gibi
ölümü
kucaklamasını?
Bilmek
dostum
her
ufkun
kızıllığında
batanı
ve
her
alaşafakta
doğmakta
olanı?

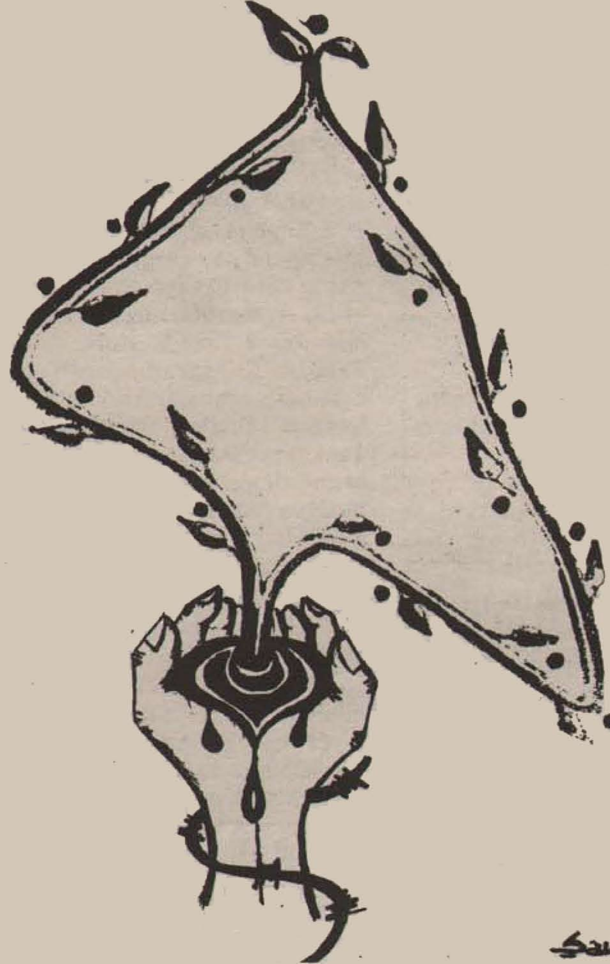
ÇAND • PÎŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

ÜLKEM

Tarihten çağımıza yansıyan
Bir ezgidir devinginliğin
Doğurgan bir anasın diye
Zulüm eksik olmadı hiç
üzerinde
ülkem.
Ve ansızın bastırdı zulüm
Bir sonbahar günü ülkemi
Yine evlat kanıyla sulandı
ülke toprağı
Oğullar, kızlar verdi analar yine
Zulmün postalları altındaki
ülkeye
sana armağan ... ülkem.

Ve direndi işçi partisi zindanlarda
Ne Nazi kampı, ne de
Saygon zindanı
gördü böyle direnişi
Öyle bir direnişti ki O;
ölüm orucu
Ve tiner-boya-naylon kompleksiyle
yanarken hücreler
"Teslimiyet ihanete,
direniş zafere götürür"
haykırışlarıyla yankılandı
Zulmün duvarlarında
ve dört bir yanında ülkem...

BİR GÜN MUTLAKA

Bir gün mutlaka
alaşafağında ülkemin
rengini kanımızdan alan
kızıl bir güneş doğacak

Bir gün mutlaka
zorba ve zulüm
mücadelemizin rüzgarında
solan yaprak örneği
savrulup gidecektir

Bir gün mutlaka
emeğimizle yükselen
sömürüyü ve savaşı yadsıyan
bir dünya kuracağız yeni baştan

GÜLÜMÜZ

Boy
veriyor
gülümüz
kan
ile
sulanmış
tırnak
ile
kazınmış
topraklarda

Umut
oluyor
gülümüz
yüzyıllar
boyu
direnişi
zulmü
sömürüyü
iliklerinde
yaşamış
halkına
ve
dörde
bölünmüş
ülkeye

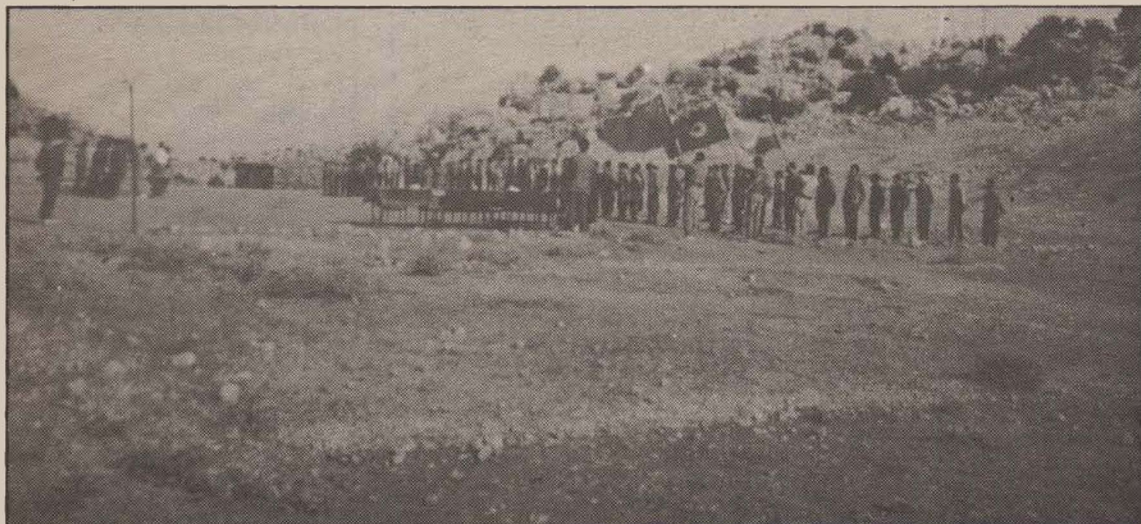
Kök
salıp
dallanmaya
gebe
iken
daha
bir
yandan
kış
ve
bir
yandan
sahte
bahar
soldurmak
istiyor
gülümüzü

Ve
gülümüz
ayrı
ayrı
dillerde
hep
aynı
mikrobu
kusan
kış
ile
sahte
baharı
bozguna
uğratan
ağustos
güneşinin
sıcaklığında
ve
daha da
uğratacağından
başka

Ve
sürer
gider
bu
kavga
dört
parçanın
tek
vücut
olduğu
ülkede
iktidar
oluncaya dek
gülümüz

ŞERÊ LI KURDISTANÊ DIJWARTIR BÛ

Yekîtiyên ARGK yanzdeh saliya têkoşîna Partiya me bi livbaziyeka serbilind silav kirin

Destpêk di rûpela dawî de

serbaz jî ji ber sarmayê mirine û gelek serbaz jî di nav berfê û li çiyan hundabûne. Pêşmergeyan lêdaneka gelek mezin, bi vê nolê, li dijmin xistin. Herçuqasî dora metreyekê berf li erdê heye jî û hoyên demsalê gelek zehmet in, çi hundabûn ji pêşmergeyan nebûne û tev xwe paş ve kişandine. Di rojnameyên mêtingeran de, hatibû nivîsandin ku 10 pêşmerge jî mirine. Lê berpisiyarên mêtingeran bi xwe jî daxuyankirin, ku ev nûçe ne rast e.

Li nêzîkî gundê "Boyunkaya" navçeya Şirnexê bajarê Sêrtê ev livbazî biserket û weke me gotî lêdanên mezin li dijmin ketin. Lewma niha mêtinger bi kûrî ketine nava tirsê de. Waliyê mêtinger Hayrî Kozakçioxlu û Serleşkerê Kolordiya Taybetî Korgeneral Hulusî Sayin, piştî ku agahî girtin pê ve, bi lez û bez çûn Şirnexê û rewşê ji ber çavan derbaskirin. Dû re ji bo birêvebirina operasyonan, Hulusî Sayin bi xwe, serê operasyonan bi destê xwe ve anî. Hayrî Kozakçioxlu jî, ji ber daxwazeka bi lez, tevlî waliyê bajarê Sertê çû Ankara.

Livbazî, li bal saziyên leşkerî û polîtîkî yên Komara Tirk, posîdeyên mezin derxist holê. Di bin serokatiya Serekwezîr Turgut Ozal, civîneka bi lez tevlî Serekê gelemperiya leşkerî Necîp Torumtay, Wezîrê Parastina Neteweyî Ercan Vurulhan û tevlî Serleşkerên Hêzên Beriyê, Asmanî û Deryayî û herweha tevlî Endamên Encûmana Leşkerî ya Bilind, çêbû. Di civînê de tev guhdariya waliyê mêtinger Hayrî Kozakçioxlu kirin. Li ser tedbîran axifîn.

Piştî ku şerê pêşemîn pêkhatî, ji bajarên Sêrt û Îlîohê hêzên têkûziyê yên leşkerî şiyandin Çiyayê Cudî. Ji bajarên Ararart û Erzeromê komandoyên berfê anîn êrdimê. Yekîtiyên leşkerî, hêzên taybetî û komandoyên berfê bi hev re operasyonan birêvedibin û kêli bi kêlî operasyonan berfirehtir dikin. Balafir jî rakirine êrîşê û qad buye qadekî cengê ya seranser.

Derdorên operasyonan dem bi dem gelek dihên firehkirin. Li kêleka Çiyayên Cudî, Gabar û Herekolê, li êrdimên Yekmal, Taşdelen, Otabax, Baxlica, Qilaban, Înceler, Gûlyan, Işikvêren, Ortasu, Simaktepe û Çiyayê Dûxûn jî operasyon berdewam dikin. Bi top û rokêtan direşînin ser banê Çiyayê Cudî. Gava bi operasyonên xalekî her der dihên sehkirin, firokên cengê jî xebata bombebarandinê birêvedibin.

Di dema şerê li Çiyayê Cudî de, ku bêhtirî rojekê doma, mêtinger lêdanên mezin girtin û binkeftî bûn. Ji ber hêrsa vê rastiyê, hemû hêzên xwe û derfetên xwe yên leşkerî tevgerandin. Dixwazin bigihin encamekê. Di bin hoyên zivistanê yên zehmet de, lêdanekê li hêzên ARGK bixin.

Weke nûçeyen digihin me, li kêleka Çiyayê Cudî, li Çiyayê Herekolê jî şer didome. Roja 11'ê Kanûnê, di navbera hêzên mêtinger û pêşmergeyên ARGK de, li dora Çiyayê Herekolê li êrdimên Nevala Kuzol, Çiyayê Namazxak, gundê Kumçati û navçeya Gûneycam, li çar deran, çar caran şer derket. Serbazek hat kuştin, "ûstegmen"ek û serbazek jî birîndar ketin. Şer hîn berdewam dikin û heya niha ji hêzên ARGK çi hundabûn nebûne.

LIVBAZIYÊN ARGK LI KURDISTANÊ ZÊDETIR DIBIN

Kêliya ku li Çiyayê Cudî şerê li hemberê dijminan berdewam dike, li gelek êrdimên Kurdistanê yên din de jî livbaziyên ARGK didomin. Li kêleka livbaziyên li dijî polîtîkayên asîmîlasyonê yên mêtingeran û saziyên sîxur û gîlîkaran, livbaziyên bo rêkxistinkirina girsên gel û pêkanîna zagona leşkeriyê bo Kurdistanê, bi lez pêş ve diçin. Di meha Kanûnê de, bi van armancan gelek livbazî pêkhatine. Ev ên jêr, heya niha gihane rojnameya me:

Pêşmergeyên ARGK êrîşek birin ser gundê Balan (Yûcekoy) navçeya Gercewsê bajarê Mêrdînê. Mamhostoyê gund ê sîxur Sezgîn Yolcu, ku dibû hacetê polîtîkaya mêtingeran û sîxurî dikir, bi mirinê hat cezakirin, Dû re, civîneka agahdariyê digel gundiyan hat çêkirin. Pêşmerge tevlî bangîna dîrûşman xwe paşê, ji gund dûrxistin.

Li zivinga Gomû gundê Yenîdoxan navçeya Aralik bajarê Serhedê (Qers), êrîşekî pêşmergeyan çêbû. Mamhostayê gund hate girtin, ji wî hat xwestin ku nebe hacetê polîtîka asîmîlasyonê ya mêtingeran û dû re dîsa hat berdan. Paşê diyarbû, ku mamhosta dibistan girtiyê û dev ji xebata xwe berdaye. Herweha, di nav xortên gund de, xebatên bangşiya rizgariya neteweyî û zanekirinê hatin birêvebirin û ev xebat jî berhemên xwe dan.

Li gundê Kûllûk navçeya Ixdirê jî, xebatên zanakirin û hişyarkirinê berdewam dikin. Keyê gund, ku hevxebatkariya mêtingeran dike, hat tehdîtkirin.

Li zivinga Asmacik gundê Meşeîçî navçeya Şirnexê, gerillayên ARGK civîneka bangeşiyê tevlî gundiyan çêkirin. Piştî ku rewş û xebatên ARGK hatin ronahîkirin pê ve, 3 kes ji şêniyê gund, xwe tevlî pêşmergeyan kirin.

Xebatên livbaziyên çekdarî û bangeşiya konevanî yên yekîtiyên ARGK bilî hoyên zivistanê yên zehmet û dijwar û bilî êrîşên hêzên artêşa mêtingeran li Kurdistanê, bi çalakî berdewam dikin. Gelê me, bi arîkariya hêzên me yên çekdarî, bawerî û hêviya wan, roj bi roj bêhtir hişyar dibe û cihê xwe di nav refên rizgariya neteweyî de digire.

Rastiyên ku di livbaziya Cudî de hatin zimên ji bo sala 1989'an soza serfîraziyê ne

Lêdana ku gerîllayên ARGK li Çiyayê Cudî li dewleta Tirk a mêtingera faşîst xistin, ne tenê fîraziyek wusaye, ku di pirsa leşkerî de bi destê me ve ketiye. Dem û hoyên livbaziyê, datînin holê, ku ev fîrazî bêhtir ji lêşkerî, serkeftineka konevaniye.

Livbazî, di destpêka yanzdeh saliya Partiya me de, pêkhat. Lewma xwediyê naverokeka mezin û pîroz e. Bi me dide xuyakirin, ku şerê me yê rizgariya neteweyî, di yanzdeh saliya têkoşînê de, wê bi çi giyanê û terzê lêxistinê, pêş ve here. Ev giyan û terzê lêxistinê, ku di bin hemû hoyan de, li her derê û di hemû deman de pêşvedikeve, datîne holê, ku şerê li dijî dijmin wê berdewam bike, însiyatîf û serdestiya şer her wê li bal ARGK be, ev şer nikare bê rawestandin û wê serfîraziyê mîsagor bike. Mirov kin bêje, tenê bi vê giyanê û terzê lêxistinê, şer ji bo me dikare biserkeve.

Livbaziya Çiyayê Cudî, datîne holê, ku di yanzdeh saliya têkoşînê de, şerê me yê rizgariya neteweyî wê balatir bibe û di vê pirsê de çi guman li pêşiya me neman e. Mizgînî dide me, ku li hemû êrdimên Kurdistanê lêdanên mezin ên refbiref wê li dijmin bikevin û heya ku mêtinger ji Kurdistanê neyin rakişandin û xakên Kurdistaneka aza bi destê gelê me ve nekeve, ev liva bi biryar jî wê bidome. Lewma em dibêjin, soz û peymana serfîraziyê carek jî bi vê livbaziyê, qulibîn rastiyê û pêkhatin.

Di demekê de, ku mêtinger bikaranînên xwe yên şerê taybetî gihandine koçberên bilindtir, bi leşkerên xwe hemû êrdimên Kurdistanê dîsa dagîrkirine, pêşveçûnên rizgariya neteweyî bi serhişkî vedişêrin, bawer dikin ku însiyatîfa li Kurdistanê ketiye destê wan, hemû şêweyên provokasyon û komployan birêvedibin, piştgirtên xwe yên navnetewan bi van pêşketinan qayil kirine û ji ber hoyên zivistanê digotin dema livbaziyan hatiye girtin, livbaziya Cudî mîna mêkutekê di serê wan de peqî. Belê... mêkutek wusa daket, ku hema bi yekcarê hemû kes û saziyên mêtingeran xiste nava tirs û xofê. Mêtinger wusa baweriya xwe bi xewna derewîn anîbûn, ku niha nekaribin bawer bikin, PKK lêdanek hevqas dijwar li wan xistiye. Lewma jî gêjbûne û nizanin çi û çawa bikin! Sernivîsarên rojnameyan jî vê rastiyê dihênin zimên. Sernivîsarekî rojnameya "Hûrriyet" roja 21'ê Kanûnê vê dibêje: "*... Pirsa di serê her kesekî de ev e: Çawa buye, ku PKK... livbaziyeka hevqas bi posîde birêvexistiye?*" Lê rastî ew bi xwe jî xweş dizane, ku livbaziyên PKK û şaxê leşkeriya wê ARGK, çi caran ranewestiyane. Mêtinger vê rastiyê baş dizanin, lê hema dixwazin, baweriya xwe bi hinde xewnên vala xweş bikin, daku bikaribin êşa xwe hindekî kêmtir bikin. Belê livbaziya Cudî, van xewnan tarûmar kir, çavên kor gihan ronahiyê û rastiyan bi kotekê di mejiyan de çinand.

Livbaziya Çiyayê Cudî, serdestî û çalakiya hîma leşkerî ya hêzên ARGK, viyana wan a ji pola dihêne zimên. Di bin hoyên zivistanê yên zehmet de, ku bêhtirî metreyekê berf heye, di nav teht û girên asê de lêdaneka wusa li dijmin xistin, dibe delîlê serdestiyekê. Şerekî wusa, yê li dijî hêzên dijmin ên leşkerî, balafir, tang, top û rokêtan, dibe dêlîlê koçbera hîma hêzên ARGK. Dibe remza şer û biserkeftinê.

Livbaziya Cudî, herweha hemû derewên mêtingeran jî rizî kir, ku di rojnameyên xwe de digotin, hêzên PKK hatine tunekirin, PKK arîkariya gel nema dikare bigire ûhw. Tu hêzê, ku arîkariya gel negire, xwe bi gel re nekiribe yek, nikare di bin hoyên heyin de, livbaziyeka halo biserbixe. Nikare vê wêrînê û hîma parastina xwe birêvebixe. Çawa ku ji me re pir eşkereye, masî nikare bê av bije, wusa jî gerîlla nikarin bê gel bijin. Belê tenê bi hevkarî û arîkariya gel, pêşmergeyên ARGK wusa jehatî ne û bi wêrin li dijmin dixin.

Hêza ku rizî buye û hatiye rabirîn, Komara Tirk a mêtinger bi xwe ye. Bi vê livbaziyê, ev rastî dîsa xweş hat dîtin. Komara Tirk hevqas tengezar û sist e, ku posîdeyên vê livbaziyê xwe ji Ankara derxistin; Ankara bi xwe lerizî. Hemû berpirsiyarên vê dewletê yên leşkerî û sivîl rabûn alarmê. Civîn li ser vicînê çêkirin. Bi vî awahî ji xwe re li çare û azînan geriyan. Ji wan re jî diyar bû, ku Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan, nikare bê tunekirin. Necar man, ku hevalbendên xwe jî ronahî bikin, daku ew jî bên hewarê. Piştgir û hevalbendên wan ên çêtirîn jî, gilî û gazinên xwe kirin, ji ber ku ew rastiyan vedişêrin. Rojnamevanekî "Cumhuriyet" roja 8'ê Kanûnê wusa dinivîse: "... Hêzên kêrîkar, bi şêweyeka perîyodîk, carnan livbaziyên xwe kêm dikin, carnan zêde dikin û dilezînin. Helbet hinde sedemên vê grafîkê hene. Lê gava livbazî kêm dibin, dewlet dibêje ku kêrîkar hatine melisandin.

"Li belê bilî hemû xebatên dewletê, direjkirina girêdana awerta û danûstandinên di meclîsê de, êrîş, kemîn berdewam dikin, serbaz û sivîl dihên kuştin..."

Pêwistiyeka livbaziya Cudî ya mezin jî ev ve, ku di meha dawî ya sala 1988'ê de birêvketiye. Lewma bû, soza dawî ya sala 1988'ê. Dijmin digot, di sala 1988'ê de em wê biserkevin û PKK tunebikin. Lê rastiyan li ber çavan şanî dikin, ku di sala 1988'ê de jî PKK biserket, Komara Tirk a mêtinger jî binkeftî bû. Livbaziya Cudî, bû mohra vê rastiyê û vê rastiyê têkûz kir. Sala 1988'ê bi serfîraziyek mezin, di xaneya PKK de hat nivîsandin. Livbaziya Cudî, ji aliyekê gotina dawî ya sala 1988'ê pêşkêş kir, ji aliyê din jî gotina yekemîn a sala 1989'ê birêvexist. Gotina dawî ya sala kevin, bû gotina serfîraziyê ji bo sala nuh. Û ji niha ve dawiya sala nuh jî, mizgînî dide me.

Belê lêdana ku li Cudî li dijmin ket, bû destpêkek ji bo domaneka nuh. Ev serkeftin, mizgîniyeke ji bo serkeftinên li pêşiya me de. Di sala yanzdehan a têkoşînê de, dijmin bêhtir wê ber bi hilweşandinê ve here û ala me li ser xaka welatê me, di reya serxwebûn û azadiyê de, wê pêl bi pêl bi delalî xwe bihejîne.

DEH SALIYA DAMEZIRANDINA PKK DI AKADEMIYA MAHSUM KORKMAZ DE BI ŞAHÎ HAT PÎROZKIRIN

Destpêk di rûpela dawî de

saliya têkoşîna Partiya me, nêzîkbûna roja serfiraziyê, mîsagorbûna hatina gelê me, rêça ronak a komûnîstê mezin serok APO, gihabûna gelê me nav refên ERNK û ARGK, giyana kadroyên şer a ji pola, xeta Partiya me ya proletar li dijî oportonîzm û hilweşanakariya çep û rast, azînên cenga taybetî yên mêtingerên Tirk, şerê me yê gerîlla û pêşveçûna vî şerî, tirsa paşverûtiya xweyîcih û emperyalîzmê, xebatên bêbextî û provokasyonê yên li dijî serokê me, komplo û provokasyonên li Ewrupa, dawîbûna şerê di nav Îran û Iraqê de, êrîşa Saddamê dîktator, xwesipariya PDK-I û pêwendiyên wê bi Tirkiyê re û di dawiyê de li ser terzê lêdana PKK. Paşê bang li hemû têkoşeran kir, ku jidayîtir xwe bidin şer. Axafa wî, bi dîrûşmên nola; "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!", "Bijî serok APO!" dawî bû.

Pîrozkirin, bi jêhatîbûnên pêşmergeyî û hawîrkanên curecure, berdewam kir. Gerîlla tev, ji çemberên agirî, benê çiya, tûnel û têlên stirî, bi çalakî derbas bûn. Bersiva xwe bi lêxistina çepikan û dîrûşma, "Bijî ARGK!" girtin.

Piştî nîvrojê, gelek welatperwer ji derdorê, hatin cihê pîroziyê. Tevlî wan, şadîmaniyên govendî, mûzîkî û şanoyî hatin birêvexistin. Bernameya pîroziyê, dora êvarî bi govenda Koma Serkeftin, digel kilama "Apo hate Hîlwanê" û têkilbûna hemû beşdaran dawî bû. Lê şagirtên Akademiyê, bi giyana bêriya welat û daxwaza têkoşînê, şadîmaniya xwe berdewam kirin û heya derengê şevê govend ranewestandin.

Roja 27'ê Mijdarê jî, li bajarê Barlîas-Libnanê, Akademiya Mahsum Korkmaz a Leşkerî û koma xebatên li Barlîas, bi hev re şeveka pîroziyê bicihanîn. Komek ji gerîllayên Akademiyê, di destan de çekên otomatîk, dora cihê şevê parast. Bêhtirî 1.000 şoreşger û welatperwer ji Kurdistana Başura-Rojava, Surî û Libnanê hatibûn şadîmaniyê. Beşdar, di destpêkê de, bi dîrûşmên nola; "Bijî PKK!" û "Bijî Serok APO!" ketin eywana şevê.

Axafa şevê bi Kurdî çêbû. Piştî ku silava bîranîna şehîdan qediya, eywan di nav lêxistina çepikan de çingînî da.

Hinde berpirsiyarên rêkxistinên dost jî, hatibûn vexwendî kirin. Koma Serkeftin, bi govenda xwe ya bi das û mêkutan, dilê mêhvanan tijî evîn kir. Piştî govendê û bernameya mûzîkê, helbestên çê hatin xwendin. Koma Peyman a Zarokan, bi sitran û govendên xwe dilê vexwendiyan bi xweşî biraşt. Paşê dîsa Koma Serkeftin, Koma Karker û Koma Kobanî, kilam û sitranên xwe pêşkêş kirin.

Mesaja pîroziyê ya Serok APO hat xwendin. Mesaj bi dîrûşmên nola, "Bijî Serok APO!" dihat têkûzkirin. Bername bi axafa bi zimanê Erebî berdewam kir. Di bira dawiyê de şanoyek, ji hêla şagirtên Akademiyê hat pêşkêş kirin. Naveroka şanoyê, li ser rewşa gelê me yê li Kurdistana Başur û liva PDK-I bû. Şano bersiva xwe bi dîrûşmên weke, "Bijî Serxwebûn!" girt.

Di dawiya şevê de, Koma Serkeftin "Apo hate Hîlwanê" leyist. Gelê me tev û hemû kesên beşdar, rabûn govendê. Mirovên me, eywana şadîmaniyê qulibandin qadeka cejna neteweyî.

Tevlî bangîna "Bijî Partiya Karkarên Kurdistan!", berik ber bi asmanan ve hatin avêtin û mêhvan xwe belav kirin. Şadîmanî bi serkeftinî giha armanca xwe û bû pîroziyeka bi naverok. Dîsa pîroz be, yanzdeh saliya têkoşîna Partiya me PKK!

— Bijî PKK!
— Bijî Serok APO!

Şagirtên Akademiya Mahsum Korkmaz a Leşkerî

Deh saliya damezirandina PKK li welatên Ewrupî bi serbilindî pîroz dibe

Danîmarka/Kopenhaag: Roja 12'ê Mijdarê 1988'ê li serekbajarê Danîmarka, şeveka pîrozkirina demezirandina sersaliya PKK hat dirustkirin. Bêhtirî 1.000 welatperwer, beşdarî şevê bûn.

Bernameya şevê ya dewlemend, ku ji ber yanzdeh saliya PKK, pêşengê gelê Kurdistan, hatibû amadekirin, hemû welatperwerên hatibûn şevê dilovan û dilxweş kir.

Şev, piştî axafên destpêkê yên bi sê zimanan, bi silava ji bo şehîdan berdewam kir. Bi sê zimanan axafên konevanî hatin pêşkêşkirin. "Koma Nûjîn" ji Kopenhaagê, dengbêj û hozanên Hunerkomê û Koma Berxwedan sitranên berxwedanê û şoreşgerî xwendin. Koma govendê ya tevlîhev ji jin-zaro û mêran ji bajarê Kopenhaagê, koma govenda zorokan ji bajarê Gotebourg welatê Swîs û koma govenda jinan a Hunerkomê, leyistokên ji hev çêtir û rindtir pêşkêş kirin.

Pandomîma ku êrîşeka komekî pêşmergan dianî zimên û şanoya ku penahbûna li Kurdistana Başur dianî zimên, bi dilê hemû mêhvanan bûn.

Şev bi kilama "Apo hate Hîlwanê!" dawî bû.

Almanya Rojava/Stuttgart: Şeveka pîrozkirina deh saliya damezirandina PKK, roja 3'ê Kanûnê 1988'ê li bajarê Stuttgartê, bi têkiliya girsên gel ên li pênc êrdimên başura Almanya Rojava, hat çêkirin.

Dora 5.000 hezar kes beşdarî şevê bibûn. Şev, bi silava bîranîna şehîdên şoreşên gêtî û Kurdistanê destpêkir. Piştî ku axafa destpêkê û bername hatin pêşkêşkirin, komeka sitranan a ji 100 kesan, helbestên şoreşvanî xwend. Girsên gel, bi dijwarî û ji dil li çepikan dixistin. Bi zimanên Kurdî, Almanî û Tirkî axafên konevanî li ser deh saliya damezirandina PKK çêbûn. Komên govendê ji bajarê Celle, Stuttgart û başura Almanya Rojava, leyistokên babetî ji gelek êrdimên Kurdistanê dan naskirin. Dûre axafa Sekreterê Gelemperiya Partiya me Abdullah OCALAN a li ser deh saliya damezirandina Partiyê, ji benê vîdeo hat şanîkirin. Tevlî lêxistina çepikan û bangîna dîrûşman, axaf hat guhdarî kirin. Di dawiya axafê de, girsên gel, bi dîrûşmên "Bijî serok APO!" û "Hezar silav ji serokê me APO re!" girêdana xwe, bi serok re anîn zimên.

Birê duwemîn a şadîmaniya pîroziyê, bi mûzîkê destpêkir. Hozan û dengbêj, Xelîl Xemgîn, Tîrêj, Zozan, Zinar û Koma Berxwedan sitranên şoreşgerî û serîhildanê xwendin. Dûre şanoya bi naveroka trajedî, li ser gelê me yê ji Kurdistana Başur, ku li Tirkiyê mişexte û penah buye, hat leyistin.

Hinde hêzên babetî, mesajên xwe yên hevkariyê gihandin şevê. Şev, bi kilama "Apo hate Hîlwanê!" dawî bû.

Daku nekaribe şev bêtin çêkirin, dewleta Almanya Rojava, hinde xebatên rawestandinê birêvebir. Gelek xwediyên eywanan vê rastiyê bi devên xwe gotin û lewma nexwestin eywanên xwe bidin. Lê bilî van hemû xebatan, şeva pîroziyê pêkhat. Ev jî, ji wê re bû nîşaneka din a nuh, ku bi çi awahî dewleta Almanya Rojava nikare têkoşîna me berûpaşvebibe.

Livbaziyên hevkariya bendexanan li Ewrupa dawî bûn

Ji ber ku berxwedana dîliyên şer-endamên PKK û girtiyên şoreşger ên di bendexanên li Tirkiye û Kurdistanê de bi serkeftinî gihan armancên xwe û biserketin, livbaziyên hevkariyê jî yên ku li Ewrupa birêvediketin, gihan armancên xwe û ew jî dawî bûn. Hinde ji livbaziyên hevkariyê yên li Ewrupa di hejmarên rojnameya me yên berê de hatibûn weşandin. Livbaziyên ku li Ewrupa pêkhatine, lê hîn nehatine nasdan, ev ên jêr in:

Avustralya/Sydney: Yekîtiya Kedkarên Tirkiyê li Sydney-Avustralya (STEB), Dilxwazên Av. Dev-Genç, Yekîtiya Kargerên ji Tirkiyê li Sydney (STÎB), Dilxwazên ERNK û Navenda Komkirina Kedkarên ji Tirkiyê li Avustralya (ATETM) xwe gihandin hev û komîteyek di nava xwe de damezirandin. Komîteya hevkariyê, roja 27'ê Mijdarê 1988'ê bi belavokekê da xuyakirin, ku dest bi greveka xwebirçîhiştinê dikin. Komîteya bi navê hevkariya girtiyên polîtîkî û hevkariya gelê Kurd, di daxuyaniya xwe de, da zanîn, ku ji bo hevkariya berxwedanên di zindanên Tirkiyê û Kurdistanê de û ji bo protestokirina pîkolî û nîriyên li ser gelê Kurd, dest bi greva xwebirçîhiştinê dikin. Komîte bang li hêzên û mirovên demokrat kir, ku alîkariyên xwe bilind bikin. Komîte herweha daxuyankir, ku heya daxwaz neyin bicihanîn, wê grev jî berdewam bike û daxwazên xwe bi heşt bendan, bi saziyên demokrat da naskirin.

Herweha Dilxwazên ERNK li Avustralya û Komîteya hevkariya girtiyên polîtîkî û hevkariya gelê Kurd jî, her yek ji wan, belavokek anîn der û bang li kes û hêzên pêşveçuyî û demokrat kirin, ku pişta xwe bidin berxwedanên di zindanan de.

Almanya Rojava/Nûrnberg: Roja 25'ê Mijdarê, komek ji 29 dilxwazên ERNK, 2 endamên TKP-B û 4 demokratên ji Tirkiyê, avahiya partiya SPD li bajarê Nûrnbergê vegirtin. Berî ku livbazî destpêbike, armanca livbaziyê bi hemû saziyên demokrat hatibû nasdan. Banga piştgiriyê li wan hatibû kirin. 2 rojnameyên êrdimî û xweyîcih, li ser livbaziyê weşandin.

Her di vê rojê de, maseyên agahdariyê hatin vekirin û xebatên agahdariyê û ragihandinê hatin birêvebirin.

Roja 26'ê Mijdarê jî, 60 dilxwazên ERNK, di navenda bajêr de mîtîngek çêkirin û bang li hemû mirovan kirin, ku hevkariya zindanên li Tirkiyê û Kurdistanê bikin. Herweha sê rojan, bi berfirehî belavok hatin belavkirin.

Swêd/Stockholm: Roja 25'ê Mijdarê, 45 dilxwazên ERNK, bi armanca hevkariya berxwedana xwebirçîhiştinê ya di girtîgehên li Tirkiyê û Kurdistanê de, li bajarê Stockholmê livbaziyeka vegirtinê pêkanîn. Livbazî li pêşiya avahiya Komisyona Penahan a Netewên Yekbuyî/Şaxê Swedê çêbû. Armanc, bi gelek saziyan hatin naskirin. Digel berpirsiyarên Komisyona Penahan jî, hevdîtinek hat çêkirin. Piştî ku daxwaza welatperweran hatin bicihanîn pêve, dawî bi livbaziyê jî hat. Livbazî, di radyona Swedê û di birê nûçeyên Tirkî ya radyona Swedê de, hate weşandin.

★

Derewên mêtingerên Tirk zû xwe derxistin ronahiyê

GELÊ ME DI MEQERÊN KOMKIRINÊ DE HATIYE BER KEVIYA MIRINÊ

Destpêk di rûpela dawî de

Mirovên me têhn û birçî hîşt, xwest seriyên wan biçemîne. Xwest wan ji xwe re bike mîlîsên baş ên li dijî Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan.

Hinde nûçeyên piçûk, ku hilimîne rojnameyên mêtingeran, êş û tivanca gelê me datînin pêşiya çavan. Qamên qirkirina spî ya mêtingeran derdixîne ronahiyê. Rojnameya "Mîlliyet" a roja 6'ê Kanûnê wusa nivîsiye: "Jiyana li kampan gelek zehmet e." Ev nivîs aliyekî rewşa mirovên me datîne holê. Li gora vê nûçeyê, eşkere dibe, ku gelê me şerê birçîbûn, sarma û nexweşiyan dike. Mirovên me yên di kampan de, her dibêjin, ku heya niha bêhtirî 200 mindal û kal jiyana xwe hundakirine. Mêtinger, gelek kêm savar û sabûnê didin mirovên me yên di meqeran de. Ev tişt ji bo 15 rojan dihên dayin, lê têra 7 rojan jî nakin. Lê penahên me ji bo vê jî "çareyek" peyda kirine! Wusa dibêjin: "Em, piraniya van tiştan didin mindal û kalan. Lê hevalên me yên ciwan birçî dimînin..."

Penahên me kom bi kom dagirtine kon û xaniyan. Di kon an xaniyên piçûk de, ji 35'an heya 40 kesan dimînin, lê tev hema li ser hev rûdinin an radikevin. Piraniya wan hîn nebûne xwediyên sobeyên agirî. Kesên ku sobeyên wan hebin jî, dar an komirên wan nîne, daku bikaribin xwe germ bikin. Derfetên xweşuştinê ji binî tune ne. Pêwendiyên bi derve re, bi tevayî hatine birrîn. Destura gera wan jî bo çi deverê nîne. Pêwendiyên digel kesên xweyîcih hatine qedexekirin.

Meqer tev qulibîne gundên stratejîk. Dora wan bi sim û têlên stirî hatiye zivirandin. Leşkerên ku di destên wan de çekên otomatîk hene, şev û rojê nobetê digirin. Di nav meqeran de jî, karakol hatine avakirin. Ji bo pêkanîna parastina hundurî jî, polîs hatine bicihkirin. Lê belê gelê me, pêrgalên xwe, bi xwe diverisîne û naxwaze ku ew xwe têkilî wan kêşan û pirsgirekan bikin.

Ji ber posîdeyên çekên kîmyevî û sedemên nola birçîbûn û sarmayê bi sedan kes heya niha mirine. Bi sedan kes jî hêviya xwe ji niha ve hundakirine, û dibêjin ku nema dikarin xwe bigihînin biharê. Serekê kampa li Amedê wusa dibêje: "Ji dema ku em hatin kampê heya niha, 80 kes ji sarmayê û ji ber hîkariyên çekên kîmyevî, mirine. Piraniya kesên dimirin, mindal û jîn in..."

Midurê kampa li bajarê Muşê, dibêje, ku 29 kes li Muşê mirine. Lê rojnamevan derxistin holê, ku bi kêmasî 42 kes jiyana xwe hunda kirine. Herweha 3 kes jî li gorîstana Muşê, hatine binaxkirin.

Ji penahên li bajarê Mêrdînê jî, ku hîn di konan de dijin, heya niha bi kêmasî 70 kes mirine. Mirovên me yên li vir, ji ber sarmayê, kêmasiya xwarinê û nebûna destura gera bi azad gliyên xwe dikin û bi gazin in.

Belê... ew rastiya ku mêtinger nabin dost, bi van nimûnên bi dilsohtin, carek din derdikeve holê û mêkuta xwe li mejiyan dixe. Ew kesên ku pesna "mirovayetiya" mêtingeran didan, ew kesên ku nivîşt li ser rûne mêtingeran dixin, ew kesên ku faşîzma Tirkan a rabirî û pîşange buye li ber cîhanê pak û paqij dikin, hun li ku derê ne? Çima dengê we hat birrîn? Çima hun tiştek nabêjin? Ma gelo we ezmanê xwe yê piçûk di xewnê de daqurtaye? An hun hîn jî bawer nebûne ku dostê we Komara Tirk xwediyê tewanên mezin e? Ma hun rojnameyên mêtingeran naxwînin, çi dinivîsînin? Ma hun diyariyan ji kê dixwazin? Gelo dawa emperyalîzmê wê heya kengê bi we xweş be?

Gelê me di nav kovan û tivanc û jana dil de, hîndibe jiyana xwe. Bilî mirinê gavên xwe çêtir dinase. Xweş dizane ku hêviyên derewîn, demagojî ûhw... çine. Dizane, ku tiştê, ne bi neynûk û diranan hatibe kolandin, kêm teman e. Ev rastî jî roj bi roj, wê reya diçe serxwebûn û azadiya Kurdistanê, bêhtir ronahî dike. Pêşengên, dostên û hêviyên sexte û qelb, ê din nikarin tiştekî bidin gelê me. Gelê me vê yekê dibîne û hêviya xwe seranser bi têkoşîna rizgariya neteweyî ya li bin pêşengiya Partiya me, girêdide. Hêviya xwe bi vê ronahiyê dixemilîne û li benda çirûskên ronak diraweste!...

Ji devên kesên berpirsiyartir rastî hatin eşkere kirin...

HEVXEBATKARIYA EMERÎKA Û TIRKIYE LI DIJÎ PARTIYA ME PKK TUNDE DIBE

Çuqas Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan bilindtir dibe, hevqas jî hevxebatkariya emperyalîzma Emerîka Bakur a digel Komara Tirk, ji bo perçiqandina têkoşîna me, xwe dilezîne û derdorên xwe firehtir dike. Ev hevxebatkarî roj bi roj dihilime rojnameyan û kêlî bi kêlî bêhtir xwe datîne pêşiya çavan. Emperyalîzma Emerîka Bakur, ku ji bo perçiqandina hemû tevgerên cîhanê yên ji bo rizgariya neteweyî û civakî dixebite, niha jî dixwaze Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan bivemirîne, ji ber ku xulamokên wê nikarin vê pêşveçûnê birawestînin. Emerîka Bakur, ku her demê pozê xwe dixe nav pêşveçûnên li Kurdistanê û li Kurdistana Başur jî herî jêhatî buye, niha jî destên xwe dirêjî Kurdistana Bakur dike û dixwaze pêşengê şoreşa Kurdistanê bimelisîne. Ji ber vê yekê jî, navê "terorîzmê" li tevgera PKK dixe û rista pêşemîn ji bo tunekirina PKK dileyize. Li kêleka arîkariyên Emerîka Bakur ji bo Tirkiyê di warên leşkerî, aborî, polîtîkî û dîplomatîkî de, azînên û taktîkên xeniqandina Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan jî dixîze û ji bo vê yekê, hêzên xwe rast û rast dilivîne.

Ev keftûlaftên Emerîka Bakur, ji devê berpirsiyarekî, di vê dema dawiyê de hatin eşkeretir kirin. Endamê balyozxanên Emerîka **Paul Bremer**, ku ji bo perçiqandinê tevgerên neteweyî û civakî dişopîne, ji bo vê yekê karê hevxebatkariyê di nav netewan de birêvedibe û ewende saziyên taybetiye, di rojnameya "Hûrriyet" de daxuyaniyek çêkir. Got, ku li dijî PKK tevlî Komara Tirk xebatê dikin. Roja 25'ê Mijdarê rojnameya "Hûrriyet", di bin sernivîsa "Li dijî terora Kurdan, hevxebatkarî bi Emerîka re", nûçeyek belavkir. Bremer wusa dibêje: *"Hevxebatkariya li dijî terorê di nav Emerîka û Tirkiyê de gelek baş birêvediçe... Tevlî terora Kurdan, em li ser her babêt terorê didin û distînin..."* Bremer dibêje, ku agahiyên di nav Emerîka û Tirkiyê de gelek baş in, hevdu agahdar dikin û hevxebatkariyê xweş birêvedibin. Ev xebata hevkar jî, gihaye rewşeka pir baş. PKK jî nola rêkxistineka gelek bi xeter û tehlûke dibîne. Herweha dibêje, ku hikûmeta Surî arîkariya PKK dike û wusa berdewam dike; *"Gava em bi Surî re diaxifin, em di vê pirsê de gliyên xwe û baweriyên xwe jî eşkere dikin..."*

Ev tewana hevpare, ku ji devê berpirsiyarên Emerîka Bakur dihên eşkere kirin, bingeha komplo û êrîşên hundurî û derveyî yên li dijî Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan û pêşengiya wê PKK, derdixînin ronahiyê. Ji ber ku Komara Tirk bi azînên leşkerî nikare têkoşîna me bişikîne, ezbeniyên wan dihên hewarê û hemû derfetên xwe datînin holê. Lê armanca vê hevxebatkariyê, tenê ne xebata rizgarkirina xulaman e. Ji ber ku Emerîka dixwaze, ew bi xwe pirsa Kurdistanê, bi destê xwe biverisîne. Pêşveçûnên ve dawiyê yên li Kurdistana Başur, ketina gelê me bin destê Komara Tirk, rewşa PDK-I ku ketiye navê, pêwendiyên digel Talabanî û provokasyona ku di Partiya me de vê dawiyê hat birêvexistin, tev azînên dij şoreşê yên li dijî "dijminê bi xetertir PKK" ne û bireka "şerê li dijî terorê" ne. Ne tenê mêtingerên Tirk, nijadperestên kevneperest, reformîstên Kurdî yên burjuwaziya piçûk û provokator jî, diranên vê hevxebatkariyê ne. Ji bo tunekirina tevgera PKK, giştbi yek destê dixebitin. Pêşveçûna şoreşê, eniya dijşoreşê dixe nava tirsa mirinê. Lewma hemû derfet û gengazên xwe birêvedixin. Lê bêhudaye!..

★

DAXUYANÎ

Bi armanca bidestevanîna hinde pirtûkan, ku ji bo amadekirina parastina me wê bibin arîkar, berî niha û bi çend mehan min serî dabû berpirsiyaran, lê heya niha çi bersivek nedana min. Berî niha ez bibûm aboneyê rojnameyên "Cumhuriyet" û "Mîlliyet", lê van jî nagihînin destê min. Paşê ji bona anîna pirtûkan û nuhkirina abonetiyê, gotin min, divê mirov reyên girtîgehê bikarbîne. Min dîsa serî da berpirsiyaran û min daxwaza xwe bi wan da naskirin, belê dîsa bi zanatî bersiva daxwazên min nedan. Du rojnameyên weke "Cumhuriyet" û "Mîlliyet" ên rojîn, ji hêla berpirsiyaran, ji bo girtîgehê bi xeter dihên dîtin. Tenê ev buyer, ji bo saziyên dadgerî yên Almanya Rojava, sedemên şermî û fihêtiyê ne.

Serekdadgerê Almanya Rojava birêz Rebmann, di dermafê me de îddîanameyek amadekiriyê, lê hêrsa xwe diverişîne ser PKK. Ji ber ku, ew dixwazin di vê dawê de ne kasan pirsyar û mehkum bikin, ew dixwazin PKK derêxin pêşiya dadgehê. Ew dixwazin xeta birdozî û konevanî ya PKK pirsyar û mehkum bikin. Rastî, gava mafê "şewitandina xaniyan" bo Rebmann hebe, lê ji bo me mafê "pêxistina lambeyan" qedexe be, ev rewş bêdadiyeka gelek mezin e. Ez endamê PKK me. Çi caran ez vê rastiyê naveşêrim. Ji ber vê yekê jî, li dijî îddiayên giran ên li dijî PKK, daxwaza min bo parastina rêkxistina min, mafê min ê xwerûtir e. Lê belê ji destpêkê ve, êrîşên mezin dihên ser vî mafê me. Ez dikarim rêkxistina xwe tenê wusa biparêzim, gava ez baweriyên rêkxistinê û karvaniya wê bînim zimên. Pirtûk û kovarên ku Weşanên Agrî derdixîne, bi piranî dîtinên Partiya min belav dikin. Nedayina destura xwendina van pirtûk û kovaran, dihê maneya bi dijwarî perçiqandina mafê me yê parastinê. Ez bi dijwarî, vê liva nedadî, protesto dikim.

Ev daweya li ser xaka Almanya Rojava li dijî me destpêkiriye, ji her babêt destekên dadvanî û moralî xizan û jar e. Ev dawe, di resenî de, polîtîkî ye. Liveka polîtîkî ya li dijî Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan e. Ev bîzaveka kotekê ye, ku dihe ser pêşengê vê têkoşînê, ser Partiya min PKK. Heke mafê parastina me neyê qedexekirin, em xwediyê we derfetêne, ku em vê rastiyê îspat bikin. Em, peyayên tevgereka rizgariya neteweyî ne, ku mafdariya wê ji hêla gêtiya pêşveçuyî hatiye teyidkirin. Ji ber vê yekê, înkarkirina kesbûna me ya polîtîk û li şûna vê şanîkirina me bi rengê terorîstan, rewşekî rûmet şikandîne ye.

Ji ber sedemên van rastiyan:

a) Naskirina statûta polîtîkî ji bo kesên di vê dawê de hatine girtin û ji bo amadekirina parastineka hevpar, amadekirina hoyên hewce,

b) Rakirina hemû zehmetiyên li pêşiya bidestanîna hacetên hewce, daku em parastina xwe amadebikin û dawîanîna qedexeya li ser Weşanên Agrî,

c) Pejirandina abonetiya me ji bo rojnameyên Serxwebûn û Berxwedanê,

d) Destura her babêt pirtûk, kovar û broşûran dayin, ên ku ji bo xebatên birî û çandî hewce ne,

e) Dawîanîna bi qedexeyên keyfî yên weke hevdîtina merivên me,

ji ber van daxwazan, ji roja 5'ê Kanûnê pê ve, min dest bi greveka xwebirçîhiştinê kiriye. Heke, heya 20'ê Kanûnê, ev mafên min ên xwerû û mirovayetî neyin pejirandin, ez wê livbaziya xwe biqulibînim rojiyeka mirinê. Kesbûna min û kesbûna neteweyetiya min, wê bibin îspata biryardariya min.

Bi silavên dilovanî...

Alî Haydar KAYTAN
5 Kanûn 1988

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeka nîştiman a ku buye warê bajarvaniyê

MÊRDÎN

—I—

BI KURTÎ
DÎROKA MÊRDÎNÊ

Bajarê Mêrdînê, li dora kelehekî ku li ser çiyakî bilind dibe, hatiye avakirin. Bajar bi xwe li ser demenên kelehê, bi şêweyeka dorgerandî, hatiye danîn. Keleh, dora 2000 metran ji deryayê bilind e.

Ev êrdima nîştiman a ku buye warê gelek bajarvaniyan, xwediyê dîrokeka derbasbuyî ya dirêj û kevnar e. Guman heye, ku Keleha Mêrdînê ji hêla keçeka împaratorekî Romayiyan a bi navê Marîa hatiye çêkirin. Gava mirov dakeve ser Keleha Mêrdînê û temaşeyê derdorên xwe bike, mirov wan xakerast û deştên bi xêr û bêr dibîne, ku mîna ava behrê ya li ber bayê, pêl bi pêl dihejin. Heya çav dibînin, ev deşt û xakerast, xwe dileyizînin û pêldidin. Ev deşt û xakerast, ji bajarê Cizîra Botan keviya Ava Tîr (Dîcle) ku ji aliyê rojhilatê ve diherike, destpêdikin, û ber bi navçeyên Hezex, Mistbîn, Kosar û Serê Kehnî ve xwe bi firehkirin dirêj dikin. Navê van bi kurtî, **Deşta Mêrdînê** ye, ku bi temaşekirin mirov pê serxweş dibe û çi caran ji xemla wê têr nabe; herweha bi xwe jî, deryayekî zad û dexlê ye.

Guman heye ku **Mêrdîn**, navê xwe ji **Keleha Mêrdînê** girtibe, ku ji hêla Marîa keça împaratorê Romayî hatiye çêkirin. Mêrdîn, bi kêmasî xwediyê dîrokekî berî niha û bi 2000 salan e.

Di dîrokê de êrdîma Mêrdînê, ji ber hoyên xwe yên erdnîgarî, destdayî û rêdar, buye xaleka navendî ji bo reyên bazarganiyê yên pêwist. Ji ber vê yekê jî, ji bo gelek împaratoriyên babêtî, buye qadeka cengê ya berdewamî. Rastî zeftkarî, dagîrkarî û vegirtina hemû hêzên biyanî buye, yên ku demên xwe de pêşvediçûn; hatiye wêrankirin, sohtin û bi caran hilweşandin. Ji ber ku erdnîgariya Mêrdînê ne xwediyê erdekî asêgir e, bêhtir deştên berfireh hene, hêzên biyanî xwe bi hesanî livandine, ji vê rewşê ji xwe re sûd û berjewend girtine. Li kêleka vî erdê deştî, hêzên serdest ên Kurdî jî, bi dilxwazî rista bêbextî û îxanetê ji xwe re hilbijartine û leyistine. Ev rewş buye sedem, ku berxwedanên gel ên herî mezin bi hesanî bên perçiqandin, ev berxwedanên gel nekaribin pêşveherin û di dawiyê de bigihin encamekî nola binkeftinê. Hêzên serdest ên Kurdî, hevqas bi kûrî bi bêbextî xebata xwe kirine, ku berî dijminan, bixebitin wan serhildan û rapirînan tengezar bikin.

Ji aliyê din ve, herêma Mezopotamya ku êrdima Mêrdînê jî tevlî wê ye, di dîrokê de buye warê hilbirîn, zêwîkarî û sewal, pez û dewaran a di cîhanê de herî bi nirx û xwedî berhem. Ji ber vê yekê jî Mêrdîn, êrîşên hêzên biyanî kişandiye ser xwe.

Piştî ku Kurd di dîrokê de xwe li Kurdistanê bicihkirin pêve, Mêrdîn jî buye êrdimeka pêşemîn ji bo ciwarbûn û bicihbûna Kurdan. Herweha împaratoriya Mediya jî, doliwgeriya xwe li Mêrdînê bi firehîtirîn damezirandiye.

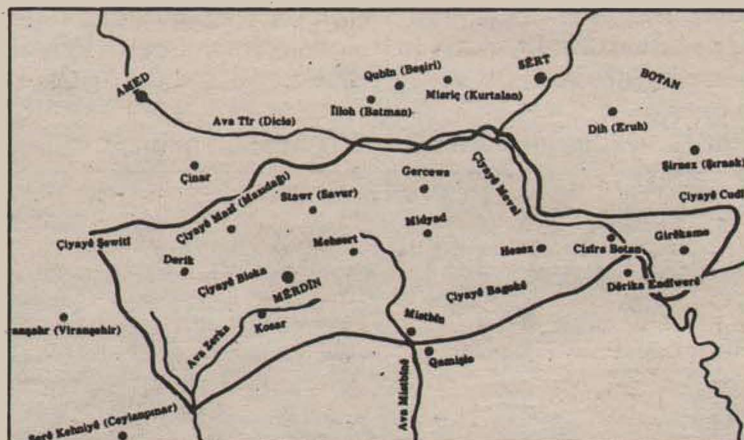
Dîroknas û dîrokzan dibêjin, ku berî Medan, Hurî û Mîtanî, Babîlî û Asurî doliwgeriya xwe li Mêrdînê serdest kirine.

Piştî ku di sala 530'ê B.z. de împaratoriya Mediya hate rûxandin û hilweşandin pêve, mîna hemû êrdimên Kurdistanê, êrdima Mêrdînê jî rastî dagîrkarî û êrîşbaziya mîrikdariya Mekadonya ya Yewnanî, Roma, Sasanî û Partan buye û ê din serdestiya van hêzan li vir jî pêşveketiye û xurtbuye. Pêwist Sasanî û Romayî demeka dirêj li ser êrdima Mêrdînê di nav xwe de şerkirine û xebata xwe li vir kirine. Şerê û dubendiya di nav van herdu hêzên dagîrkar de, heya dema êrîşbaziya Ereban berdewam kir. Ji ber ku Romayî û Sasanî di şer de nekarîn bibin serdestên hevûdu û nekarîn doliwgeriya xwe li êrdima Mêrdînê pêşvebibin, li êrdimê valahiyek derkete holê. Sûryaniyên (Asurî) Filleh û hindekî jî Ermenî lişt û sûd ji vê valahiyê dîtin û derfeta xwebicihkirina xwe li êrdima Mêrdînê ji xwe re peyda kirin. (Guman heye, ku ev herdu kêmnetew ji aliyê Iraqê ve hatibin êrdima Mêrdînê). Di vê demê de, Sûryanî û Ermenî, cihên êrdimê yên stratejîktir bi destên xwe ve anîn. Lê, piştî ku Misilmanî xwe li êrdimê dorfireh kir û Kurdan jî olê Îslamî ji xwe re hilbijartin, ev herdû kêmnetew jî, hêdî hêdî hîma xwe ya berê hundakirin. Pêwist piştî qirkirina Ermeniyan, ku bi destê Osmaniyan pêkhat û hinde eşîrên Kurdî yên xweyîcih jî tevlî vê qirkirinê bibûn, şêniyê Ermenî bi şêweyeka tunde xwe koçberê Surî, Libnan û Ewrupayê kir.

Herweha bi afirîna olê Îslamî, yek ji wan êrdiman êrdima Mêrdînê ye, ku rastî êrîşbazî û zeftkariya Ereban buye. Piştî dagîrkariya Ereban, li kêleka hilweşîn û rûxînên mezin bo gelê Kurd û Kurdistanê, hinde pêşveçûnên dîrokî yên pêwist jî li êrdima Mêrdînê derketin holê. Kurd, ji aliyekê bi azînên kotekê, ji aliyê din jî ber nîr û pîkoliya împaratoriya Romayî, daku xwe ji sitembariyê rizgar bikin, di kesbûna Ereban de xwe avêtin bext û pêsîra Îslamiyetiyê û vî olî, nola hêzeka rizgarbûnê jî xwe re nasîn.

Hinde birên Kurdan ên li êrdimê, berî hemuyan jî Kurdên Êzîdî, demeka gelek dirêj li hemberê zeftkarên Ereban liberxwedan û reya serhildanê hilbijartin. Kurdên Êzîdî rastî qirkirinên gelek mezin bûn, lê dîsa jî xwe nedan destê Ereban û seriyên xwe neçemandin; ev rastî giringe xweş bê zanîn.

Piştî ku Kurd Misilmanî pejirandin pêve, çînên serdest ên

Kurdî Erebbûn nola rûmeteka mezin û Kurdbûn jî gelek nizm dîtin. Xebateka bi vê nolê li bal wan destpêkir. Lewma jî heya niha, "Şêxitî" û "Seyidî" li êrdima Mêrdînê xurt e. Li kêleka van jî, li bal kesên ku dixwazin bibin "Beg", "Axa", "Mîr" û "Fermandar" jî, pêşî bi şêweyeka zexm Erebbûn pêşvedikeve. Birên Kurdî yên bi navê "Mihelmî", di encama vê xebata Erebkirinê de li êrdima Mêrdînê bûne Ereb û derketine holê. Hema piraniya Mihelmiyan, ji rayên xwe ve bi esehî Kurd in.

Di sedsala 11'an de, gava ku êlên Tirkan bera xwe dan Kurdistanê, yên bi navê "Artukoxullari" xwe li êrdima Mêrdînê bicihkirin. Lê mîna di êrdimên Kurdistanê yên din de buye, Artukoxullari li vir jî di nav Kurdan de heliyan û nekarîn xwe ji vê encamê xilas bikin. Ji ber ku di vê demê de Kurd, pêşveçûneka çandî ya pêwist dijiyan û xwediyê çandeka xurt bûn.

Mîrikên Kurdan ên mîna Mervanî û Eyûbî, li Mêrdînê doliwgeriya xwe damezirandine. Mîrikên nola yên Cizîra Bohtan jî, domaneka gelek dirêj doliwgeriya xwe li êrdima Mêrdînê domandine.

Cizîra Bohtan, ne tenê ji bo êrdima Mêrdînê, ji bo teviya Kurdistanê, buye navendekî dîrokî û çandî ji bo gelê Kurd. Hozanvan, helbestvan û hunermendên weke **Feqiyê Teyran û Melayê Cizîrî**, li Cizîrê gihane. Herweha buyera di **Destana Memê Alan û Zîna Zêdan** de jî, li Cizîrê derbas buye.

Heya dema împaratoriya Osmanî bin fermana Abdûlhemîd, mîrikdariyên Kurdan ên li jorê me wan navkiriye, hebûna xwe berdewamkirine. Avahiya civakî ya di xwe de û girtî, ya eşîrvanî û feodalî, heya sala 1950'an û hejta heya sala 1960'an, hebûna xwe li êrdima Mêrdînê domandiye.

"Alayên Hemîdiye", ku di dema Sultan Abdûlhemîd de hatibûn damzirandin, li Mêrdînê jî hatibûn birêkxistin. Yek ji fermandarên van "alayan", yê bi navê Îbrahîm Paşa, zirlawikê Abdûlhemîd bi xwe bû.

Berî ku împaratoriya Osmanî bihilweşe, Almanan, bi armanca talanê û armancên leşkerî, xeteka reya trênan avakirin, daku daxwazên xwe li ser vê êrdimê bicihbînin. (Bireka xeta reya trênan a bi navê Baxdadê). Gava, ku di Şerê Cîhanê yê Yekemîn de împaratoriya Osmanî hilweşî, Frensî hatin êrdima Mêrdînê. Lê hêzên dagîrkariyê yên Frensiyan hindekî sist û tenik bûn. Nekarîn xwe li hemberê berxwedana gelê bajarên Ruha, Dîlûk û Mereşê bigirin. Ji ber berxwedana gel a pêşvediçû, nekarîn xwerabigirin û necar man, ku xwe paş ve bikişînin.

Di navbera sala 1925 û 1940'an de li seranserê Kurdistanê gelek serhildan birêveketin. Êrdima Mêrdînê jî bi hinde şêweyan tevlî serhildanan bû. Lê her weke vê, ew bêbextî û xwesipariya li hemû Kurdistanê ya çînên serdest, li êrdima Mêrdînê jî xwe da şanîkirin. Ev rista çînên serdest a bêşerm, bingehek jî bo perçiqandina serhildanên li Kurdistanê bi hovî, bi destê mêtingeriya Komara Tirk, danî holê. Ji ber vê yekê jî, li êrdima Mêrdînê jî ku bireke ji Kurdistana Bakura-Rojava, mêtingeriya Komara Tirk doliwgeriya xwe damezirand, ku heya niha xwe didomînê.

Êrdima Mêrdînê, ku di domana dagîrkariya împaratoriya Osmanî de, navendekî "Sencak"ê bû, piştî danezanekirina Komara Tirk a mêtinger, bû "wîlayet."

Weke ku me li jorê jî eşkere kiriye, ji ber ku êrdima Mêrdînê, xwediyê erdnîgariyeka stratejîk e, gelek hêzên biyanî li ser di nav xwe de şerkirine û hîn jî dikin. Gelek doliwgerî û serdestî, li vê êrdimê, hatine guhartin û êrdim ji destan derbasî destan buye. Lewma gelek şaristanî û bajarvanî jî hatine û çûne. Di encamê de, gelek şopên dîrokî li vir mane û xwe parastine. Ji ber van taybetiyan Mêrdîn, xwediyê berhemên dîrokî yên dewlemend e.

Hinde ji van berhemên dîrokî, ku heya niha hîn hene û pêwist in, ev in:

KAVILÊN DARA: Kavilên bajarê Anastîaspapolîs in, ku di dîrokê de bajarekî bi navûdeng bû. Bajarê Anastîaspapolîs, guman e, ku bajarekî gelek mezin buye. Mirov vê yekê, ji kavilên bajêr ên ku hîn hene, dibîne. Ev kavil, li ser reya Mêrdîn û Mistbînê ne.

MIZGEFTA BABIL SUR: Di navenda bajarê Mêrdînê de ye. Mizgefteka gelek xweşik û înteressant e. Bi endizyariyeka hunerî, di sedsala XIV.'an de hatiye avakirin.

DÊR EL ZAFERAN: 8 km. ji navenda bajarê Mêrdînê dûr e. Xwediyê dîrokeka 1.500 salan e. Dêrekî Sûryaniyan, û ji bo Sûryaniyan navendekî olî ye. Kevirên sê metran fireh û metreyek dirêj danîne serhev û bê xerç ev kevir bi hev hatine girêdan. Bi endizyariyeka bi vê nolê ev dêr, hatiye avakirin. Ev dêr, bi xwe "manastir"ek e. Li pişt vê manastirê, hinde dêrên piçûk jî hene, ku di tehtan de hatine kolandin. Herweha gorîstanên "patrîkên" Sûryaniyan jî li vir in.

HESEN KEYF: Navê resen "Hesn-keyfa" ye. Dikeve keviya başura Ava Tîr. Di qurna navîn de, bajarekî pir pêwist bû. Demeka gelek dirêj, mîrikdariya Kurdan a bi navê Eyûbî û elê Tirkan ê bi navê Artukoxullari, ev der ji xwe re kirine paytext (serşar). Li Keleha Hesenkeyf, kavilên mizgeftekê û kavilên "saray"ekê hene. Li vir herweha, gelek berhemên dîrokî yên din jî hene.

KELEHA MÊRDÎNÊ: Di domana doliwgeriya Romayiyan de, ji hêla keça împaratorekî Romayiyan a bi navê Marîa, hatiye avakirin. Di kelehê de, kavilên mizgeftekê û "saray"ekê hene. Keleh, 800 metran bilind e.

BERHEMÊN MISTBÎNÊ: Li Mistbînê ev berhemên dîrokî yên pêwisttirîn hene: Remza Serfîraziyê (Ji dema Romayiyan maye), Kavilên Dêran (Nayê zanîn, di kîjan sedsalê de hatine çêkirin), Tûrbeya Zeyn El Abîdîn û Tûrbeya Sûleymanê Pak.

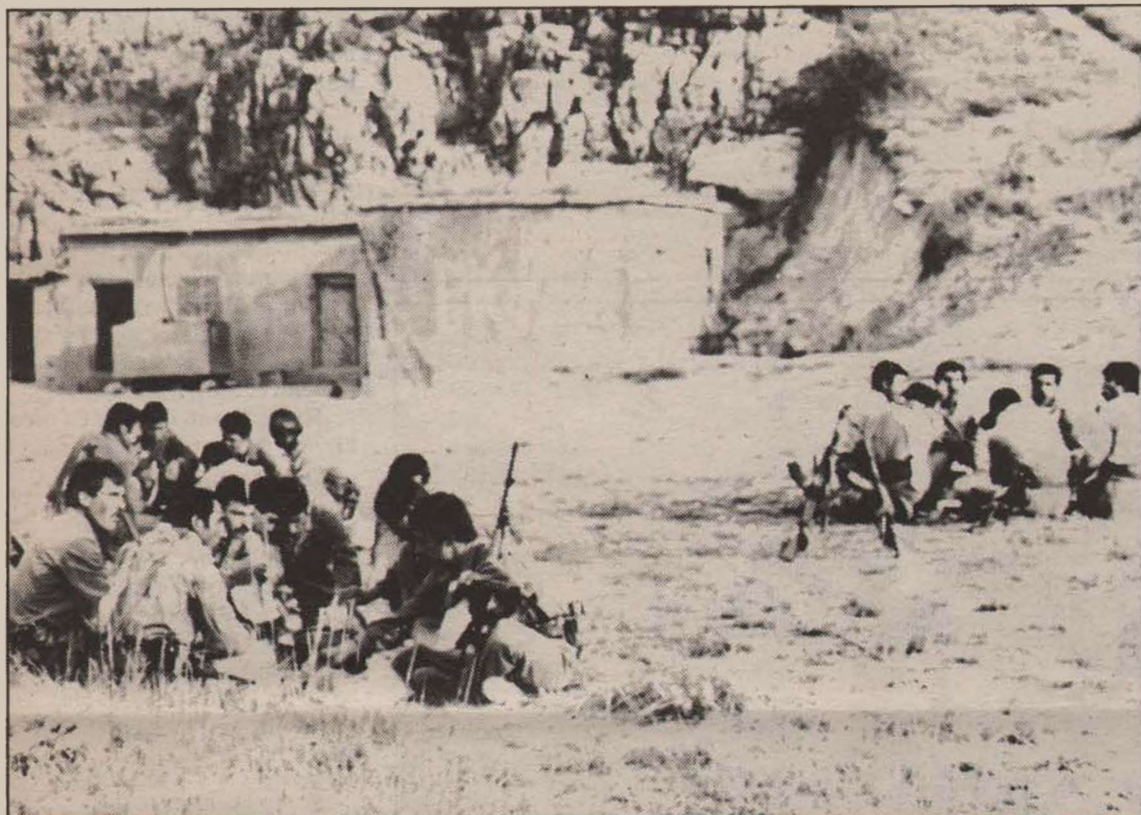
BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

ŞERÊ LI KURDISTANÊ DIJWARTIR BÛ

Yekîtiyên ARGK yanzdeh saliya têkoşîna Partiya me bi livbaziyeka serbilind silav kirin

- **Li Çiyayê Cudî kemîn:** Bi kêmasî "ûstegmen"ek, 2 "astsubay" û 5 serbaz mirin. Bi dehan birîndarên dijmin hene.
- **Li Çiyayê Herekolê pozberî:** Serbazek mir, "ûstegmen"ek û serbazek jî birîndar ketin.
- Mêtinger alarm di nav xwe de rakirin. Tevlî yekîtiyên leşkerî, komên hêzên taybetî, komandoyên berfê, balafir û firokên çengê, li Çiyayên Cudî, Herekol û Gabarê dest bi operasyonên mîlîtarîst kirin.
- Şer berdewam dike. Heya niha, ji pêşmergeyên ARGK tu hundabûn nînin.

Sala têkoşîna Partiya me PKK a yanzdehemîn, bi livbaziyeka serbilind ku gerîllayên ARGK li Çiyaye Cudî pêkanîn û bi lêdanên mezin, ku li artêşa mêtinger ketin, destpêkir. Di domanekê de, ku mêtinger bawer dikiran ku di şerê li Kurdistanê de, serdestî û însiyatîfa xwe pêkanîne, lewma qêrînîn serfîraziyê dibangîn û digotin, ew nikarin dîsa pişta xwe rastbikin, gerîllayên ARGK bi çalekî lêdanên xwe li dijmin xistin. Ev peşveçûn li bal hemû derdorên mêtinger, tirs û xofeka mezin derxist holê. Mêtinger, hema bi hemû hêzên xwe ve, xwe bi lez tevgerandin û ji bo, ji ber çavan derbaskirina rewşê civîn li dû civînê pêkanîn. Li cih û derdorên, ku livbazî pêkhat, dest bi operasyonên mezin kirin. Weke em ji nûçeyên ku heya niha gihane rojnameya me digirin, diyar dibe, ku di domana şer û operasyonan de çi hundabûn an kuştî ji pêşmergeyên ARGK nîne.

Roja 5'ê Kanûnê 1988'ê, hêzên taybetî yên Komara Tirk a mêtinger, di navbera navçeya Şirnexê bajarê Sêrtê û navçeya Girêkamo (Silopî) bajarê Mêrdînê, li Çiyayê Cudî operasyonên leşkerî birêvedibiran. Pêşmergeyên ARGK kemînek li pêşiya wan vedan û lêdanên mezin li wan xist. Komên hêzên taybetî yên mêtingeran, ji ber gliyekê dest bi operasyonê kiribûn û dixwestin cihên pêşmergeyan derînin û lêdanek li pêşmergeyan bixin. Lê hêzên dijmin yên ku derketin nêçîrê, ketin nêçîra pêşmergeyan. Tev ketin kemîna gerîllayên ARGK. Hema bi yek carê, hêzên dijmin ketin nav reşandineka çepûrast a pêşmergeyan û şaş û gêj bûn. Hêzên dijmin nezanîn çî bikin û bi ku derê ve birevin. Di encamê de bi dehan serbazên dijmin hatin kuştin, bi dehan jî birîndar ketin. Mêtinger hejmara kuştiyên xwe wusa eşkere kirin: "Ûstegmen"ek, 2 "astsubay" û 5 serbaz. Lê ji êrdima şer nûçe û agahî digihin me, ku şer û pozberî hîn berdewam dikin û hejmara kuştiyên ji dijmin kêlî bi kêlî zêde dibe û ji niha ve bi dehan serbazên mêtingeran hatine kuştin. Weke me ji rojnameyên mêtingeran xwend, eşkere dibe, ku 3

Dûmahîk di rûpela 20'an de

DEH SALIYA DAMEZIRANDINA PKK DI AKADEMIYA MAHSUM KORKMAZ DE BI ŞAHÎ HAT PÎROZKIRIN

Destpêka yanzdeh saliya şerê Partiya me ya bi rûmet, weke li gelek deran, di Akademiya Mahsum Korkmaz a Leşkerî de, ku dibistana Partiya me ya navendiye û li bajarê Barlîas-Libnanê jî, bi şahî û dilovanî hat pîrozkirin.

Şagirtên (xwendevanên) Akademiya Mahsum Korkmaz a Leşkerî, ji bo pîrozkirina sersaliya damezirandina Partiya me, ku her ew pêşengê gelê Kurdistan e û hêviya hatina me ye, xwe bi zanatî û biryarî amadekirin, daku li ser reya niştîmanî aza de, me hindekî din nêzîkî serxwebûnê bikin û gavên herî pêş ve biavêjin, daku serfîraziyê bi neynûkan bikolin û sala li pêşiya me biqulibînin salekî bi şerê vê naverokê. Xebatên amadekirinê, ku berî hingê bi hefteyan berdewam kìribûn, bi pirsyariyeka mezin û baweriyeka karguzariyên şoreşgerî hatin dawî kirin. Hema şagirt, xweşî û dilovaniya roja pîroziyê, bi hedar di dilên xwe de ji berê ve dijiyan. Nexasim wê rojê ronahiya xwe hilat...

Roja 26'ê Mijdarê, hemû şagirt, xwendevanên doza pêşmergeyî, daku dîsa dîroka gelê me ya bê rêkxistin û pêşeng nejîn, ku Partiya me dawî bi vê dîrokê aniye, dilovanî û şahiya damezirandina Partiya me careka dinê jiyan.

Pîrozî, di serê beyanê de bi seremoniya leşkerî destpêkir. Hemû şagirtan tivingên xwe avêtibûn milên xwe... birêveçûn silava xwe li serleşkerên xwe kirin... yeko yeko, rêzên xwe çêkirin û cihên xwe girtin. Li ser daxwaza serleşkerê Akademiyê, tev rabûn silavê, ji bo bîranîna ronakrewanên şoreşa Kurdistanê û şoreşên gêtî. Di domana silavê de, 21 car di baniyan de hat reşandin.

Serleşkerê Akademiyê axafek, li ser naverok û pêwistiya rojê pêşkêş kir. Bi gotinên; "Yanzdeh saliya têkoşîna Partiya me, ji bo hemû rêhevalên Partiyê, gelê me û hêzên dost re, pîroz be!" dest bi axafa xwe kir. Di axafa xwe de, bi kurtî, li ser van pirsan rawestî: Yanzdeh

Dûmahîk di rûpela 21'an de

Pirsyariya Koma Stanbolê ya PKK dawî bû

- Bi hiceta ku karên agahdariyê û alîkariyê birevebirine, 7 welatperwerên şoreşger hatin pirsyarkirin. Welatperwer û şoreşgeran, bersiva biryara dadgehê, bi dîrûşmên "Bijî PKK!" û "Bijî Serok APO!" dan.

Pirsyariya 7 welatperwer û şoreşgerên, ku di Dadgeha Parastina Dewletê (DGM) de dihatin pirsyarkirin, dawî bû. Dadgeha mêtingeran li dermafê 7 welatperwer û şoreşgeran, bi hiceta ku arîkariya PKK kirine, ji bo PKK arîkariyên diravî civandine û karên agahdariyê birêvebirine, di navbera 8 û 12 salan toleyên girtîgehî diyar kir. Şoreşger û welatperwerên bi navên Erol Îdîl, Mehmet Karakuş, Mehmet Cengîz, Mehmet Salîh Akalin, Nîhat Ayaz û Mehmet Îpek, 8 sal û 4 meh toleyên girtîgehî girtin.

Welatperwerên şoreşger bersiva biryara dadgeha mêtinger bi dîrûşmên weke; "Bijî PKK!" û "Bijî Serok APO!" dan. Danîn holê, ku tu nirxeka vê biryarê ji bo wan tuneye. Ev liv herweha, girêdaneka welatperwerên şoreşger e, bi têkoşîna rizgariya neteweyî.

Dadgehên mêtingeran, li gora zagonên xwe, toleyên giran dan van welatperwerên şoreşger ku çi tewana wan ji binî tuneye. Gava mêtinger toleyên wusa giran ên di navbera 8 û 12 salan nadin çepên sexte û rêkxistinên reformîst ên burjuwaziya piçûk, van toleyan didin welatperwerên ji rêza gel ku çi gûnehên wan nîne.

Mêtinger dixwazin bi van toleyên giran ên girtîgehî, girsên gel bitirsînin, daku arîkariya têkoşîna rizgariya neteweyî nekin û hevkariya wan bê rawestandin. Weke ku mêtinger bibejin; "arîkariya PKK kirin, arîkariyên diravî civandin û silav dayin wê toleyên giran bigirin" cezayên xwe dibarînin. Mêtinger dixwazin van welatperweran çavşikestî bikin, daku arîkariya PKK nekin.

Li dijî leyistok û êrîşên mêtingeran ên nizm, welatperwerên şoreşger li pêşiya dadgehan li ber xwe didin. Ev liv û bîzav, biryara gelê me dihêne zimên. Herweha hat îspatkrin, ku bilî toleyên giran ên mêtingeran,gelê me bi çi awahî ji mêtingeran natirse.

Dîrûşmên welatperwerên şoreşger ên weke, "Bijî PKK!" û "Bijî Serok APO!" ku di dadgehan de bilind bûn, bûn nimûne ji bo biryariya gelê me li dijî mêtingeran. Ji nav refên gelên me, hîn bi hezaran mirov wê derkevin, ku biryarên dadgehên mêtingeran, wê bi dîrûşman bersiv bidin. Ev ji me re dîsa datîne hole, ku şerê me yê rizgariya neteweyî ku li bin pêşengiya PKK pêşvediçe, roj bi roj bêhtir rayên xwe di kûrî û pesîra gelê me de wê bigerîne û digerîne. Welatperwerên Kurd, roj bi roj bêhtir arîkarî û hevkariya PKK dikin û tevlî şerê li bin pêşengiya PKK dibin.

Derewên mêtingerên Tirk zû xwe derxistin ronahiyê

GELÊ ME DI MEQERÊN KOMKIRINÊ DE HATIYE BER KEVIYA MIRINÊ

Piştî ku şerê di nav Îran û Iraqê de rawestî, Saddamê xwînmij bi çekên kîmyevî û jehrê êrîşî Kurdistana Başur kiribû. Gelê me ketibû bin rewşeka nebaş a nola qirkirinê. Di vê navberê de Komara Tirk a mêtinger jî, ji binê destan arîkariya Iraqê kiribû û bibû hevparê qirkirina gelê me. Lê di dawiyê de, mîna rizgarkarê gelê me, xwe şanî kir û pesna "mirovayetiya" xwe da. Lê çarika reş û gemar a li ser rûçkê Komara Tirk a mêtinger zû xeşikî xwarê.

Mêtingerên Tirk, pêşî wan mirovên me yên ku li qîrexa tixûban bi 100 hezaran kombibûn, bi rojan li wir rawestand. Bû sedema kuştina bêhtir mirovên me. Lê paşê, ji bona ku xwe ji şehtina rabirînê rizgar bike û hisabên xwe li dijî têkoşîna me bihevbixe, destur da mirovên me, ku derbasî Kurdistana Navîn bibin. Belê dûre wan tevan, di meqerên dîliyan de civand, wan ji bo xwe di şerê bangeşiyê de bikaranî. Hema sermiyana mêtingerên Tirk zû qediye. Lewma jî ruyên xwe yên gemar, dilxelînek, mirovkuj û dijminê Kurdan, nekarî gelekî ji çavan veşêrin. Ji bona ku mirovên me yên ji başur, li dijî PKK bikarbînin, wan xistin bin pîkolî û tehdîtan. Ji aliyê din jî, wan debariyên jiyanê yên xwerû, mîna qozekê ji xwe re pêkanîn.

Dûmahîk di rûpela 22'an de